Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A BIZOTTSÁG 1623/2000/EK RENDELETE

(2000. július 25.)

a piaci mechanizmusokra tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról

(HL L 194., 2000.7.31., 45. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 2409/2000/EK rendelete (2000. október 30.)	L 278	3	2000.10.31.
►M2	A Bizottság 2786/2000/EK rendelete (2000. december 19.)	L 323	4	2000.12.20.
►M3	A Bizottság 545/2001/EK rendelete (2001. március 20.)	L 81	21	2001.3.21.
►M4	A Bizottság 1282/2001/EK rendelete (2001. június 28.)	L 176	14	2001.6.29.
►M5	A Bizottság 1660/2001/EK rendelete (2001. augusztus 16.)	L 221	8	2001.8.17.
►M6	A Bizottság 2022/2001/EK rendelete (2001. október 15.)	L 273	17	2001.10.16.
►M7	A Bizottság 2047/2001/EK rendelete (2001. október 18.)	L 276	15	2001.10.19.
►M8	A Bizottság 2429/2001/EK rendelete (2001. december 12.)	L 328	28	2001.12.13.
►M9	A Bizottság 2464/2001/EK rendelete (2001. december 14.)	L 331	25	2001.12.15.
►M10	A Bizottság 1315/2002/EK rendelete (2002. július 19.)	L 192	24	2002.7.20.
►M11	A Bizottság 1795/2002/EK rendelete (2002. október 9.)	L 272	15	2002.10.10.
►M12	A Bizottság 625/2003/EK rendelete (2003. április 2.)	L 90	4	2003.4.8.
►M13	A Bizottság 1183/2003/EK rendelete (2003. július 2.)	L 165	20	2003.7.3.
►M14	A Bizottság 1411/2003/EK rendelete (2003. augusztus 7.)	L 201	12	2003.8.8.
►M15	A Bizottság 1710/2003/EK rendelete (2003. szeptember 26.)	L 243	98	2003.9.27.
►M16	A Bizottság 908/2004/EK rendelete (2004. április 29.)	L 163	56	2004.4.30.
►M17	A Bizottság 1774/2004/EK rendelete (2004. október 14.)	L 316	61	2004.10.15.
►M18	A Bizottság 535/2005/EK rendelete (2005. április 6.)	L 88	9	2005.4.7.
►M19	A Bizottság 616/2005/EK rendelete (2005. április 21.)	L 103	15	2005.4.22.
►M20	A Bizottság 1219/2005/EK rendelete (2005. július 28.)	L 199	45	2005.7.29.
►M21	A Bizottság 1820/2005/EK rendelete (2005. november 8.)	L 293	8	2005.11.9.
►M22	A Bizottság 1221/2006/EK rendelete (2006. augusztus 11.)	L 221	3	2006.8.12.
►M23	A Bizottság 1713/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 321	11	2006.11.21.
►M24	A Bizottság 2016/2006/EK rendelete (2006. december 19.)	L 384	38	2006.12.29.
►M25	A Bizottság 897/2007/EK rendelete (2007. július 27.)	L 196	20	2007.7.28.
►M26	A Bizottság 923/2007/EK rendelete (2007. augusztus 1.)	L 201	9	2007.8.2.
►M27	A Bizottság 1433/2007/EK rendelete (2007. december 5.)	L 320	18	2007.12.6.

▼B

A BIZOTTSÁG 1623/2000/EK RENDELETE

(2000. július 25.)

a piaci mechanizmusokra tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendeletre ([1]), és különösen annak 24., 25., 26., 33., 34., 35., 36. és 80. cikkére,

mivel:

(1) Az 1493/1999/EK rendelet III. címe megállapítja a piaci mechanizmusok általános szabályait, és utal arra, hogy a továbbiakat illetően a részletes végrehajtási szabályokat a Bizottságnak kell elfogadnia.

(2) Mostanáig ezek a szabályok sok különböző közösségi rendeletben voltak megtalálhatóak. Mind a Közösség gazdasági szereplőinek, mind a közösségi szabályok alkalmazásáért felelős hatóságok érdekében, ezeket a rendelkezéseket egyetlen rendeletben kell összefoglalni.

(3) E rendeletnek tartalmaznia kell a jelenlegi szabályokat és azokat az 1493/1999/EK rendelet új követelményeihez kell igazítania. Egyúttal egyszerűbbé és egységesebbé kell tenni őket, valamint a joghézagokat meg kell szüntetni annak biztosítására, hogy a közösségi szabályok e területen teljesek legyenek. Ezenkívül egyes szabályokat pontosítani kell, hogy alkalmazásuk során nagyobb jogbiztonságot nyújtsanak.

(4) Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének a) pontja támogatási rendszert vezet be a Közösségben termelt szőlőből készült olyan szőlőmustra és sűrített szőlőmustra, amelyek szőlőlé gyártására és e lével készült más étkezési célú termékek gyártására szolgálnak.

(5) Az ilyen egyéb étkezési célú termékeket pontosan meg kell határozni.

(6) A támogatási rendszer gazdasági célja az, hogy ösztönözze a közösségi eredetű nyersanyagok felhasználását az importált nyersanyagokkal szemben a szőlőlé és e lével készült más étkezési célú termékek gyártásánál. A támogatást ennek megfelelően a nyersanyagok felhasználóinak, azaz a feldolgozóknak kell nyújtani.

(7) Ki kell kötni, hogy a támogatást csak olyan nyersanyagokra adják, amelyek rendelkeznek a szőlőlévé történő feldolgozáshoz megkövetelt minőségi jellemzőkkel. Ennek megfelelően különösen azt kell meghatározni, hogy a nyilatkozatban szereplő szőlő és szőlőmust sűrűségének 20 °C-on köbcentiméterenként 1,055 és 1,100 gramm közöttinek kell lennie.

(8) A támogatási rendszer alkalmazása olyan adminisztrációs rendszert igényel, amely figyelemmel kíséri mind a támogatásra jogosult termékek eredetét, mind azok tervezett felhasználását.

(9) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatási rendszer és az ellenőrzések megfelelően működjenek, az érintett feldolgozóknak

([1]) HL L 179., 1999.7.14., 1. o.

▼B

írásbeli nyilatkozat benyújtását kell előírni, amely tartalmazza a műveletek ellenőrzéséhez szükséges információkat.

(10) A túlzott adminisztráció elkerülése érdekében azonban, mind az érintett feldolgozók, mind a hatóságok oldalán, nem kell előzetes írásbeli nyilatkozatot kérni olyan feldolgozóktól, amelyek borászati évente csak kis mennyiségű szőlőt vagy szőlőmustot használnak fel. A mennyiséget meg kell határozni. Ennek ellenére az érintett feldolgozóknak értesíteniük kell a tagállamuk illetékes hatóságát minden borászati év elején arról a szándékukról, hogy bizonyos mennyiségű szőlőt vagy szőlőmustot fel kívánnak dolgozni.

(11) Ha a feldolgozó nem az érintett termék felhasználója, különösen, ha az érintett felügyelő hatóság egy másik tagállamban van, mint a feldolgozó, e hatóságnak nincs mindig tudomása arról, hogy a nyilatkozat olyan szőlőmustra vonatkozik-e, amely még nem részesült támogatásban e rendelet alapján, vagy olyan szőlőlére, amelyre már benyújtottak támogatás iránti kérelmet. Az érintett terméket kísérő szállítólevélben ezért fel kell tüntetni, hogy benyújtottak-e már arra támogatási kérelmet.

(12) Annak érdekében, hogy a támogatási rendszer lényegesen növelje a közösségi nyersanyagok felhasználását, ki kell kötni, hogy a támogatási kérelmeket minden egyes termékre egy meghatározott minimális mennyiségre kell benyújtani.

(13) Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikkének (5) bekezdése alapján a támogatás egy részét a szőlőlefogyasztást ösztönző reklámkampányok szervezésére kell fordítani. Az e célra előirányzott támogatás arányának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy megfelelő pénzügyi alapot teremtsen a hatékony promóciós kampányok finanszírozására.

(14) A feldolgozást alkalmi feldolgozók és folyamatosan működő üzemek egyaránt végzik. A támogatási rendszer alkalmazásának részletes szabályai figyelembe kell, hogy vegyék e szerkezetbeli különbséget.

(15) Ahhoz, hogy a tagállamok illetékes hatóságai elvégezhessék a szükséges ellenőrzéseket, meg kell határozni a feldolgozók készlet-nyilvántartási kötelezettségeit.

(16) Az indokolatlan kiadások elkerülése és az ellenőrzések megkönnyítése érdekében meg kell határozni egy maximális arányt a felhasznált nyersanyagok és az előállított szőlőlé között, az általános feldolgozási technika alapján.

(17) Egyes gazdasági szereplők az előállított szőlőlevet kereskedelmi okokból hosszú ideig raktározzák, mielőtt azt fogyasztásra kínálnák. E helyzet miatt előlegfizetési rendszert kell bevezetni azért, hogy a támogatást előre ki lehessen fizetni a gazdasági szereplőknek olyan megfelelő biztosíték ellenében, amely védelmet nyújt az illetékes hatóságoknak a jogtalan kifizetés kockázatával szemben. Meg kell határozni tehát az előlegek kifizetésének határidejét, a biztosítékok felszabadítására vonatkozó részletes szabályokkal együtt.

(18) A támogatás elnyerése érdekében az érintett feleknek kérelmet kell benyújtaniuk bizonyos alátámasztó iratokkal együtt. Annak biztosítása érdekében, hogy a rendszer valamennyi tagállamban azonos módon működjön, határidőket kell megállapítani a kérelmek benyújtására és a feldolgozóknak szóló támogatás kifizetésére.

(19) Az 1493/1999/EK rendelet 44. cikke (5) bekezdésének értelmében szőlőlé nem alakítható borrá vagy nem adható borhoz. E rendelkezés teljesítésének biztosítása érdekében meg kell állapítani a szőlőlé feldolgozóira és palackozóira háruló kötelezettségeket és különleges ellenőrzéseket.

▼B

(20) Az 1493/1999/EK rendelet 34. cikke támogatási rendszert vezet be a Közösségben termelt és a borok alkoholtartalmának növelésére használt sűrített mustra és finomított mustsűrítményre.

(21) Az 1493/1999/EK rendelet 36. cikke alapján részletes szabályokat lehet megállapítani, különösen a támogatásnyújtás feltételeinek meghatározása céljából. Ezen az alapon szabályokat kell megállapítani az intézkedésnek a kistermelők esetében való alkalmazására. Azt is ki kell kötni, hogy csak azok a termelők lehetnek jogosultak erre az intézkedésre, akik egy meghatározott időszakban teljesítették közösségi kötelezettségeiket.

(22) Az illetékes hatóságokat értesíteni kell a sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény hozzáadásával történő alkoholtartalom-növelési műveletekről, valamint e termékek tárolt mennyiségeiről. Mivel az alkoholtartalom-növeléshez felhasználásra kerülő vagy felhasznált termékek mennyiségét az 1493/1999/EK rendelet 70. cikke (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásokba be kell jegyezni, nincs szükség további iratok bemutatásának előírására a támogatás megszerzése érdekében.

(23) Az adott támogatási rendszer egységes alkalmazásának biztosítása érdekében közösségi szinten össze kell hangolni a mustok potenciális alkoholtartalmának megállapítási módszerét.

(24) A sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény készítésére felhasznált szőlőmust előállítási ára annak potenciális természetes alkoholtartalmától függ. E tény figyelembevétele és a fennálló kereskedelmi forgalom megzavarásának elkerülése érdekében a támogatást úgy kell differenciálni, hogy nagyobb összeget lehessen nyújtani a Közösség legdélibb térségeiből – amelyek hagyományosan a legnagyobb potenciális természetes alkoholtartalmú mustot termelik – származó sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény után.

(25) Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja támogatási rendszert vezet be a C. III. a) és C. III. b) szőlőtermő övezetben termelt szőlőmustok és sűrített szőlőmustok felhasználásához egyes, a 2206 00 KN-kód alá tartozó termékeknek az Egyesült Királyságban és Írországban történő készítésére, valamint a Közösségben termelt sűrített szőlőmust felhasználásához bizonyos termékek készítéséhez, amelyeket az Egyesült Királyságban és Írországban értékesítenek olyan használati utasítással, amellyel azokból borhoz hasonló jellegű ital készíthető.

(26) Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a 2206 00 KN-kód alá tartozó termékeket jelenleg kizárólag sűrített szőlőmustból készítik. Ebben a szakaszban ezért egyedül csak a sűrített szőlőmust felhasználására kell a támogatást rögzíteni.

(27) A támogatási rendszer alkalmazása olyan adminisztrációs rendszert igényel, amely figyelemmel kíséri mind a támogatásra jogosult termékek eredetét, mind azok tervezett felhasználását.

(28) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatási rendszer és az ellenőrzések megfelelően működjenek, az érintett gazdasági szereplőktől írásbeli kérelem benyújtását kell megkövetelni, amely megadja a szükséges információkat a termék azonosításához és a műveletek ellenőrzésének lehetővé tételéhez.

(29) Annak érdekében, hogy a támogatási rendszer lényegesen növelje a közösségi termékek felhasználását, ki kell kötni, hogy a támogatási kérelmeket egy meghatározott minimális mennyiségre kell benyújtani.

(30) Támogatás csak az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett célokra való felhasználáshoz megkövetelt minimális minőségi jellemzőkkel rendelkező termékekre nyújtható.

▼B

(31) Ahhoz, hogy a tagállamok illetékes hatóságai elvégezhessék a szükséges ellenőrzéseket, meg kell határozni a feldolgozók készlet-nyilvántartási kötelezettségeit.

(32) A támogatásra való jogosultság akkor keletkezik, ha a feldolgozási műveletek befejeződtek. Technológiai veszteségek figyelembevétele érdekében megengedhető, hogy a ténylegesen felhasznált mennyiség legfeljebb 10 százalékkal kevesebb legyen a nyilatkozatban szereplő mennyiségnél.

(33) A gazdasági szereplők technológiai okokból hosszú ideig raktáraikban tartják a forgalomba hozott termékeket, mielőtt feldolgoznák azokat. E helyzet miatt előlegfizetési rendszert kell bevezetni azért, hogy a támogatást előre ki lehessen fizetni a gazdasági szereplőknek olyan megfelelő biztosíték ellenében, amely védelmet nyújt az illetékes hatóságoknak a jogtalan kifizetés kockázatával szemben. Meg kell határozni tehát az előlegek kifizetésének határidejét, a biztosítékok felszabadítására vonatkozó részletes szabályokkal együtt.

(34) Az 1493/1999/EK rendelet III. címének I. fejezete alapján magánraktározási támogatást lehet nyújtani asztali borhoz, szőlőmusthoz, sűrített szőlőmusthoz és finomított szőlőmustsűrítményhez. Az említett rendelet 24. cikkének (2) bekezdése értelmében a támogatás nyújtása raktározási szerződés megkötésétől függ. Részletes szabályokat kell megállapítani e szerződések megkötésére, tartalmára, érvényességi időtartamára és hatályára.

(35) Meg kell határozni a „termelő” kifejezést, és – tekintettel az e személyekre rótt kötelezettségekre – ki kell kötni, hogy a termelőknek a raktározási szerződés hatálya alá tartozó termékek tulajdonosainak kell lenniük.

(36) A raktározási szerződések hatálya alá tartozó termékeket hatékony ellenőrzés alatt kell tartani. Ebből a célból a tagállam intervenciós hivatala részére lehetővé kell tenni, hogy csak a tagállam területén tárolt mennyiségekre kössön szerződést, és értesíteni kell a terméknek vagy a raktár helyének bármely változásáról.

(37) Az egységesség érdekében a szerződéseket az egész Közösségben azonos feltételekkel kell megkötni; a szerződéseknek megfelelően pontosnak kell lenniük az adott termék azonosításának lehetővé tétele érdekében.

(38) A mezőgazdasági termékek különböző magánraktározási rendszereinek tapasztalata azt mutatta, hogy szükséges meghatározni az 1182/71/EGK-Euratom tanácsi rendelet alkalmazásának mértékét az e rendszerekkel kapcsolatos időszakok, időpontok és határidők meghatározására, és hogy pontosan meg kell állapítani a szerződéses raktározási időtartam kezdetének és végének időpontját.

(39) Az 1182/71/EGK-Euratom rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha egy időtartam utolsó napja hivatalos szünnap, vasárnap vagy szombat, az időtartam a következő munkanap utolsó órájának végén jár le. Lehetséges, hogy e rendelkezés alkalmazása a raktározási szerződések esetében nem áll a gazdasági szereplők érdekében, mivel egyenlőtlen bánásmódot eredményezhet a raktározás utolsó napjainak meghosszabbításával. Ezért rendelkezni kell az eltérés lehetőségéről, ha a raktározás utolsó napja a szerződés alapján meg van határozva.

(40) Annak biztosítása érdekében, hogy a szerződések rendszerének hatása legyen a piaci árakra, szerződéseket csak jelentős mennyiségekre lehet kötni.

(41) A raktározási támogatást olyan termékekre kell korlátozni, amelyeknek hatásuk van a piaci árakra. Ennek megfelelően csak a nagy tételű termékek részesülhetnek támogatásban. Ugyanebből az okból a szerződések csak a megfelelően magas színvonalú termékekre vonatkozhatnak. Asztali bor esetében a szerződés-

▼B

eknek a borkészítés előrehaladott állapotában lévő borra kell vonatkozniuk, de lehetségesnek kell lennie, hogy a szerződés ideje alatt végrehajtsanak bármilyen olyan borászati kezelést, amely a termék megőrzéséhez szükséges.

(42) A minőség javításának ösztönzése érdekében rögzíteni kell a raktározási intézkedésekre jogosult bor és must minimális alkoholtartalmát. Ugyanebből a célból lehetővé kell tenni, hogy szigorúbb feltételeket állapítsanak meg a raktározási szerződések tárgyát képező asztali borokra a szüret minősége alapján.

(43) A rendszerrel való visszaélés elkerülése érdekében a szerződéssel raktározott asztali borok ezt követően nem ismerhetők el m. t. minőségi borokként.

(44) Annak megelőzése érdekében, hogy szerződés hatálya alá tartozó termékek befolyásolják a piaci helyzetet, a szerződéses raktározási időszak alatt az értékesítést és az ennek előkészítését célzó egyes cselekményeket meg kell tiltani.

(45) Az 1493/1999/EK rendelet 26. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében elfogadhatók olyan szabályok, amelyek megengedik a hosszú távú szerződés hatálya alá tartozó szőlőmust sűrített szőlőmusttá vagy finomított szőlőmustsűrítménnyé való feldolgozását a szerződés érvényességi ideje alatt. Mivel ez a feldolgozás általános művelet, alkalmazását tartósan engedélyezni lehet.

(46) Az intervenciós hivatalokat értesíteni kell a szükséges ellenőrzések elvégzése érdekében, ha a szőlőmustot a raktározási szerződés időtartama alatt feldolgozzák.

(47) A szőlőmust sűrített szőlőmusttá és finomított szőlőmustsűrítménnyé való feldolgozása csökkenti a raktározott termék térfogatát, és ezáltal lecsökkenti a raktározási költségeket. Miután azonban az előállított terméknek nagyobb az értéke, a raktározási költségek csökkenését ellensúlyozza a kamat emelkedése. Ezért indokolt, hogy ha a terméket a raktározás alatt feldolgozzák, a támogatás a szerződés érvényességének egész időszakában azon a szinten maradjon, amelyet megállapítottak a feldolgozást megelőzően a szerződés alatt álló szőlőmust mennyisége alapján. Ezenkívül az előállított termékeknek rendelkezniük kell a közösségi szabályok által megkövetelt jellemzőkkel.

(48) A magánraktározási támogatás összegének figyelembe kell vennie a tárolás technológiai költségeit és a kamatot. A tárolás technológiai költségei a termék típusától függően eltérhetnek, míg a kamat összege a termék értékétől függ. Ennek megfelelően az adminisztráció könnyítése végett a napi hektoliterenkénti támogatási összeget az asztali borok és mustok különböző csoportjaira rögzíteni kell. Az 1493/1999/EK rendelet 25. cikkének (4) bekezdése értelmében a sűrített szőlőmust támogatási összegének 1,5-szer nagyobbnak kell lennie, mint a szőlőléének. Az e rendeletben rögzített összegek azonban módosíthatók, figyelemmel a piaci árak és a kamatlábak jelentős ingadozásaira.

(49) Lehetővé kell tenni a raktározási időtartam lerövidítését is, ha a termékeket exportra szánják a raktárból való eltávolítást követően. Annak a bizonyítása, hogy a terméket exportálták, ugyanúgy történik, mint a visszatérítésnél, a mezőgazdasági termékek export-visszatérítési rendszere alkalmazásának közös, részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1999. április 15-i 800/1999/EK bizottsági rendeletnek megfelelően ([1]).

(50) E rendszer hatékonyságának a biztosítása érdekében, és figyelembe véve ugyanakkor az intervenciós hivatalok adminisztrációs követelményeit, határidőt kell megállapítani a támogatás kifizeté-

([1]) HL L 102., 1999.4.17., 11. o.

▼B

sére. A hosszú távú szerződések esetében azonban, annak elősegítése érdekében, hogy az érintett termelők pénzforgalmi elvárásainak eleget tudjanak tenni, a tagállamokat fel kell hatalmazni megfelelő biztosítékok letétbe helyezését magában foglaló előlegfizetési rendszer bevezetésére.

(51) Ha egy asztali borra vonatkozó raktározási szerződés lejár, a termelők – kérelemre – egyszerűsített formában köthetnek új szerződést, feltéve hogy az ugyanazon termékre vonatkozó új szerződés megkötésének feltételei teljesülnek.

(52) A szőlőlégyártásra használt must és sűrített must piaca bővülőben van, és a borászati termékek nem borkészítési célra való felhasználásának elősegítése érdekében engedélyt kell adni arra, hogy a raktározási szerződések tárgyát képező és szőlőlékészítésre szánt mustot és sűrített mustot a szerződés ötödik hónapjától kezdve értékesíteni lehessen a termelőnek az intervenciós hivatalnál tett egyszerű bejelentése alapján. Ugyanezt a lehetőséget kell alkalmazni e termékek exportjának elősegítésére is.

(53) Meg kell határozni a lepárlással nyerhető termékeket, és meg kell állapítani különösen a semleges alkoholra vonatkozó minimális minőségi követelményeket. E követelmények megállapításakor figyelembe kell venni a technológiai fejlődést, valamint annak szükségességét, hogy az előállított alkohol egyszerűen eladható legyen a piacokon különböző felhasználási célokra.

(54) Fokozni kell a lepárlásra szánt termékek ellenőrzését.

(55) Az 1493/1999/EK rendelet 29. és 30. cikke szerinti önkéntes lepárlás esetében a termelőktől meg kell követelni, hogy a lepárlóval szállítási szerződést kössenek, amelyet az intervenciós hivatalnak jóvá kell hagynia azért, hogy felügyelhetők legyenek a műveletek és ellenőrizhető legyen, hogy mindkét fél eleget tesz kötelezettségének. E rendszer alapján a lepárlási műveletek piacra gyakorolt mennyiségi hatásai pontosabban figyelemmel kísérhetők lennének. A szerződési rendszert azonban annak a ténynek a figyelembevételével kell kiigazítani, hogy egyes termelők a lepárlást bérlepárlóra kívánják bízni, míg mások saját maguk rendelkeznek lepárlóüzemmel.

(56) Különleges szabályokra van szükség annak biztosításához, hogy a választható lepárlási műveletek valamelyikére beszállított bor a termelő saját termeléséből származzon. Evégett az ilyen termelőktől meg kell követelni bizonyíték szolgáltatását arról, hogy valóban ők termelték és tárolják a beszállítandó bort. Szabályokra van szükség annak biztosításához is, hogy a lepárlási szerződés lényeges elemeit megfelelően ellenőrizzék.

(57) A tapasztalat szerint bizonyos tűréshatárra szükség van a lepárlási szerződések tárgyát képező bor mennyiségét és térfogatszázalék szerinti tényleges alkoholtartalmát illetően.

(58) Az intervenciós hivataloknak határidőket kell megállapítaniuk a lepárlóknak juttatandó támogatás kifizetéséhez. Lehetővé kell tenni azt is, hogy a támogatást előre kifizethessék a lepárlóknak. Olyan biztosítékrendszerre van szükség, amely biztosítja, hogy az intervenciós hivatal ne legyen kitéve indokolatlan kockázatoknak.

(59) Az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikke szerinti lepárlás esetében a tapasztalat azt mutatja, hogy a termelőknek nem mindig könnyű pontosan kiszámítani azokat a termékmennyiségeket, amelyeket kötelesek beszállítani kötelezettségük teljesítéséhez. Ha a termelők csaknem az összes szükséges mennyiséget leszállították a beszállítási időtartam lejártáig és csak kisebb kiigazításokat kell végezniük, a kiszabott bírság nem lehet aránytalan az elkövetett szabályszegéshez képest. Ezért az ilyen termelőket úgy kell tekinteni, mint akik határidőn belül teljesítették kötelezettségeiket, feltéve hogy a fennmaradó mennyiségeket kellő időben beszállítják.

▼B

(60) Az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikke szerinti lepárlásnak alapvető szerepe van az asztali borok piacán való egyensúly eléréséhez, és közvetetten segít hozzáigazítani a bortermelő potenciált a szükségletekhez. A kötelező lepárlást ezért nagyon szigorúan be kell tartatni, és minden személy, aki lepárlási kötelezettség alá esik, ténylegesen be kell, hogy szállítsa lepárlásra a megkövetelt mennyiségeket. Egyes esetekben az intervenciós intézkedésekből való kizárás nem volt elegendő ösztönzés annak biztosításához, hogy a kötelező lepárlás alá tartozó személyek teljesítsék kötelezettségüket. Emiatt további közösségi intézkedésekre van szükség azokkal a termelőkkel kapcsolatban, akik a megállapított határidőn belül nem teljesítik kötelezettségüket, de egy későbbi, meghatározandó időpont előtt igen.

(61) A különböző borlepárlási műveletek eredményezhetnek az e rendelet mellékletében az összetételére vonatkozó szempontok alapján meghatározott semleges alkoholt. Közösségi analitikai módszereket kell elfogadni e szempontok teljesítésének biztosítása érdekében.

(62) Ezeknek a módszereknek minden kereskedelmi tranzakcióra és igazolási eljárásra nézve kötelezőnek kell lenniük. A kereskedelem korlátozott lehetőségeire való tekintettel néhány szokásos eljárást is célszerű engedélyezni azért, hogy a szükséges tényezőket gyorsan és megfelelő pontossággal lehessen meghatározni.

(63) A közösségi analitikai módszereknek általánosan elismert módszereknek kell lenniük, és azokat egységesen kell alkalmazni.

(64) Annak biztosítása érdekében, hogy az 1493/1999/EK rendeletben említett analitikai módszerek alkalmazásával nyert eredmények összehasonlíthatók legyenek, meg kell határozni az e módszerek felhasználásával nyert eredmények megismételhetőségének és újraelvégezhetőségének a feltételeit.

(65) A borszállítmányok felvásárlási árát a lepárló telephelyétől kezdve kell alkalmazni. Egyes esetekben gyakorlati okokból a lepárló végzi a szállítást. Azért, hogy ne zavarják meg e – gyakran szükséges – gyakorlatot, ilyen esetekben a szállítási költségeket le kell vonni a felvásárlási árból.

(66) A lepárlási kötelezettség komoly terhet jelent azokra az elszigetelt termelőkre nézve, akik csak kis mennyiségű bort termelnek. Ezek a termelők a szőlőtörköly és a borseprő lepárlásra való szállítása miatt aránytalan költségeket viselnének ahhoz a haszonhoz képest, amit a belőlük lepárolt alkoholért kapni remélhetnének. Ezért számukra lehetővé kell tenni, hogy ne kelljen beszállítást végezniük.

(67) Az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke alapján a bortermelésük ténylegesen beszállított részére vonatkozóan a termelők csak a rendelet 27. cikke szerinti, lepárlásra szánt borkészítési melléktermékek beszállítására kötelezhetők.

(68) A melléktermékek lepárlására vonatkozó kötelezettség aránytalan terhet jelent egyes termelőknek, akik bizonyos bortermő helyeken kis mennyiségeket termelnek. Tagállamuk kérésére az ilyen termelőknek megengedhető, hogy melléktermékeiket a lepárlásra történő beszállítás helyett felügyelet mellett kivonják.

(69) Azok a termelők, akik a törkölyt önocianin gyártására szállítják be, általában erjesztetlen szőlőtörkölyt szállítanak. Az önocianinnak az ilyen törkölyből való kinyerésére szolgáló eljárás a törkölyt alkalmatlanná teszi az erjedésre és az azt követő lepárlásra. Ezeket a termelőket ennélfogva fel kell menteni a lepárlási kötelezettség alól annak a szőlőtörköly-mennyiségnek az arányában, amelyet ilyen gyártás céljára szállítanak.

(70) Ha a lepárlásra szállított bort borecet készítésére használják fel, valószínűleg csökken az intervenciós hivatalokhoz szállított

▼B

alkohol mennyisége. A termelőket ezért fel kell menteni a lepárlási kötelezettség alól, ha a borecetiparnak szállítják azt a bort, amelyre egyébként a kötelező lepárlási mennyiség eléréséhez lett volna szükség.

(71) Ha a borkészítés melléktermékeit az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (7) és (8) bekezdése szerint felügyelet mellett vonják ki, annak a borászati évnek a végéig, amelyben azokat termelték, minden ilyen melléktermékét ki kell vonni. Ennek érdekében megfelelő felügyelő rendszerre van szükség, amely nem eredményez aránytalanul magas adminisztrációs költségeket, különösen azokban a tagállamokban, ahol a bortermelés nagyon csekély.

(72) A törköly, borseprő és bor lepárlóba történt szállítását igazoló adminisztrációnak különbséget kell tennie aközött, hogy a lepárló a termelővel azonos tagállamban működik-e, vagy egy másik tagállamban.

(73) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (11) bekezdése és 28. cikkének (5) bekezdése szerint a lepárlók választhatnak, hogy támogatást kapnak a lepárlandó termék után, vagy beszállítják a lepárlással nyert terméket az intervenciós hivatalnak. A támogatás összegét a lepárlással nyerhető különféle termékek piaci ára alapján kell megállapítani.

(74) A támogatás elnyerése érdekében az érintett feleknek együttesen kell kérelmet benyújtaniuk, az azt alátámasztó iratokkal együtt. Az előírt iratok típusának és számának tükröznie kell egyrészt a bor és borseprő, másrészt a szőlőtörköly közti különbségeket. Annak biztosítása érdekében, hogy a rendszer egységesen működjön valamennyi tagállamban, a később meghatározásra kerülő határidőkön belül kell a kérelmeket benyújtani, valamint a támogatást a lepárlóknak kifizetni. Bizonyos arányos engedményeket kell tenni azoknak a lepárlóknak, akik teljesítették ugyan legfőbb kötelezettségeiket, de késnek az erre vonatkozó igazolás benyújtásával.

(75) Az intervenciós hivatalok által a hozzájuk beszállított termékért fizetendő ár megállapításakor figyelembe kell venni az adott termékek átlagos szállítási és lepárlási költségeit.

(76) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke szerinti lepárlás kapcsán az intervenciós hivatalokhoz beszállított termékekre egységes átalányárat kell megállapítani, tekintet nélkül a nyersanyagok eredetére.

(77) A Közösség egyes térségeiben a törköly-, illetve a bor- és a borseprőmennyiségek aránya olyan, hogy az átlagos lepárlási költségek eltérnek azoktól, amelyeket az átalányár kiszámításakor használnak. Ez a helyzet e térségek némelyikében gazdaságilag lehetetlenné teszi vagy teheti annak a célnak az elérését, amelyre a borkészítés melléktermékeinek kötelező lepárlása által törekednek. Ezért az átalányár megállapításával egyidejűleg meg kell állapítani a lepárlással előállított termék nyersanyaga szerint differenciált árakat is, a tagállamokra bízva annak eldöntését, hogy ezeket a differenciált árakat alkalmazzák-e az olyan térségekben, ahol az átalányár alkalmazása a fent említett nehézségekhez vezetne.

(78) E választási lehetőség igénybevétele nem növelheti az intervenciós hivatal és ezáltal az EMOGA kiadásait. Az alkohol eredete szerint differenciált áraknak ezért oly módon kell összefüggésben lenniük az átalányárral, hogy az előbbiek súlyozott átlaga ne haladja meg az átalányárat.

(79) Szervezett közösségi etil-alkohol-piac hiányában az alkohol értékesítéséért felelős intervenciós hivataloknak a felvásárlási árnál alacsonyabb áron kell újraértékesíteniük azt az alkoholt, amelyet az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikke szerinti lepárlást követően kötelesek átvenni. Az ilyen alkohol felvásárlási ára és eladási ára közti különbséget, átalányértéken, az Európai Mezőgazdasági

▼B

Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garancia Részlegének kell viselnie.

(80) Az 1493/1999/EK rendelet 29. cikke rendelkezik a lepárlásról, mely támogatja a borpiacot, és ennek következményeképpen megkönnyíti a borpárlat készleteinek fenntartását a szeszesitalágazat egyes részei számára. Az év végi feleslegek figyelembevétele érdekében, az intézkedésnek minden piaci év szeptember 1-jén kell hatályba lépnie.

(81) Miután egyes boralkoholok értékesítésének megszervezéséért a Bizottság felelős, részletesebb ismeretekkel kell rendelkeznie az alkoholpiacon végzett tranzakciókról. A tagállamok által a Bizottságnak a kötelező lepárlásból származó alkoholról küldött adatokat ezért ki kell bővíteni úgy, hogy az terjedjen ki az intervenciós hivataloknál tárolt, önkéntes lepárlásból származó alkoholra is.

(82) Részletesebben meg kell határozni a lepárlás céljára beszállítható termékek megkívánt jellemzőit.

(83) A lepárlóüzemekbe bekerülő termékeket fizikailag ellenőrizni kell, olyan eljárásokkal, amelyek megfelelő reprezentativitást biztosítanak.

(84) Meg kell határozni, hogy milyen következményekkel kell számolniuk azoknak a termelőknek, akik elmulasztanak eleget tenni kötelezettségeiknek. A Bizottságnak viszont szabályokat kell elfogadnia az olyan lepárlók támogatásra való jogosultságáról, akik nem tartanak be egyes adminisztratív határidőket, különösen az arányosság elvének figyelembevétele érdekében.

(85) Szabályokra van szükség a *vis maior* esetekre, amelyek akadályozhatják, hogy a lepárlás a tervezettek szerint történjen meg.

(86) A lepárlási műveletek megfelelő felügyeletének biztosítása érdekében a lepárlókat jóváhagyási rendszernek kell alávetni.

(87) A lepárlásra szánt bor piaca tényleges helyzetének figyelembevétele érdekében a lepárlók és a szeszezett borok készítői számára egyaránt lehetővé kell tenni, hogy az ilyen lepárlásra szánt bort szeszezzék, és ennek megfelelően ehhez kell igazítani az átfogó szabályozást.

(88) A felügyelet legmegfelelőbb formájának biztosítása érdekében a tagállamoknak korlátozniuk kell azokat a helyeket, ahol bor lepárlás céljából szeszezhető.

(89) Részletes szabályokra van szükség a bor felvásárlási árának kifizetéséhez, a szeszezett bor készítőinek járó támogatás kifizetéséhez, a támogatás előzetes kifizetéséhez, valamint a biztosítékok letételéhez és felszabadításához.

(90) Miután egy indikátor hozzáadása a lepárlásra kerülő borhoz a felügyelet hatékony módszere, elő kell írni, hogy az ilyen indikátor jelenléte ne akadályozhassa meg az ilyen bor vagy az abból nyert termékek szabad mozgását.

(91) Annak figyelembevétele érdekében, ahogyan egyes tagállamokban a termékeket a lepárlóüzemekbe szállítják, főként ha kis mennyiségekről van szó, a tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy azokat közösen szállítsák.

(92) Az 1493/1999/EK rendelet 32. cikkében szabályozott esetben a lepárlás egyes típusainál a bor felvásárlási árát csökkenteni kell, ha a termelők répacukor vagy olyan sűrített szőlőmust hozzáadásával növelték az alkoholtartalmat, amiért az említett rendelet 34. cikke alapján már támogatást kaptak vagy azért folyamodtak.

(93) Nagyon nehéz kapcsolatot találni az egyes termelők által végzett alkoholtartalom-növelés és a lepárlásra beszállított bor között. Az egyes termelőkre jutó gazdasági előny pontos megállapítása ezért

▼B

túlságosan sok adminisztratív munkát igényelne, és ez késleltethetné a támogatás kifizetését, és befolyásolhatná az egész intervenciós rendszert. A felvásárlási árat ezért valamennyi szőlőtermő övezetben a természetes alkoholtartalom átlagos növekedése alapján kell csökkenteni. A túlzott mértékű adminisztratív munka elkerülése végett, amire az alkoholtartalom-növekedés termelőnkénti ellenőrzéséhez szükség volna, a lepárlásra beszállított bor felvásárlási árát egy rögzített összeggel kell csökkenteni minden övezetben vagy övezetrészben.

(94) Úgy méltányos, hogy azok a termelők, akik asztali boruk egy részének az alkoholtartalmát sem répacukor, sem olyan sűrített szőlőmust hozzáadásával nem növelték, amelyre az 1493/1999/EK rendelet 34. cikke alapján támogatást kaptak, kapják meg a teljes árat. Sőt, azoknak a termelőknek, akik termelésük kisebb részének alkoholtartalmát növelték, mint amennyit lepárlásra beszállítanak, ki kell fizetni a teljes árat az alkoholtartalom-növelésben részesített mennyiség és a szállított mennyiség közötti különbségre.

(95) A lepárlással nyert termékért adott támogatást és az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke szerinti lepárlás kapcsán az intervenciós hivatal által átvett termékek árát ki kell igazítani azért, hogy figyelembe vegyék a bor felvásárlási árának csökkenését.

(96) A közösségi alkoholpiac egyik jellemzője az 1493/1999/EK rendelet 27., 28. és 30. cikke szerinti intervenciókból származó készletek ([1]) megléte.

(97) Különleges részletes szabályokra van szükség annak biztosítására, hogy az ilyen versenytárgyalási eljárásokon minden vevőt egyenlő bánásmódban részesítsenek.

(98) Ezeket az alkoholkészleteket három különböző típusú versenytárgyalási eljárással lehet értékesíteni, az alkohol felhasználásától és rendeltetési helyétől, illetve az értékesítendő 100 térfogat-százalékos alkohol mennyiségétől függően.

(99) Miután a versenytárgyalási eljárások célja az, hogy a legkedvezőbb árat érjék el, ha a Bizottság úgy dönt, hogy versenytárgyalási eljárást követően kerül sor az értékesítésre, a legmagasabb árat kínáló ajánlattevőnek kell odaítélni az árut. Szabályokra van szükség olyan esetekre is, amikor több ajánlattétel azonos árat kínál ugyanazért a tételért.

(100) Engedélyezni kell az 5 000 hektoliterig terjedő ajánlattételeket bizonyos feltételek mellett, annak érdekében, hogy közepes ipari méretekben tesztelhessenek az alkohol felhasználására kifejlesztett új felhasználásokat, és ezzel elősegítsék hosszabb távon számottevő mennyiségű közösségi alkohol elhelyezését anélkül, hogy zavart okoznának a szeszes italok piacán.

(101) Meg kell határozni, hogy az aktív feldolgozással kapcsolatos intézkedések alapján exportált áruvá való feldolgozás mely formái tekinthetők egyenértékűnek a tényleges ipari felhasználással.

(102) Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen versenytárgyalási eljárások során értékesített alkoholt ténylegesen olyan célokra használják, amelyek nem zavarhatják az alkohol piacát, az ajánlattételeknek pontosan meg kell jelölniük a tervezett felhasználást.

(103) Az ajánlattevők csak egy ajánlattételt adhatnak be alkoholtípusonként, a végső felhasználás típusa szerint, valamint versenytárgyalási eljárásonként. Meg kell határozni annak a jogi következményeit, ha egy ajánlattevő egynél több ajánlattételt nyújt be.

([1]) A 98–124. hivatkozásokhoz lásd a 377/93/EGK rendelethez fűzött hivatkozásokat.

▼B

(104) Annak érdekében, hogy ne zavarják a versenyt olyan termékekkel, amelyeket az alkohol helyettesíthet, a Bizottságnak jogában áll, hogy egyáltalán ne ítéljen oda mennyiségeket a kapott ajánlattételek alapján.

(105) Azért, hogy a lehető legtöbb benyújtott ajánlattételre lehessen árut odaítélni, ha a javasolt árakat kielégítőnek tartják, és a javasolt végső felhasználások alkalmasak arra, hogy a terméknek új ipari piacot teremtsenek, bizonyos határok között lehetségesnek kell lennie, hogy azon ajánlattevők számára, akik ilyen ajánlattételt nyújtanak be, egy helyettesítő tételt ítéljenek meg. Az ilyen eljárás valószínűleg növeli a közösségi alkohol eladásait, és így csökkenti a készleteket, amelyeket különben a költségvetés terhére felmerülő magas költségek árán kell kezelni.

(106) Az ajánlattétellel eladásra kínált összes alkohol mennyiségére vonatkozó tűréshatárra tekintet nélkül, a kitárolási utalvány kibocsátását megelőzően a kifizetendő árat 100 térfogat-százalékos alkoholmennyiség alapján kell számítani, hektoliterre felkerekítve.

(107) Rendszeres versenytárgyalási eljárásokat kell tartani a Karibtérség országaiba irányuló, üzemanyag-ágazatban való végső felhasználásra vonatkozóan odaítélt alkohol exportjára, úgy, hogy biztosítsák ezen országok részére a kínálat nagyobb folytonosságát. A tapasztalat szerint a legkevésbé sem valószínű, hogy ez az elhelyezés zavarokat okozna a piacon, mindamellett jelentős piaci lehetőséget nyújt.

(108) A karibi országokba irányuló exportra kiírt versenytárgyalások keretében történő eladás tételeinek méretét az általános tengeri szállítási kapacitásokhoz kell kötni, csökkentve ezzel az érintett kereskedőknek azokat a költségeit, amelyek teljesítés biztosítékaként merülnek fel. Ennek megfelelően kell módosítani az odaítélt alkohol elszállítására megállapított határidőket is.

(109) A Közösségen belüli üzemanyagként való felhasználásra szánt boralkohol árverését bizonyos feltételekhez kell kötni, azért hogy így bizonyos mértékig ellássák a vállalkozásokat, és figyelembe vegyék a feldolgozóüzemeknek az ezen sajátos felhasználáshoz szükséges beruházási költségét, anélkül azonban, hogy megakadályoznák az eladásra szánt alkohol fizikai mozgatását.

(110) Elő kell írni, hogy az ilyen típusú árveréseknek több tétel alkoholra kell vonatkozniuk, ha jelentős mennyiségeket tartanak fenn ilyen árverésekre, és a tartályokban lévő alkoholt addig nem lehet fizikailag elmozdítani, amíg ki nem adták rá a kitárolási utalványt.

(111) Az üzemanyagként való felhasználásra versenytárgyalás vagy árverés útján történő eladás esetén, mivel az alkohol fizikai elszállításához és feldolgozásához valószínűleg többéves időszakra van szükség, a sikeres ajánlattevő által ajánlott 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterére vonatkozó árat háromhavonta ki kell igazítani egy, az adott ajánlati felhívásban megjelölt együttható alkalmazásával azért, hogy az odaítélt alkoholért fizetendő árak pontosabban kövessék az üzemanyagárak ingadozását a nemzetközi piacokon.

(112) Tekintettel egyes tartályok méretére, amelyekben a kötelező lepárlással előállított alkohol egy részét tárolják, és a jelentős időtartamra, amelyen keresztül ezen alkohol egy része tárolás alatt marad, gyakorlatilag nem lehet pontosan tudni, hogy mekkora mennyiségű értékesíthető alkohol van egyes tárolótartályokban.

(113) Mivel ez a helyzet, minden olyan versenytárgyalási eljárást elvégzettnek kell tekintetni, amely a végén az eredetileg eladásra felkínált alkoholmennyiség 99 és 101 százaléka közötti értékesített alkoholmennyiségre vonatkozik.

▼B

(114) Az ajánlattevők olyan nyilatkozatai, miszerint lemondanak minden igényükről a nekik odaítélt alkohol minősége és jellemzői vonatkozásában, nem terjedhetnek ki olyan rejtett hibákra, amelyeket jellegükből adódóan nem fedezhettek fel korábban, és amelyek az alkoholt a tervezett felhasználási célra alkalmatlanná teszik.

(115) Az egyes versenytárgyalási eljárások keretében történő eladásokra fenntartott alkoholt szükség esetén denaturálni kell, hogy megakadályozzák annak más célra való felhasználását. Ilyen esetekben az odaítélt alkoholmennyiséget benzin hozzáadásával kell denaturálni.

(116) Biztosítékrendszert kell bevezetni annak biztosítására, hogy a versenytárgyalási eljárásokat megfelelő módon folytassák le, és az alkoholt valóban az adott ajánlati felhívásban meghatározott célra használják fel. A biztosítékokat olyan szinten kell megállapítani, amely megakadályoz bármely, a versenytárgyalási eljárás céljával ellentétes felhasználást, amely zavart okozhatna a Közösségben előállított alkohol és szeszes ital piacán az 1493/1999/EK rendelet 31. cikke értelmében. Figyelembe kell venni a mezőgazdasági termékek biztosítékrendszerének alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról szóló, 1985. július 22-i 2220/85/EK bizottsági rendeletben megállapított szabályokat, amelyek a borra is vonatkoznak. Ezért meg kell határozni a biztosítékhoz fűződő kötelezettségekre vonatkozó elsődleges követelményeket.

(117) Az alkohol szárazföldi és tengeri szállítása és végső felhasználását megelőző feldolgozása során veszteségek keletkezhetnek. Figyelembe kell venni az adott műszaki szabványokat az alkohol térfogatában a be- és kirakodásakor észlelt változások értékeléséhez, és különleges tűréshatárt kell megállapítani minden egyes veszteségkategóriára.

(118) Általános tűréshatárt kell megállapítani azokra a többszörös szárazföldi és tengeri szállítási műveleteknek tulajdonítható alkoholveszteségekre, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó, harmadik országokban való feldolgozásra szánt alkohol exportjára vonatkozó versenytárgyalási eljárással kapcsolatosak. Magasabb tűréshatárt kell megállapítani az e harmadik országokban történő feldolgozási műveleteknek tulajdonítható alkoholveszteségekre a Közösségben végzett hasonló műveletekhez viszonyítva, tekintettel a műveleti, a klimatikus és más feltételekre és arra a tényre, hogy egyes harmadik országokban a felszerelések kevésbé hatékonyak.

(119) A megállapított tűréshatárokat meghaladó veszteségeket a teljesítés biztosítéka átalányösszegének visszatartásával kell szankcionálni, ami fedezi az 1493/1999/EK rendelet 27., 28. és 30. cikke szerinti lepárlás kapcsán az intervenciós hivatalhoz beszállított alkohol előállítási árát. Azért, hogy a rendelkezésre álló biztosíték összege elegendő legyen az ilyen illegális alkoholveszteségek szankcionálására, a teljesítés biztosítékának egy részét csak azután szabad felszabadítani, ha a sikeres ajánlattevő bizonyítékot szolgáltatott minden, az adott versenytárgyalási eljárással kapcsolatos veszteségről.

(120) A versenytárgyalási eljárás alá tartozó alkohol egyes, tervezett végső felhasználási céljai azt igénylik, hogy az odaítélt alkohol egészét vagy egy részét finomszesszé dolgozzák fel. Az eladott alkohol egyes tervezett felhasználásai olyan előzetes finomítást vagy dehidratációt igényelnek, amelyek olyan kellemetlen ízű alkoholt is eredményeznek, amely alkalmatlan az ilyen versenytárgyalási eljárások eredetileg tervezett felhasználási céljaira. E helyzet miatt módosítani kell azokat a feltételeket, amelyek alapján a teljesítési biztosítékok felszabadíthatók.

▼B

(121) Azok az ellenőrzések, amelyeket annak igazolására végeznek, hogy az alkoholt a vonatkozó ajánlati felhívásokban megállapított célokra használják-e fel, legalább azzal egyenértékű ellenőrzéseket kell, hogy tartalmazzanak, mint amelyeket a Közösségben előállított alkohol figyelemmel kísérésére alkalmaznak. Bizonyos felhasználások vagy rendeltetési helyek ellenőrzése céljából nemzetközi felügyelő társaságot lehet alkalmazni annak igazolására, hogy az odaítélt szerződést megfelelően teljesítik-e. A belső piac erősítésével és fejlesztésével összefüggésben a fizikai ellenőrzéseket az alkohol szállítási műveleteinek indulási vagy érkezési helyén kell elvégezni.

(122) Az e rendeletben megállapított intézkedések összhangban vannak a Borpiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Cél

Az 1493/1999/EK rendelet III. címe és ez a rendelet állapítja meg a borágazat piaci mechanizmusaira alkalmazandó közösségi szabályokat.

E rendelet részletes szabályokat állapít meg az 1493/1999/EK rendelet alkalmazására, különösen a szőlő, a szőlőmust és a sűrített szőlőmust felhasználásának támogatására (I. cím), a magánraktározási támogatásra (II. cím) és a lepárlásra (III. cím) vonatkozóan.

2. cikk

Általános rendelkezések

(1) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az adott borászati évben tevékenységüket első alkalommal megkezdő gazdasági szereplők e rendelet alapján csak a saját szőlőtermelésük feldolgozásából nyert termékek után jogosultak támogatásra.

(2) E rendelet 30. cikkének sérelme nélkül, azok a gazdasági szereplők, akikre az előző borászati évben vonatkoztak az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikkében megállapított kötelezettségek, csak akkor jogosultak az e rendeletben foglalt intézkedésekre, ha bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az adott borászati évben teljesítették a beszállításra vagy a felügyelet melletti kivonásra vonatkozó kötelezettségeiket.

▼M1

A 2000/01-es borászati év tekintetében az első albekezdésben említett kötelezettségek azok, amelyeket a 822/87/EGK rendelet 35. és 36. cikke határozott meg.

▼B

I. CÍM

TÁMOGATÁS SZŐLŐ, SZŐLŐMUST, SŰRÍTETT SZŐLŐMUST VAGY FINOMÍTOTT SZŐLŐMUSTSŰRÍTMÉNY FELHASZNÁLÁSÁRA

▼M12

I. FEJEZET

SZŐLŐLÉ ELŐÁLLÍTÁSA

3. cikk

A támogatás célja

Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében azoknak a feldolgozóknak nyújtható támogatás, akik:

a) maguk is termelők, vagy termelői csoportot képeznek, saját szüretelésű szőlőt vagy teljes mértékben a saját szőlőtermésükből származó szőlőmustot és sűrített szőlőmustot dolgoznak vagy dolgoztatnak fel saját nevükben szőlőlévé; vagy

b) termelőktől vagy a termelői csoportoktól közvetlenül vagy közvetve vásárolnak Közösségben termelt szőlőt, valamint szőlőmustot és sűrített szőlőmustot abból a célból, hogy azt szőlőlévé dolgozzák fel.

A felhasznált szőlőmustnak és sűrített szőlőmustnak Közösségben termelt szőlőből kell származnia.

4. cikk

Egyéb fogyasztási célú termékek gyártása szőlőléből

A kapott szőlőlé vagy sűrített szőlőlé a bortól eltérő más, az 1493/1999/EK rendelet 1. mellékletében említett fogyasztási célú termékké, vagy az e rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett termékekké is feldolgozható.

5. cikk

A termékekre vonatkozó technológiai követelmények

(1) A 3. cikkben említett szőlőlé előállítására szolgáló nyersanyagoknak megbízható, kifogástalan kereskedelmi minőségűnek és szőlőlévé történő feldolgozásra alkalmasnak kell lenniük.

(2) A felhasznált szőlőmust és a felhasznált szőlőből nyert must sűrűségének 20 °C-on 1,055 és 1,100 gramm per köbcentiméter közöttinek kell lennie.

(3) Fogyasztási célú termékek előállítására történő felhasználásakor a szőlőmustnak meg kell felelnie a 2001/112/EK tanácsi irányelvnek ([1]).

([1]) HL L 10., 2002.1.12., 58. o.

▼M12

6. cikk

A feldolgozókra alkalmazandó ellenőrzési célú adminisztratív szabályok

(1) Azoknak a feldolgozóknak, akik az egész folyó borászati év során végzik a szőlőlé előállítását, minden borászati év kezdete előtt a tagállam illetékes hatóságához be kell adniuk egy szőlőlé-feldolgozási tervet. Ha egy feldolgozó a borászati év megkezdése után először vállalkozik szőlőlé előállítására, a tervet a műveletek megkezdése előtt kell elkészítenie.

A tervnek az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) a feldolgozásra szánt nyersanyagok típusa (szőlő, szőlőmust vagy sűrített szőlőmust);

b) a feldolgozásra szánt szőlőmust és sűrített szőlőmust tárolásának helye;

c) az a hely, ahol a feldolgozást végzik.

(2) Azoknak a feldolgozóknak, akik csak meghatározott időszakokban végeznek szőlőlé előállítására irányuló műveleteket, e műveletek megkezdése előtt legalább három munkanappal feldolgozási nyilatkozatot kell benyújtaniuk a tagállam illetékes hatóságához.

A feldolgozási nyilatkozatnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) az (1) bekezdés második albekezdésében előírt információk;

b) a feldolgozásra szánt szőlő, szőlőmust vagy sűrített szőlőmust mennyisége;

c) a szőlőmust és a sűrített szőlőmust sűrűsége;

d) a feldolgozási műveletek kezdő napja és valószínűsíthető időtartama.

A nyilatkozatnak legalább az alábbi mennyiségekre kell vonatkoznia:

a) szőlő esetében 1,3 tonna;

b) szőlőmust esetében 10 hektoliter;

c) sűrített szőlőmust esetében 3 hektoliter.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információkon kívül a tagállamok további információkat is kérhetnek a feldolgozóktól.

(4) A tagállam illetékes hatósága bélyegzővel látja el az (1) és (2) bekezdésekben foglalt terveket és nyilatkozatokat, és egy példányt visszaad a feldolgozónak.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérve a tagállamok egyszerűsített eljárásokat vezethetnek be azon feldolgozók tekintetében, akik az adott borászati évben legfeljebb 5 tonna szőlőt, 40 hl szőlőmustot vagy 12 hl sűrített szőlőmustot használnak fel.

(6) A feldolgozóknak készletnyilvántartást kell vezetniük, amely az 1439/1999/EK rendelet 70. cikkében említett kísérő okmányok vagy nyilvántartások alapján az alábbi információkat tartalmazza:

▼M12

a) a létesítményükbe naponta beérkező nyersanyagok mennyisége és sűrűsége, és adott esetben az eladó neve és címe;

b) a naponta felhasznált nyersanyagok mennyisége és sűrűsége;

c) a naponta előállított szőlőlé mennyisége;

d) a létesítményüket naponta elhagyó szőlőlé mennyisége, a címzettek neve és címe, vagy a feldolgozó által naponta felhasznált szőlőlé mennyisége.

A készletnyilvántartást alátámasztó iratokat minden ellenőrzés alkalmával az ellenőrző hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

7. cikk

A felhasználókra alkalmazandó ellenőrzési célú adminisztratív szabályok

(1) E fejezet alkalmazásában felhasználó az a gazdasági szereplő, aki a következő műveletek valamelyikét végzi: a szőlőlé vagy a sűrített szőlőlé palackozása, csomagolása vagy kiszerelése, illetve tárolása az előbb vagy a később említett művelet végzéséért felelős vállalkozás vagy vállalkozások számára történő értékesítés szándékával, vagy pedig a léből más fogyasztási célú termék készítése.

Ezeket a műveleteket a 3. cikkben említett feldolgozók is elvégezhetik.

(2) A felhasználóknak a kirakodás helye szerint illetékes hatóság részére írásbeli kötelezettségvállalást kell benyújtaniuk arról, hogy a szőlőlét nem dolgozzák fel az 1439/1999/EK rendelet I. mellékletében említett borászati termékekké, sem a rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett termékekké.

A tagállamoknak meg kell határozniuk az ilyen kötelezettségvállalások benyújtására vonatkozó előírásokat. A kötelezettségvállalást azonban még a szőlőlé vagy a sűrített szőlőlé felhasználása előtt be kell nyújtani, legkésőbb négy hónappal az e rendelet 8. cikkében említett támogatási kérelem benyújtását követően.

A kivitel nem ellentétes az ilyen kötelezettségvállalással.

(3) Amikor a feldolgozók a szőlőlét valamely Közösségen belüli felhasználónak adják át:

a) az 1439/1999/EK rendelet 70. cikkének (1) bekezdésében említett kísérő okmányokon fel kell tüntetniük, hogy a szőlőlé előállításával kapcsolatosan beadtak-e vagy beadnak-e támogatási kérelmet, illetve a kérelem beadásának tényleges vagy tervezett dátumát;

b) a felhasználóknak legkésőbb a termék átvétele után 15 nappal meg kell küldeniük a kísérő okmányt a kirakodás helye szerinti illetékes hatóság részére;

c) ha a felhasználók az átvett szőlőlét egy Közösségen belüli másik gazdasági szereplőnek adják át, biztosítaniuk kell, hogy ez a gazdasági szereplő írja alá az eredeti írásbeli kötelezettségvállalásukat, és azt a (2) bekezdés második albekezdésében rögzített határidőn belül meg kell küldeniük az illetékes hatóságnak;

d) az illetékes hatóságnak, miután átvette az írásbeli kötelezettségvállalást, bélyegzővel kell ellátnia a kísérő okmányt, és a lebélyegzett

▼M12

kísérő okmány egy példányát legkésőbb 30 nappal a kötelezettségvállalás átvétele után meg kell küldenie a szóban forgó szőlőlé feldolgozójának.

(4) A 2729/2000/EK bizottsági rendelet ([1]) 2. cikke értelmében a borászati évben az illetékes hatóságoknak kockázatelemzés alapján mintavétellel ellenőrizniük kell, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségvállalást teljesítették-e. Az ellenőrzéseknek ki kell terjedniük annak a mennyiségnek legalább a 10 %-ára, amelyre az előző borászati év során a kísérő okmánynak az e cikk (3) bekezdésének d) pontja szerinti, bélyegzővel való hitelesítésére vonatkozóan kérelmet adtak be.

8. cikk

Támogatási kérelmek

(1) A 6. cikk (1) bekezdésben említett feldolgozóknak legkésőbb hat hónappal a borászati év végét követően be kell adniuk a támogatási kérelmeket a tagállam illetékes hatóságához. Ezeket az alábbi okmányoknak kell kísérniük:

a) az említett feldolgozási terv egy példánya;

b) a 6. cikk (6) bekezdésben említett készletnyilvántartás egy példánya, vagy annak kivonata; a tagállamok megkövetelhetik, hogy ezeket a példányokat vagy kivonatokat az ellenőrzésért felelős hatóság igazolja.

A tagállamok további iratokat is igényelhetnek.

(2) A 6. cikk (2) bekezdésében említett feldolgozóknak legkésőbb hat hónappal a feldolgozási műveletek befejezését követően be kell adniuk a támogatási kérelmeket a tagállam illetékes hatóságához. Ezeket az alábbi okmányoknak kell kísérniük:

a) az említett feldolgozási nyilatkozat egy példánya;

b) a 6. cikk (6) bekezdésben említett készletnyilvántartás egy példánya, vagy annak kivonata; a tagállamok megkövetelhetik, hogy ezeket a példányokat vagy kivonatokat az ellenőrzésért felelős hatóság igazolja.

A támogatási kérelmekben meg kell jelölni a ténylegesen feldolgozott nyersanyagok mennyiségét, valamint a feldolgozási műveletek befejezésének napját.

(3) A feldolgozónak legkésőbb hat hónappal a támogatási kérelem benyújtása után meg kell küldenie a tagállam illetékes hatósága részére:

a) a kísérő okmánynak az illetékes hatóság által a 7. cikk (3) bekezdésének d) pontja szerint lepecsételt egy példányát;

b) a kísérő okmánynak az exportot igazoló vámpecséttel ellátott egy példányát.

(4) Az (1) és (2) bekezdésektől eltérve a tagállamok egyszerűsített eljárásokat vezethetnek be azoknál a feldolgozóknál, akik az adott borászati évben legfeljebb 5 tonna szőlőt, 40 hl szőlőmustot vagy 12 hl

([1]) HL L 316., 2000.12.15., 16. o.

▼M12

sűrített szőlőmustot használnak fel. Ezeket az eljárásokat a borászati év vége után legkésőbb hat hónappal be kell fejezni.

9. cikk

Támogatási összegek és szabályok

(1) A szőlő, szőlőmust és sűrített szőlőmust felhasználása utáni támogatásokat a ténylegesen felhasznált alapanyag mennyiségi egységére kell rögzíteni, az alábbiak szerint:

a) szőlő esetében: 4,952 euró/100 kg;

b) szőlőmust esetében: 6,193 euró/hl;

c) sűrített szőlőmust esetében: 21,655 euró/hl.

(2) A *vis maior* eseteit kivéve, nem fizethető támogatás olyan alapanyag-mennyiség után, amely meghaladja az alapanyag és a kinyert szőlőlé közötti alábbi arányokat:

a) 1,3 a szőlő esetében, 100 kg/hl-ben;

b) 1,05 a must esetében, hl/hl-ben;

c) 0,30 a sűrített must esetében, hl/hl-ben.

Ha a kapott termék sűrített szőlőlé, ezeket az arányszámokat meg kell szorozni öttel.

10. cikk

A támogatás kifizetése

Az illetékes hatóságnak a 8. cikkben említett kötelező okmányok benyújtásának napjától számított három hónapon belül ki kell fizetnie a támogatást.

11. cikk

Előlegfizetések

(1) A feldolgozók az igazolhatóan a feldolgozóikba beérkezett alapanyagokra a 9. cikkben említett támogatási összeg erejéig előleg kifizetését kérhetik, amennyiben az illetékes hatóságnál biztosítékot helyeznek letétbe. A biztosítéknak az előleg 120 %-át el kell érnie.

(2) Az illetékes hatóságnak a biztosíték letétbe helyezéséről szóló igazolás bemutatásától számított három hónapon belül ki kell fizetnie az előlegeket. Nem fizethető azonban előleg az adott borászati év január 1. előtt.

(3) Miután az illetékes hatóság ellenőrizte a 8. cikkben említett kötelező okmányokat, az e cikk (1) bekezdésében említett biztosítékot a 2220/85/EK rendelet 19. cikkében megállapított eljárással összhangban részben vagy egészben fel kell szabadítani.

▼M12

11a. cikk

Szankciók és *vis maior*

(1) Ha a feldolgozó a 8. cikkben említett kötelező okmányokat késedelmesen, de még a fenti cikkben említett határidő lejártát követő hat hónapon belül mutatja be, a támogatás összegét 30 %-kal csökkenteni kell.

Ha a feldolgozó hat hónappal a fenti határidő lejárta után mutatja be az okmányokat, akkor támogatás nem fizethető.

(2) Ha valamely ellenőrzés során kiderül, hogy a felhasználó nem tett eleget a 7. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kötelezettségvállalásoknak, a feldolgozótól vissza kell követelni a támogatást. Ha a felhasználó székhelye a feldolgozóétól eltérő tagállamban van, az érintett tagállamnak a kötelezettségvállalás megszegéséről haladéktalanul értesítenie kell a feldolgozó székhelye szerinti tagállamot.

(3) A *vis maior* eseteit kivéve, ha megállapításra kerül, hogy a feldolgozók nem tettek eleget – a támogatási kérelem tárgyát képező alapanyagok szőlőlévé való feldolgozására vonatkozó kötelezettségük kivételével – az ebben a fejezetben rögzített kötelezettségeiknek, a támogatást csökkenteni kell. E csökkentés mértékét az érintett tagállamnak kell meghatároznia.

(4) Ha a ténylegesen felhasznált alapanyag mennyisége az előlegfizetés tárgyát képező mennyiség 95 % és 99,9 % között van, akkor a borászati év során fel nem dolgozott mennyiség után a 11. cikkben említett biztosíték elvész.

A *vis maior* eseteit kivéve, ha a ténylegesen felhasznált alapanyag mennyisége az előlegfizetés tárgyát képező mennyiség kevesebb mint 95 %-a, akkor a biztosíték teljes egészében elvész.

(5) *Vis maior* esetén a tagállam illetékes hatósága határozza meg, hogy a felhozott okok alapján milyen intézkedéseket tart megfelelőnek, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

▼B

II. FEJEZET

A BORÁSZATI TERMÉKEK ALKOHOLTARTALMÁNAK NÖVELÉSÉRE FELHASZNÁLT MUST UTÁN JÁRÓ TÁMOGATÁS

12. cikk

A támogatás célja

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 34. cikkének (1) bekezdésében említett támogatást azon asztali borok vagy meghatározott termőhelyről származó minőségi borok (m. t. minőségi borok) termelőinek lehet nyújtani, akik a Közösségben termelt sűrített szőlőmustot és finomított szőlőmustsűrítményt használnak fel az 1493/1999/EK rendelet V. melléklete C. pontjában említett termékek térfogatban számított természetes alkoholtartalmának növelésére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a borászati évenkénti tíz hektoliter vagy annál kisebb mennyiségek esetében a tagállamok dönthetnek arról, hogy a sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény termelői akkor kaphatnak támogatást, ha a vevők egyéni bortermelők, akik kizárólag saját termésük alkoholtartalom-növelésére használják a terméket.

▼B

A tagállamoknak részletes szabályokat kell elfogadniuk ennek az intézkedésnek az alkalmazására és arról értesíteniük kell a Bizottságot.

13. cikk

A támogatás összege

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 34. cikkének (1) bekezdésében említett támogatás összegét a következőképpen kell meghatározni a hektoliterenkénti térfogatban számított potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék) szerint a következő termékkategóriákra:

a) szüretelt szőlőből származó sűrített szőlőmust esetében:

— a C. III. a) és C. III. b) szőlőtermő övezetben 1,699 euró/térfogat %/hl,

— máshol 1,466 euró/térfogat %/hl;

b) szüretelt szőlőből származó finomított szőlőmustsűrítmény esetében:

— a C. III. a) és C. III. b) bortermelő zónában 2,206 euró/térfogat %/hl,

— máshol 1,955 euró/térfogat %/hl.

▼M14

►M20 A ►M25 2003/2004-től 2006/2008-ig ◄ terjedő borászati években ◄ azonban olyan finomított szőlőmust-sűrítmények esetében, amelyeket nem a C. III. a) és C. III. b) szőlőtermő övezetben szüretelt szőlőből nyertek ki, és olyan létesítményekben készítettek, amelyek a finomított szőlőmust-sűrítmény termelését Spanyolország esetében 1986. január 1. előtt kezdték meg, más területeken pedig 1982. június 30. előtt, a támogatás összege azonos a C. III. szőlőtermő övezetek termékeire megállapítottakéval.

▼M12

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt termékek potenciális alkoholtartalmát úgy kell megállapítani, hogy az 558/93/EK bizottsági rendelet ([1]) mellékletében megállapított módszerrel összhangban használt refraktométeren 20 °C-on leolvasott értékekre az e rendelet I. mellékletében található megfelelési táblázat értékeit kell alkalmazni.

Az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzéseknél 0,2-es tűréshatár engedhető meg.

▼B

14. cikk

Támogatási kérelmek

Azoknak a termelőknek, akik támogatást szeretnének kapni az 1493/1999/EK rendelet 34. cikkének (1) bekezdése alapján, kérelmet kell benyújtaniuk az illetékes intervenciós hivatalhoz, amely minden, az említett cikk alkalmazása alá tartozó, az alkoholtartalom növelésére irányuló műveletre kiterjed. A kérelmeknek az utolsó művelet elvégzésének napjától számított két hónapon belül kell beérkezniük az intervenciós hivatalhoz.

([1]) HL L 58., 1993.3.11., 50. o.

▼B

A kérelmekhez mellékelni kell azokat az iratokat, amelyek azokra a műveletekre vonatkoznak, amelyekre a támogatást kérik.

▼M12

A tagállamok azonban rendelkezhetnek az alkoholtartalom növelésére irányuló műveletek egy-egy részére vonatkozó több támogatási kérelem benyújtásának lehetőségéről is.

14a. cikk

Ellenőrzések

(1) A tagállamok illetékes hatóságai megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megbizonyosodjanak az alkoholtartalom növelésére használt termékek azonosítása és mennyiségük igazolása érdekében szükséges ellenőrzések elvégzéséről, valamint az 1439/1999/EK rendelet V. melléklete C. és D. pontjának teljesítéséről.

(2) A termelők az (1) bekezdésben említett ellenőrzésekhez kötelesek bármikor hozzájárulni.

▼B

15. cikk

A támogatás odaítélésének feltételei

(1) A *vis maior* eseteit kivéve nem fizethető támogatás, ha a termelő az 1493/1999/EK rendelet 34. cikkének (1) bekezdésében említett műveletet nem az említett rendelet V. melléklete C. és D. pontjának megfelelően hajtja végre.

(2) A *vis maior* eseteit kivéve, ha a feldolgozók nem teljesítik az e rendelet alapján rájuk háruló kötelezettségek valamelyikét, kivéve az (1) bekezdésben említettet, a fizetendő támogatást egy, az illetékes hatóság által a kötelezettségszegés súlyosságától függően megállapított összeggel kell csökkenteni.

(3) *Vis maior* eseteiben az illetékes hatóság állapítja meg azokat az intézkedéseket, amelyeket a felmerült körülményekre való tekintettel szükségesnek tart.

▼M12

16. cikk

A támogatás kifizetése

Az illetékes hatóságnak legkésőbb a folyó borászati év végét követő augusztus 31-én ki kell fizetnie a támogatást.

▼B

17. cikk

Előlegfizetések

(1) Az adott borászati év január 1-jétől a termelők kérhetik, hogy az alkoholtartalom növeléséhez felhasznált termékekre kiszámított támogatással egyenlő összeget fizessenek ki nekik előlegben, feltéve hogy biztosítékot helyeztek letétbe az intervenciós hivatal javára. A biztosíték az igényelt támogatás 120 százalékával kell, hogy egyenlő legyen.

▼B

A kérelmekhez mellékelni kell azokat az iratokat, amelyek a 14. cikk második bekezdésében említettek közül rendelkezésre állnak. A többi iratot a borászati év vége előtt kell benyújtani.

(2) Az intervenciós hivatal az előlegeket a biztosíték letételére vonatkozó bizonyíték bemutatásától számított három hónapon belül fizeti ki.

(3) Miután az illetékes hatóság vagy a felhatalmazott osztály megvizsgált minden iratot, és figyelembe vette a kifizetendő összeget, a biztosítékot az esettől függően egészében vagy részben fel kell szabadítani a 2220/85/EGK bizottsági rendelet 19. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően.

III. FEJEZET

TÁMOGATÁS EGYES TERMÉKEK ELŐÁLLÍTÁSÁRA AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN ÉS ÍRORSZÁGBAN

18. cikk

A támogatás célja és összege

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett támogatást kell nyújtani:

a) azoknak a gyártóknak – a továbbiakban: „gyártók” –, akik teljes egészében a C. III. a) és C. III. b) szőlőtermő övezetben termelt szőlőből előállított sűrített szőlőmustot használnak az Egyesült Királyságban és Írországban olyan termékek előállítására, amelyek a 2206 00 KN-kód alá tartoznak, és amelyekre nézve e tagállamok engedélyezhetik egy, a „bor” szót magában foglaló összetett név használatát az 1493/1999/EK rendelet VII. melléklete C. pontjának (3) bekezdése alapján. A támogatás összege kilogrammonként 0,2379 euró;

b) azoknak a gazdasági szereplőknek – a továbbiakban: „gazdasági szereplők” –, akik teljes egészében a Közösségben termelt szőlőből előállított sűrített szőlőmustot használnak több termék fő összetevőjeként, amelyeket az Egyesült Királyságban és Írországban értékesítenek olyan használati utasítással, amely a fogyasztó számára lehetővé teszi, hogy ebből borhoz hasonló jellegű italt nyerjen. A támogatás összege kilogrammonként 0,3103 euró.

(2) A támogatás elnyeréséhez a sűrített szőlőmustnak egészségi szempontból megfelelő és kifogástalan minőségűnek és az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett célokra való felhasználásra alkalmasnak kell lennie.

19. cikk

Támogatási kérelmek

(1) Azoknak a gyártóknak és gazdasági szereplőknek, akik az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti támogatásban szeretnének részesülni, írásos kérelmet kell benyújtaniuk az érintett borászati év augusztus 1. és július 31. között annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, amelyben a sűrített szőlőmustot felhasználják.

A kérelmeket legalább hét munkanappal a gyártási műveletek megkezdése előtt kell benyújtani.

▼B

Ha azonban az illetékes hatóság ezt írásban engedélyezi, a hét munkanapos határidő lerövidíthető.

(2) A támogatási kérelmeknek legalább 50 kg sűrített szőlőmustra kell vonatkozniuk.

(3) A támogatási kérelmeknek főként a következőket kell tartalmazniuk:

a) a gyártó vagy a gazdasági szereplő neve vagy cégneve és címe;

b) a szőlőtermő övezet, amelyből a sűrített szőlőmust származik, az 1493/1999/EK rendelet III. mellékletében meghatározottak szerint;

c) a következő gyakorlati információk:

i. a tárolás helye;

ii. mennyiség (kilogrammban, vagy ha az 1493/1999/EK rendelet 35. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett sűrített szőlőmustot 5 kilogrammot nem meghaladó tárolóedényekbe töltötték, a tárolóedények száma);

iii. sűrűség;

iv. fizetett árak;

v. az a hely, ahol az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett műveleteket végzik.

A tagállamok további információkat kérhetnek a sűrített szőlőmust azonosítása végett.

(4) A támogatási kérelemhez csatolni kell a sűrített szőlőmustnak a gyártó vagy a gazdasági szereplő telephelyére történő szállítására vonatkozó kísérő okmány(ok) egy, a tagállam illetékes hatósága által kiállított másolatát.

Az okmány 8. oszlopában kell feltüntetni azt a szőlőtermő övezetet, ahol a friss szőlőt szüretelték.

20. cikk

A támogatás odaítélésének feltételei

(1) A gyártók és a gazdasági szereplők kötelesek az 1493/1999/EK rendelet 35. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett célokra felhasználni a teljes sűrítettszőlőmust-mennyiséget, amelyre támogatási kérelmet adtak be. A kérelemben szereplő sűrítettmust-mennyiséghez képest 10 százalékos hiány megengedett.

(2) A gyártóknak és a gazdasági szereplőknek készletnyilvántartásokat kell vezetniük, amelyeknek különösen a következőket kell tartalmazniuk:

a) a beszerzett és a telephelyeikre naponta behozott sűrítettszőlőmust-szállítmányok, az e rendelet 19. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett adatokkal együtt, valamint az eladó(k) neve és címe;

b) az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti célokra naponta felhasznált sűrített szőlőmust mennyisége;

▼B

c) az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett késztermékek naponta termelt és telephelyeikről feladott szállítmányai, a címzett(ek) nevével és címével együtt.

(3) A gyártók és a gazdasági szereplők írásban értesítik az illetékes hatóságot, az adott támogatási kérelem tárgyát képező összes sűrített szőlőmustnak az 1493/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett célokra történő felhasználásától számított egy hónapon belül, megengedve az e cikk (1) bekezdésében említett hiányt.

(4) A *vis maior* eseteit kivéve nem lehet támogatást fizetni, ha a gyártók vagy a gazdasági szereplők nem teljesítik az e cikk (1) bekezdésében megállapított követelményt.

(5) A *vis maior* eseteit kivéve, ha a gyártók vagy a gazdasági szereplők nem teljesítik a rendelet e cikkének (1) bekezdésétől eltérő egyéb követelményeit, a kifizetendő támogatást olyan összeggel csökkentik, amelyet az illetékes hatóság a kötelezettségszegés súlyosságától függően állapít meg.

(6) *Vis maior* eseteiben az illetékes hatóság állapítja meg azokat az intézkedéseket, amelyeket a felmerült körülményekre való tekintettel szükségesnek tart.

21. cikk

A támogatás kifizetése

Az illetékes hatóság a ténylegesen felhasznált sűrített szőlőmust mennyisége után járó támogatást az e rendelet 20. cikke (3) bekezdésében említett adatok kézhezvételétől számított legkésőbb három hónapon belül fizeti ki.

22. cikk

Előlegfizetések

(1) Az e rendelet 18. cikkében említett gyártók és gazdasági szereplők igényelhetik a támogatással megegyező összeg előzetes kifizetését, amennyiben letétbe helyeztek egy, az említett összeg 120 százalékát kitevő biztosítékot az illetékes hatóság javára.

(2) Az (1) bekezdésben említett előlegeket három hónapon belül fizetik ki azt követően, hogy bizonyítékot szolgáltattak a biztosíték letételére vonatkozóan, feltéve hogy bizonyítani tudják, hogy a sűrített szőlőmustot kifizették.

(3) Miután az illetékes hatóság megkapta az e rendelet 20. cikkének (3) bekezdésében említett adatokat, és figyelembe véve a fizetendő támogatás mértékét, az (1) bekezdésben említett biztosítékot a 2200/85/EGK bizottsági rendelet 19. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az esettől függően egészben vagy részben fel kell szabadítani.

▼B

II. CÍM

MAGÁNRAKTÁROZÁSI TÁMOGATÁS

23. cikk

Cél

Ez a cím az 1493/1999/EK rendelet III. címe I. fejezetében említett raktározás támogatási rendszerének alkalmazása részletes szabályait állapítja meg.

24. cikk

Meghatározások

E cím alkalmazásában „termék”: szőlőmust, sűrített szőlőmust, finomított szőlőmustsűrítmény és asztali borok, tekintet nélkül arra, hogy melyik borászati évben termelték azokat.

25. cikk

A támogatás mértéke

A raktározási támogatás az egész Közösségben a következő naponkénti és hektoliterenkénti átalányáron fizetendő:

a) szőlőmustra 0,01837 euró;

b) sűrített szőlőmustra 0,06152 euró;

c) finomított szőlőmustsűrítményre 0,06152 euró;

d) asztali borokra 0,01544 euró.

26. cikk

A kedvezményezettekre vonatkozó szabályok

(1) Az intervenciós hivatalok csak termelőkkel kötnek magánraktározási szerződéseket.

E cím alkalmazásában „termelő” bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja, aki, illetve amely a következő műveletek bármelyikét végzi vagy végezteti:

a) friss szőlő feldolgozása szőlőmusttá;

b) szőlőmust feldolgozása sűrített szőlőmusttá vagy finomított szőlőmustsűrítménnyé;

c) friss szőlő, szőlőmust vagy részben erjedt szőlőmust feldolgozása asztali borrá.

Az 1493/1999/EK rendelet 39. cikkében említett szervezeteket a tagjaik által előállított mennyiségek tekintetében termelőknek kell tekinteni. Az e rendelet 2. cikkében foglalt kötelezettségek teljesítéséért a magánraktározási szerződés tárgyát képező bort szállító egyes tagok felelnek.

▼B

(2) Termelők csak olyan termékekre köthetnek szerződéseket, amelyeket:

— saját maguk termeltek, vagy

— az ő felelősségükre termeltek, és az a tulajdonukat képezi, vagy

— az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett termelői szervezetek esetében, a tagjaik felelősségére termeltek.

(3) Valamely tagállam intervenciós hivatala csak az adott tagállam területén tárolt termékekre köthet szerződéseket.

▼M23

_____

▼B

27. cikk

A támogatásra jogosult termékek jellemzői

A szerződések megkötésekor

a) az érintett szőlőmustoknak kizárólag az 1493/1999/EK rendelet 19. cikkének megfelelően borszőlőként osztályba sorolt fajtákból nyertnek kell lenniük, és természetes alkoholtartalmuk nem lehet alacsonyabb, mint az arra a szőlőtermő övezetre megállapított minimális természetes alkoholtartalom, amelyből származnak;

b) az asztali boroknak

   i. meg kell felelniük az e rendelet II. mellékletében megállapított minimális minőségi követelményeknek arra a kategóriára vonatkozóan, amelyre a szerződést kötik;

   ii. a reduktív cukortartalma legfeljebb literenkénti két gramm lehet, kivéve a Portugáliából származó asztali borokat, amelyeknek a reduktív cukortartalma literenkénti legfeljebb négy gramm lehet;

   iii. megfelelően kell tűrniük, ha 24 órán át levegőnek vannak kitéve;

   iv. kellemetlen ízektől mentesnek kell lenniük.

c) Az e rendelet 24. cikkében említett termékek radioaktivitási szintje nem haladhatja meg a közösségi szabályok alapján megengedett maximális szintet. A termékek radioaktív szennyezettségét azonban csak akkor vizsgálják, ha azt a helyzet megköveteli és csak a szükséges időszakon keresztül.

28. cikk

Támogatható mennyiségek

(1) A termelők által raktározási szerződésbe vont összes termékmennyiség nem haladhatja meg az érintett borászati évre az 1493/1999/EK rendelet 18. cikkének (1) bekezdésének megfelelően benyújtott termelési jelentésükben szereplő mennyiséget, hozzáadva bármilyen olyan mennyiséget, amelyet jelentésük benyújtását követően készítettek, és amelyet az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében említett nyilvántartásokba bejegyeztek.

▼B

(2) A szerződésekben szereplő minimális mennyiségnek asztali bor esetében 50 hektoliternek, szőlőmust esetében 30 hektoliternek, sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény esetében pedig 10 hektoliternek kell lennie.

29. cikk

A szerződések megkötése

(1) A termelők akkor köthetnek szerződéseket, ha a következő információkat megadják valamennyi tárolóedényről, amelyben az érintett terméket tárolják:

a) a termék azonosítását lehetővé tevő adatok;

b) a következő analitikai adatok:

i. szín;

ii. kén-dioxid-tartalom;

iii. vörös termékek esetében a hibridek hiánya, malvidol-diglükozid elemzéssel bizonyítva.

Szőlőmust, sűrített szőlőmust és finomított szőlőmustsűrítmény esetében a következő információkat is meg kell adni:

▼M12

c) az 558/93/EGK rendelet mellékletében említett módszerrel összhangban használt refraktométeren 20 °C-os hőmérsékleten leolvasott eredmény. Szőlőmustnál 0,5-es, sűrített szőlőmustnál és finomított szőlőmust-sűrítménynél pedig 1-es tűréshatár engedhető meg.

▼B

Asztali borokra vonatkozóan a következő analitikai adatokat is meg kell adni:

d) a térfogatban számított összes alkoholtartalom;

e) a térfogatban számított tényleges alkoholtartalom;

f) összes savtartalom, literenkénti borkősavgrammban vagy literenkénti milliekvivalensben kifejezve; a tagállamok azonban ettől az előírástól fehérborok esetében eltekinthetnek;

g) az illósavtartalom, literenkénti ecetsavgrammban vagy literenkénti milliekvivalensben kifejezve; a tagállamok azonban ettől az előírástól fehérborok esetében eltekinthetnek;

h) a reduktív cukortartalom;

i) a viselkedés 24 órás levegőn tartáskor;

j) a kellemetlen ízek hiánya.

A fenti analitikai adatokat egy, az 1493/1999/EK rendelet 72. cikkében foglaltak szerinti hivatalos laboratóriumnak kell megállapítania, a szerződéskötést megelőző 30 napon belül.

(2) A tagállamok korlátozhatják az egy termelő által borászati évente megköthető szerződések számát.

▼B

(3) Asztali borokra nem köthető szerződés az adott bor első fejtése előtt.

(4) Azok a termelők, akik asztali borokra szeretnének raktározási szerződést kötni, kérelmük benyújtásakor tájékoztatják az intervenciós hivatalt a folyó borászati évben általuk termelt asztali bor összes mennyiségéről.

Ebből a célból be kell nyújtaniuk az 1493/1999/EK rendelet 18. cikkének (2) bekezdésében előírt termelési jelentés(ek) másolatát, és – adott esetben – az e rendelet 28. cikkében említett nyilvántartások másolatát. Azokban az esetekben, amikor a jelentés még nem áll rendelkezésre, ideiglenes tanúsítványt lehet készíteni.

(5) Az 1493/1999/EK rendelet 25. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, a szerződéseknek legalább a következőket kell tartalmazniuk:

a) az érintett termelők neve és címe;

b) az intervenciós hivatal neve és címe;

c) a termék típusa e rendelet 25. cikke szerinti osztályozásban;

d) a mennyiség;

e) a tárolás helye;

f) a raktározási időszak első napja;

g) a támogatás összege euróban.

Asztali bor esetében a szerződéseknek ezen kívül tartalmazniuk kell:

h) nyilatkozatot arról, hogy az első fejtés megtörtént;

i) kikötést arra nézve, hogy a mennyiség a Bizottság által megállapított százalékkal csökkenthető az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, amennyiben a szerződésekben foglalt összmennyiség jelentősen meghaladja az utolsó három borászati év átlagos mennyiségét; ilyen csökkentés nem csökkentheti a raktározott mennyiségeket a 28. cikk (2) bekezdésében említett minimális szintek alá. Ha ezt a kikötést alkalmazzák, a csökkentés előtti időszakra esedékes támogatás teljes összege kifizetendő marad.

(6) A tagállamok további információkat kérhetnek az érintett termék azonosítása végett.

30. cikk

Az e rendelet 2. cikkétől való eltérés

A tagállamok engedélyezhetik a szerződések megkötését, mielőtt a termelők bemutatták volna az e rendelet 2. cikkében említett bizonyítékot, feltéve hogy e szerződések tartalmaznak egy olyan nyilatkozatot a termelők részéről, amely bizonyítja, hogy teljesítették az e cikkben említett kötelezettségeiket vagy megfelelnek az e rendelet III. címének 58. cikkében említett követelménynek, és vállalják, hogy beszállítják a fennmaradó mennyiséget, amely ahhoz szükséges, hogy az illetékes nemzeti hatóság által megállapított határidőn belül teljes egészében eleget tegyenek kötelezettségeiknek.

▼B

Az első bekezdésben említett bizonyítékot az érintett borászati év augusztus 31. előtt kell bemutatni.

31. cikk

A raktározási időszak kezdete

(1) A raktározási időszak első napja a szerződés megkötését követő nap.

(2) Ha azonban a szerződés olyan raktározási időszakra vonatkozik, amely a megkötését követő első nap után kezdődik, a raktározási időszak első napja nem lehet február 16-nál később.

32. cikk

A raktározási időszak vége

(1) A szőlőmustra, sűrített szőlőmustra és finomított szőlőmustsűrítményre vonatkozó raktározási szerződések a megkötés napját követő augusztus 1. és november 30. között járnak le.

(2) Az asztali borokra vonatkozó raktározási szerződések a megkötés napját követő szeptember 1. és november 30. között járnak le.

(3) A lejárat napjának megállapítása érdekében a termelőknek nyilatkozatot kell küldeniük az intervenciós hivatalnak, amelyben meghatározzák a szerződés érvényességének utolsó napját. A tagállamok állapítják meg e nyilatkozatok bemutatásának követelményeit.

Nyilatkozat hiányában a szerződések november 30-án járnak le.

(4) Azok a termelők, akik nem folyamodtak előlegért e rendelet 38. cikke alapján, a szőlőmustot vagy sűrített szőlőmustot a raktározás ötödik hónapjának első napjától eladhatják exportra vagy szőlőlé készítésére.

Ilyen esetekben a termelők a (3) bekezdésnek megfelelően tájékoztatják az intervenciós hivatalt.

Az intervenciós hivatalok biztosítják, hogy a termékeket ténylegesen a bejelentett célra használják fel.

33. cikk

A szerződés előrehozott megszüntetése a termelő kérésére

(1) Azok a termelők, akik nem folyamodtak előlegért e rendelet 38. cikke alapján, június 1-jétől megszüntethetik a raktározási szerződést, ha a Bizottság a piaci trendek alakulása, a készletekről szóló információk és a szüreti előrejelzések fényében erre engedélyt ad.

(2) Ezenkívül, ha a Bizottság e rendelet 29. cikke (5) bekezdésének i) pontja alapján a szerződésekben foglalt mennyiségek csökkentéséről dönt, a termelők teljesen vagy részben, egyoldalúan megszüntethetik a szerződésüket a döntés közzétételét követő hónapban.

▼B

34. cikk

A tárolásra vonatkozó részletes végrehajtási szabályok

(1) A raktározott termékeknek a raktározási időszak egésze alatt és a szerződés érvényességének utolsó napjáig,

a) meg kell felelniük az 1493/1999/EK rendelet I. melléklete vonatkozó meghatározásainak;

b) meg kell felelniük legalább az érintett asztali bor kategória esetén megkövetelt minimális alkoholtartalomnak a szerződés megkötésének időpontjában;

c) nem tarthatók 50 literesnél kisebb kapacitású tárolóedényekben;

d) hordós kiszerelésűnek kell maradniuk; és

e) bor esetében közvetlen emberi fogyasztásra alkalmasnak kell maradniuk a raktározási időszak végéig.

▼M12

(2) A (6) bekezdés sérelme nélkül a szerződés tárgyát képező termékek csak olyan borászati kezeléseknek és eljárásoknak vethetők alá, amelyek tartósításukhoz szükségesek. A térfogat változása a bor esetében nem haladhatja meg a szerződésben szereplő térfogat 2 %-át, szőlőmust, sűrített szőlőmust és finomított szőlőmust-sűrítmény esetében a 3 %-át. Ha tartálycsere történt, 3 %-os, illetve 4 %-os módosítás engedélyezett.

▼M17

(3) E rendelet 33. cikkének és e cikk (4), (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül a termelők a raktározási szerződés érvényességi ideje alatt nem hozhatják forgalomba és nem küldhetik harmadik félnek a szerződés tárgyát képező terméket.

Az első albekezdés ellenére a termelők a raktározási szerződés érvényességi ideje alatt a tárolt termékre adásvételi szerződést köthetnek, amely a raktározási szerződés lejártával lép hatályba. Ezenkívül a termelők vállalhatják azt is, hogy a raktározási szerződés lejártával a bort lepárlásra beszállítják e rendelet III. címének megfelelően.

▼B

(4) A termelők előzetesen, az érintett tagállam által megállapítandó időn belül értesítik az intervenciós hivatalt a szerződési időszak alatti bármilyen változásról

a) a raktározás helyét illetően; vagy

b) a termék betárolásának módját illetően. Ilyen esetekben jelezni kell, hogy milyen tárolóedényekben fogják a terméket véglegesen tárolni.

(5) Ha a termelők a szerződés tárgyát képező terméket más raktározási helyre vagy nem a hozzájuk tartozó telephelyre kívánják szállítani, a termék csak akkor szállítható el, ha az intervenciós hivatal – a (4) bekezdésnek megfelelő tájékoztatás után – azt engedélyezte.

(6) Azok a termelők, akik magánraktározási szerződést kötöttek szőlőmustra, ezt a mustot teljes egészében vagy részben feldolgozhatják sűrített szőlőmusttá vagy finomított szőlőmustsűrítménnyé szerződésük érvényességi időtartama alatt.

Azok a termelők, akik magánraktározási szerződést kötöttek sűrített szőlőmustra vonatkozóan, ezt a sűrített szőlőmustot teljes egészében

▼B

vagy részben feldolgozhatják finomított szőlőmustsűrítménnyé szerződésük érvényességi időtartama alatt.

A termelők az előző két albekezdésben említett feldolgozási műveleteket végeztethetik harmadik féllel is, ha a feldolgozás után nyert termékek az érintett termelők tulajdonát képezik és a termelők előzetes bejelentést tettek. Az érintett tagállam ellenőrzi ezeket a műveleteket.

(7) Az érintett termelők írásban értesítik az intervenciós hivatalt az e cikk (6) bekezdésében említett feldolgozás kezdő időpontjáról, a raktározás helyéről és a termék tárolásának módjáról.

Ennek az értesítésnek a feldolgozási művelet kezdő időpontja előtt legalább 15 nappal meg kell érkeznie az intervenciós hivatalhoz.

A termelők a feldolgozási műveletek befejezési napját követően egy hónapon belül analitikai jelentést küldenek az intervenciós hivatalnak az így előállított termékről, amely legalább azokat az adatokat tartalmazza, amelyeket e rendelet 29. cikke megkövetel az adott termékre.

(8) Ha a (6) bekezdés alatt említett feldolgozást végzik, a szerződés tárgyát képező termék raktározási támogatása egyenlő

a) az e rendelet 25. cikkének a) pontjában említett összeggel a (6) bekezdés első albekezdésében említett feldolgozásra;

b) az e rendelet 25. cikkének b) pontjában említett összeggel a (6) bekezdés második albekezdésében említett feldolgozásra.

A támogatást az egész raktározási időszakra nézve, a szerződés tárgyát képező termék feldolgozás előtti mennyisége alapján kell kiszámítani.

35. cikk

Változások a termékben a tárolás alatt

(1) Ha a szerződés tárgyát képező termék egésze vagy egy része a szerződés érvényességi időtartama alatt nem felel meg többé e rendelet 34. cikkének (1) bekezdése követelményeinek, a termelő haladéktalanul értesíti az intervenciós hivatalt. Ezt az értesítést analitikai jelentéssel kell alátámasztani. Az intervenciós hivatal az analitikai jelentés keltezési napjától hatályosan megszünteti a szerződést az adott mennyiségre.

(2) Ha az intervenciós hivatal vagy bármely más felügyeleti hivatal által végzett ellenőrzés feltárja, hogy a szerződés tárgyát képező termék egésze vagy egy része nem felel meg többé az e rendelet 34. cikkének (1) bekezdésében megállapított követelményeknek a szerződés érvényességi időtartama alatt, az intervenciós hivatal az általa meghatározott időpontban megszünteti a szerződést az adott mennyiségre.

▼M12

35a. cikk

Ellenőrzések

(1) A tagállamok illetékes hatóságai megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megbizonyosodjanak a szerződés tárgyát képező termékek azonosítása és mennyiségük igazolása érdekében szükséges ellenőrzések elvégzéséről, valamint a 34. cikk teljesítéséről.

(2) A termelők az (1) bekezdésben említett ellenőrzésekhez kötelesek bármikor hozzájárulni.

▼B

36. cikk

A támogatás odaítélésének feltételei

(1) A *vis maior* eseteit kivéve,

a) ha a termelők nem teljesítik e rendelet 34. cikkének (1)–(5) és (7) bekezdésében foglalt kötelezettségeiket vagy visszautasítják, hogy ellenőrzések alá vonják őket, nem fizethető ki támogatás;

b) ha a termelők nem teljesítik az e rendelet vagy a szerződés szerinti valamelyik kötelezettségüket, kivéve az a) pont alatt említetteket, a támogatást az illetékes hatóság által a kötelezettségszegés súlyosságától függően megállapított összeggel kell csökkenteni.

(2) Azokban az esetekben, ahol a *vis maiort* elismerik, az intervenciós hivatal megteszi azokat az intézkedéseket, amelyeket a felmerült körülményekre való tekintettel szükségesnek tart.

▼M12

37. cikk

A támogatás kifizetése

(1) Az illetékes hatóságnak legkésőbb a raktározási szerződés lejártát követő három hónapon belül ki kell fizetnie a támogatást.

(2) Olyan esetekben, amikor a szerződés a 33. vagy a 35. cikkel összhangban szűnt meg, a fizetendő támogatás a szerződés tényleges időtartamával lesz arányos. Az illetékes hatóságnak legkésőbb a szerződés megszüntetése után három hónapon belül ki kell fizetnie a támogatást.

38. cikk

Előlegfizetések

(1) A termelők előleg kifizetését kérhetik, amennyiben az előleg összegének 120 %-át kitevő biztosítékot helyeztek letétbe az intervenciós hivatalnál. A 32. cikk sérelme nélkül az előleg összegét a 25. cikkben említettek szerint a szóban forgó termékre eső támogatás alapján kell kiszámítani.

(2) Az illetékes hatóságnak a biztosíték letétbehelyezéséről szóló igazolás bemutatásától számított három hónapon belül ki kell fizetni az előleget.

(3) Amint az illetékes hatóság kifizeti a támogatást, az (1) bekezdésben említett biztosíték felszabadul.

Ha a támogatásra való jogosultság a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban elveszik, elvész az egész biztosíték.

Ha a 36. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása kisebb támogatási összeget eredményez, mint a már kifizetett összeg, a biztosítékot csökkenteni kell a jogos támogatáson felül kifizetett összeg 120 %-ával. Az ily módon csökkentett biztosítékokat legkésőbb a szerződés lejártát követő három hónapon belül fel kell szabadítani.

A tagállamok a 29. cikk (5) bekezdésének i) pontjában előírt záradék alkalmazásakor megteszik a szükséges kiigazításokat.

▼B

39. cikk

Minőségi borok

Az az asztali bor, amely raktározási szerződés tárgyát képezte, nem ismerhető el ezután m. t. minőségi bornak, illetve nem használható fel az 1493/1999/EK rendelet 54. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott m. t. minőségi bor, m. t. minőségi pezsgő, m. t. minőségi likőrbor vagy m. t. minőségi gyöngyözőbor készítésére.

III. CÍM

LEPÁRLÁS

Bevezetés

40. cikk

Cél

Ez a cím megállapítja az 1493/1999/EK rendelet III. címének II. fejezetében említett lepárlás alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.

41. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E cím alkalmazásában:

a) „termelő”:

i. e cím I. fejezetének alkalmazásában: bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja, aki, illetve amely bort készített friss szőlőből, szőlőmustból, részben erjedt szőlőmustból vagy még erjedésben lévő újborból, amelyet személyesen állított elő vagy vásárolt, vagy bármely természetes vagy jogi személy vagy ezek csoportja, akikre, illetve amelyekre az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkében említett kötelezettségek vonatkoznak;

ii. e cím II. és III. fejezetének alkalmazásában: bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja, aki, illetve amely bort készített friss szőlőből, szőlőmustból, részben erjedt szőlőmustból vagy még erjedésben lévő újborból, amelyet személyesen állított elő vagy vásárolt;

b) „lepárló”: bármely természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja,

i. aki, illetve amely bort, lepárlás céljára szeszezett bort, a borkészítés vagy a szőlő bármely más feldolgozásának melléktermékét párolja le; és

ii. akit, illetve amelyet elismertek annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelynek területén a lepárlóüzemek találhatók;

c) „lepárlás céljára szeszezett bor készítője”: bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy ilyen személyek csoportja, kivéve a lepárlókat,

▼B

i. aki, illetve amely bort lepárlás céljára szeszezett borrá dolgoz fel; és

ii. akit, illetve amelyet elismertek annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelynek területén a telephelyek találhatók;

d) „illetékes intervenciós hivatal”:

i. a lepárlásra szánt bor beszállítására vonatkozó szerződések vagy jelentések átvétele és jóváhagyása, valamint a bornak a szeszezett bor készítésére történő beszállításra vonatkozó szerződések átvétele és jóváhagyása céljából az azon tagállam által kijelölt intervenciós hivatal, amelynek területén a bor a szerződés vagy a jelentés benyújtásakor található;

ii. a 69. cikk szerinti lepárlás céljára szeszezett bor készítőinek szóló támogatás kifizetése céljából, az azon tagállam által kijelölt intervenciós hivatal, amelynek területén a bort szeszezik;

iii. minden más esetben az azon tagállam által kijelölt intervenciós hivatal, amelynek területén a lepárlás történik.

(2) E cím alkalmazásában lepárlóknak kell tekinteni azokat a természetes vagy jogi személyeket vagy ilyen személyek csoportjait, kivéve a lepárlás céljára szeszezett bor készítőit, amennyiben

a) őket, illetve azokat elismerték annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, ahol letelepedtek;

b) az (1) bekezdés a) pontja szerinti termelőtől bort vagy a borkészítés vagy a szőlő bármely más feldolgozásából származó melléktermékeket vásárolnak, hogy azt saját költségükre, valamely elismert lepárlóval lepároltassák; és

c) a termelőnek a vásárolt termékért legalább az érintett lepárolt termék minimális felvásárlási árát kifizetik.

A lepárlóknak tekintett személyek vagy csoportok ugyanazokkal a kötelezettségekkel és jogokkal rendelkeznek, mint a lepárlók.

(3) A tagállamok az általuk meghatározott szabályoknak megfelelően rendelkezhetnek úgy, hogy a szerződéskötés és a bor lepárlásra történő beszállítása céljából a bortermelői szövetkezetek társulásait kérelemre, a tagszövetkezetek által termelt és átadott borra vonatkozóan termelőnek lehet tekinteni. Az utóbbiak mindenesetre továbbra is a közösségi szabályok által megállapított jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek.

Amennyiben valamely társulás egy meghatározott borászati évben e címben szabályozott lepárlási műveletet kíván végezni az érintett bortermelői szövetkezettel egyetértésben, erről írásban tájékoztatja az intervenciós hivatalt. Ilyen esetekben:

a) a tagszövetkezetek egyénileg nem írhatnak alá lepárlási szerződéseket, illetve nem szállíthatnak be az érintett lepárlásra;

b) az említett társulás által lepárlásra beszállított bor mennyiségét azoknál a szövetkezeteknél kell könyvelni, amelyek nevében a beszállítást végezték.

E rendelet 2. cikke alkalmazásában, amennyiben egy vagy több tagszövetkezet nem teljesíti az abban megállapított kötelezettségeket, az utóbbira vonatkozó következményekre való tekintet nélkül a társulást kizárják az érintett lepárlásra való beszállításokból a kötelességszegést

▼B

elkövető bortermelői szövetkezetek nevében szállított bormennyiségek erejéig.

Azok a tagállamok, amelyek élni kívánnak az e bekezdésben foglalt lehetőséggel, erről tájékoztatják a Bizottságot és értesítik az e célból elfogadott rendelkezésekről. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

▼M17

42. cikk

A lepárlók elismerése

(1) A tagállamok elismerik azokat a lepárlókat, akik ezt kérik, és akik e tagállamok területén székhellyel rendelkeznek.

(2) A tagállamok ideiglenesen vagy véglegesen visszavonhatják az elismerést, ha a lepárlók nem tesznek eleget az e rendeletben előírt kötelezettségeknek.

(3) A tagállamok elkészítik az elismert lepárlók listáját, amelyet elektronikus formában továbbítanak a Bizottsághoz. Továbbá haladéktalanul továbbítják a lista minden későbbi módosítását.

A Bizottság ezen információkat közzéteszi a weboldalán.

▼B

43. cikk

A lepárlással nyert alkohol

Az e címben szabályozott lepárlással csak a következő termékek nyerhetők ki:

a) semleges alkohol, amely megfelel az e rendelet III. melléklete szerinti meghatározásnak; vagy

b) borból vagy szőlőtörkölyből készült párlatok, amelyek megfelelnek a szeszes italok meghatározására, leírására és kiszerelésére vonatkozó ([1]) általános szabályok megállapításáról szóló, 1989. május 29-i 1576/89/EGK tanácsi rendelet 1. cikke (4) bekezdésének d) és f) pontja szerinti meghatározásoknak; vagy

c) olyan párlat vagy nyersalkohol, amelynek alkoholtartalma legalább 52 térfogatszázalék.

Ha az első albekezdés c) pontjában meghatározott terméket nyerik ki, az csak hivatalos felügyelet mellett használható fel:

i. szeszes ital készítésére;

ii. az a) vagy b) pontban említett valamely termékké történő feldolgozásra, kivéve a szőlőtörkölypárlatot;

iii. ipari célra szolgáló alkohol előállítására.

▼M12

Az e cím alatt említett lepárlási műveletek végrehajtása keretében a tagállamok minden szükséges lépést megtesznek, hogy biztosítsák a második albekezdésben említett kötelezettségek teljesítését.

([1]) HL L 160., 1989.6.27., 1. o. Legutóbb módosította a 3378/94/EK rendelet (HL L 366., 1994.12.31., 1. o.).

▼B

44. cikk

A semleges alkohol analízisének módszere

E rendelet V. melléklete tartalmazza a IV. mellékletben meghatározott semleges alkohol analízisének közösségi elemzési módszereit.

I. FEJEZET

KÖTELEZŐ LEPÁRLÁS

I. szakasz:A borkészítési melléktermékek lepárlása

45. cikk

Melléktermékek lepárlásra történő beszállításának kötelezettsége

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke alapján lepárlásra kötelezett termelők a kötelezettségüknek azáltal tesznek eleget, hogy legkésőbb az érintett borászati év július 15-ig

a) beszállítják lepárlásra összes törkölyüket és borseprőjüket valamely elismert lepárlóhoz; és

b) adott esetben lepárlásra beszállítanak bármilyen bort valamely elismert lepárlóhoz vagy szeszezettbor-készítőhöz.

▼M12

A tagállamok előírhatják, hogy e szállításnak az első albekezdésben említett időpont előtt meg kell történnie.

▼B

Ha a termelők olyan lepárlóhoz szállítanak, amelynek elismerését visszavonták, a mennyiségeket el lehet számolni, de valamennyi közösségi intervencióra nincs jogosultság.

▼M26

Az első albekezdéstől eltérően a 2004/2005-ös, a 2005/2006-os és a 2006/2007-es borászati év esetében az első albekezdésben említett időpont a következő borászati év augusztus 31-ére tolódik.

▼M12 _____

▼B

46. cikk

A lepárlásra beszállított melléktermékekkel kapcsolatos követelmények

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (4) bekezdésétől eltérően az önocianin készítéséhez törkölyt szállító termelők lepárlásra szállított termékeiben lévő alkohol mennyisége a borban található alkoholének legalább 5 százaléka kell legyen; m. t. minőségi fehérboroknál pedig legalább 7 %-a.

(2) Az e rendelet 48. cikkében meghatározott termékek formájában lepárlásra szállítandó alkohol mennyiségének meghatározásához a különböző szőlőtermő övezetekben alkalmazandó, térfogatban számított természetes alkoholtartalom egységes értéke a következő:

a) 8,5 % a B. övezetben;

▼B

b) 9,0 % a C. I. övezetben;

c) 9,5 % a C. II. övezetben;

d) 10,0 % a C. III. övezetben.

(3) A lepárlási költségek elfogadható határok között tartása érdekében a borkészítés melléktermékeinek a következő minimális átlagos követelményeknek kell megfelelniük a lepárlóüzembe szállításkor:

a) szőlőtörköly:

i. a B. szőlőtermő övezetben: két liter tiszta szesz/100 kilogramm;

▼M12

ii. a C szőlőtermő övezetben: két liter tisztaszesz/100 kg, tényleges vagy potenciális alkoholtartalomra, ha az érintett közigazgatási egységben a szőlőfajta-osztályozásban borszőlőfajtától eltérő fajtaként besorolt szőlőfajtákból nyerik; 2,8 liter tisztaszesz/100 kg, tényleges vagy potenciális alkoholtartalomra, ha az érintett közigazgatási egységben a szőlőfajta-osztályozásban kizárólag borszőlő-fajtaként besorolt fajtákból nyerik;

▼B

b) borseprő:

i. a B. szőlőtermő övezetben: három liter tiszta szesz/100 kilogramm, 45 % nedvességtartalom;

ii. a C. szőlőtermő övezetben: négy liter tiszta szesz/100 kilogramm, 45 % nedvességtartalom.

(4) Azon termelők esetében, akik saját termelésű bort szállítanak az ecetiparnak, a szállított borban lévő, tiszta szeszben kifejezett alkohol összegét le kell vonni az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke (3) bekezdésében említett kötelezettség teljesítéséhez lepárlásra beszállított borban lévő, tiszta szeszben kifejezett alkohol összegéből.

▼M3

Azon termelők esetén, akik saját termelésű bort és melléktermékeket szállítanak a tagállamok által felügyelt kísérletekhez, a 45., 46. és 47. cikkben említett rendelkezéseket kell alkalmazni, és a kísérlet végrehajtására felhatalmazott személynek 0,277 euró/térfogatszázalék/hl támogatást kell fizetni.

▼B

Kísérletek esetében a tagállamok nem haladhatják meg a 100 tonna törkölyt és a 100 tonna borseprőt kísérletenként.

47. cikk

Felvásárlási ár

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (9) bekezdésében említett felvásárlási árat kell alkalmazni a hordós árura, a lepárló telephelyén átvéve.

(2) A lepárlók az (1) bekezdésben említett felvásárlási árat az érintett mennyiség lepárlóüzembe történő beszállítását követő három hónapon belül fizetik ki a termelőknek.

Ha azonban a termelő nem ellenzi, a lepárlók

▼B

a) a felvásárlási ár 80 százalékának megfelelő előleget fizethetnek a termelőnek, legkésőbb a termék beszállítását követő három hónap múlva; vagy

b) az a) pontban említett előlegfizetést a termék beszállítása után és az adott borászati év végét követő augusztus 31. előtt számukra kiállítandó számlák bemutatását követően legkésőbb egy hónap múlva teljesíthetik.

A lepárlóknak legkésőbb a következő október 31-ig kell kifizetniük a termelőknek a hátralékot.

▼M12

48. cikk

A lepárlóknak fizetendő támogatás

(1) Az 1439/1999/EK rendelet 27. cikke (11) bekezdésének a) pontjában említett, a lepárolt termékekért a lepárlóknak fizetendő támogatást a következőképpen kell megállapítani alkoholtérfogat-százalékonként és a lepárlás során nyert termék-hektoliterenként:

a) semleges alkohol esetében:

— törkölyből nyert: 0,8453 euró,

— borból és borseprőből nyert: 0,4106 euró;

b) törkölyből lepárolt szeszesitalok, valamint törkölyből nyert párlatok és nyers alkohol esetében, amelyek alkoholtartalma legalább 52 térfogatszázalék: 0,3985 euró;

c) bor alapú szeszesitalok és borból és borseprőből nyert nyers alkohol esetében: 0,2777 euró.

Ha a lepárló igazolja, hogy a törköly lepárlásából nyert párlatot vagy nyers alkoholt nem törkölyből lepárolt szeszesitalként használták fel, további 0,3139 euró/térfogat %/hl összeg fizetendő.

(2) Nem jár támogatás a lepárlásra beszállított bor azon mennyisége után, amely 2 %-kal nagyobb mértékben haladja meg a 45. cikkben előírt termelői kötelezettséget.

▼B

49. cikk

Kivételek a lepárlásra történő beszállítás kötelezettsége alól

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkében megállapított kötelezettségek nem vonatkoznak

a) azokra a termelőkre, akik e rendelet 50. cikk (1) bekezdése szerint felügyelet mellett kivonják borkészítési melléktermékeiket;

b) az illatos fajtából készült minőségi pezsgő, valamint illatos fajtából készült meghatározott termőhelyről származó minőségi pezsgő és gyöngyözőbor termelőire, akik az ilyen borokat vásárolt és seprőmennyiség csökkentése érdekében stabilizált szőlőmustból vagy részben erjedt szőlőmustból készítették.

▼M12

(2) Azoknak a termelőknek, akik a szóban forgó borászati évben saját telephelyükön legfeljebb 25 hektoliter bort vagy mustot állítanak elő, nem kell beszállítaniuk semmilyen mennyiséget.

▼B

(3) A termelőknek bortermésük azon részére vonatkozóan, amelyet az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke szerinti lepárlás céljára egy lepárlóüzemhez ténylegesen beszállítottak, csak borkészítési melléktermékeket kell beszállítaniuk az említett rendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerinti lepárlásra.

▼M17

(4) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke (8) bekezdése alapján a tagállamok előírhatják, hogy területük egészén vagy egy részén a következő termelők az e cikk (3) és (6) bekezdéseiben említett melléktermékek beszállításának kötelezettsége alól felmentést kaphatnak, ha felügyelet mellett kivonják e termékeket:

a) azon termelők, akik saját maguk a telephelyükön nem termelnek többet 80 hektoliternél;

b) azon termelők, akik bio-szőlőtermesztést folytatnak.

▼B

50. cikk

Kivonás

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (8) bekezdésében foglalt lehetőséggel csak a következő termelők élhetnek:

a) azok, akik olyan termőterületeken telepedtek le, ahol a lepárlás aránytalan terhet jelent. Az érintett területek listáját a tagállamok illetékes hatóságai állítják össze, amelyek erről értesítik a Bizottságot;

b) azok, akik nem készítettek bort vagy nem dolgoztak fel szőlőt semmilyen más módon szövetkezeti telephelyeken és akik számára az alacsony termelés, a termelés különleges jellemzői és a lepárlóüzemek elhelyezkedése miatt aránytalanok a lepárlási költségek.

▼M17

A tagállamok megállapítják az erre a pontra vonatkozó részletes alkalmazási feltételeket, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

▼B

(2) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke (7) és (8) bekezdésének alkalmazásában a melléktermékeket haladéktalanul, de legkésőbb annak a borászati évnek a végéig, amelyben előállították őket, ki kell vonni. A kivonást – a becsült mennyiségek megjelölésével együtt – vagy be kell jegyezni az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkének megfelelően vezetett nyilvántartásba, vagy azt az illetékes hatóságnak kell igazolnia.

A szóban forgó borseprő kivonását akkor lehet megtörténtnek tekinteni, ha azt denaturálták, hogy a borkészítésben való felhasználását lehetetlenné tegyék, és a denaturált seprő harmadik félnek történő elszállítását az első albekezdésben említett nyilvántartásba bevezették. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ezeket a tranzakciókat ellenőrizzék.

Azok a tagállamok, amelyeknek az évi bortermelése meghaladja a 25 000 hektolitert, mintavétellel ellenőrzik legalább azt, hogy az 51.

▼B

cikkben említett átlagos minimális alkoholtartalmat betartották-e és hogy minden melléktermékét visszavontak-e a megállapított határidőn belül.

51. cikk

A kivont melléktermékekre vonatkozó követelmények

Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (7) és (8) bekezdése szerinti felügyelet mellett kivont borkészítési melléktermékek minimális tisztaalkohol-tartalmának a következőnek kell lennie:

a) szőlőtörköly:

i. fehér m. t. minőségi bor esetében 2,1 liter/100 kg;

ii. egyéb esetekben 3 liter/100 kg;

b) borseprő:

i. fehér m. t. minőségi bor esetében 3,5 liter/100 kg;

ii. egyébként 5 liter/100 kg.

II. szakasz:A kettős hasznosítású fajták borának lepárlása

▼M9

52. cikk

A szokásosan termelt mennyiség meghatározása

(1) Az olyan bor esetén, amelyet borszőlőfajtákként is és egyéb célokra használatos fajtákként is az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke szerint besorolt szőlőfajtákból állítottak elő, meg kell határozni régiónként a szokásosan termelt összmennyiséget.

A szokásosan termelt összmennyiség magában foglalja:

— asztali bor és az asztali bor készítésére alkalmas bor előállítására szánt borászati termékeket,

— alkoholtartalom-növelésre használt sűrített szőlőmustot és finomított szőlőmustsűrítmény előállítására szánt mustot,

— eredetmegjelöléssel ellátott likőrborok előállítására szánt mustot,

— eredetmegjelöléssel ellátott borból párolt szeszes italok előállításához használt borászati termékeket.

A referencia-időszak a következő borászati éveket foglalja magában:

— 1974/75-től 1979/80-ig a Tízek Közösségén belül,

— 1978/79-től 1983/84-ig Spanyolországban és Portugáliában,

▼M9

— 1988/89-től 1993/94-ig Ausztriában,

▼M16

— 1997/98-tól 2002/2003-ig a Cseh Köztársaságban, Cipruson, Magyarországon, Máltán, Szlovéniában és Szlovákiában,

▼M24

— 1999/2000-től 2004/2005-ig Romániában.

▼M14

Azonban a mind borszőlőfajtákként, mind eredetmegjelöléssel ellátott borból lepárolt szeszes italok készítésére szolgáló fajtákként besorolt szőlőfajtákból készült bor szokásosan termelt összmennyiségét egy adott régióban és az adott referencia időszakban csökkenteni kell azokkal a mennyiségekkel, amelyek lepárlásának célja az adott időszakban nem az eredetmegjelöléssel ellátott borból lepárolt szeszes italok előállítása volt. Továbbá, ha egy adott régióban a szokásosan termelt mennyiség több mint 5 millió hl, akkor ezt a szokásosan termelt összmennyiséget csökkenteni kell 1,4 millió hl-rel ►M20 a ►M25 2001/2002-től 2006/2008-ig ◄ terjedő borászati évek tekintetében ◄.

▼M9

(2) Az (1) bekezdésben említett régiókban a hektáronként szokásosan termelt mennyiséget az érintett tagállamok határozzák meg, megállapítják az ugyanazon, az említett bekezdésben említett referencia-időszak alatt az adott közigazgatási egységben borszőlőfajtákként is és az egyéb célokra használatos szőlőfajtákként is besorolt szőlőfajtákból készített bor arányát.

Az 1998/1999-es borászati évtől kezdve az olyan bor tekintetében, amelyet az adott közigazgatási egységben borszőlőfajtákként is és eredetmegjelöléssel ellátott borból párolt szeszes italok készítésére is besorolt szőlőfajtákból nyertek, a tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy engedélyezzék azoknak a termelőknek, akik az 1997/98-as borászati évtől az 1493/1999/EK rendelet 8. cikkében előírt támogatásban részesültek, szőlőtermő területeik egy részének a termelésből való végleges kivonását, hogy a kivágást követően öt borászati évig a kivágás előtti szinten tartsák a szokásosan termelt mennyiséget.

53. cikk

A lepárlandó bor mennyisége

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 28. cikkében meghatározott bor esetében a termelők kötelesek a termelésükkel azonos mennyiséget beszállítani az 52. cikk (2) bekezdésében meghatározott, szokásosan termelt mennyiség és az adott borászati év során a Közösség területéről kivitt exportmennyiség levonása után.

A termelők levonhatnak egy további, legfeljebb 10 hektoliteres mennyiséget a beszállítandó mennyiségből.

(2) Ha a szokásosan termelt mennyiség több mint 5 millió hl, az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke alapján lepárlandó bor összmennyiségét a tagállamok határozzák meg valamennyi érintett régió tekintetében. Ez magában foglalja a borkészítésre szánt teljes mennyiséget, az 52. cikkben meghatározott, szokásosan termelt összes mennyiség és az adott borászati év során a Közösség területéről kivitt exportmennyiség levonása után.

Ezekben a régiókban:

▼M9

— a tagállamnak az érintett régióban lepárlandó bor összmennyiségét szét kell osztania a régió egyes bortermelői között, objektív kritériumok alapján és diszkrimináció nélkül, és erről tájékoztatnia kell a Bizottságot,

— csak akkor lehet engedélyezni a lepárlást, ha az adott borászati évben az adott régió borkészítésre szánt teljes mennyisége meghaladja az adott régióban szokásosan termelt összmennyiséget,

— minden egyes borászati évben 200 000 hektoliter különbséget kell engedélyezni az adott régió lepárlandó mennyisége és az összesített egyedi mennyiségek között.

54. cikk

A bor lepárlás céljából történő beszállításának időpontjai

A bort legkésőbb az adott borászati év július 15-ig kell beszállítani egy jóváhagyott lepárlóüzemnek.

E rendelet 68. cikkében foglalt esetekben a bort legkésőbb az adott borászati év június 15-ig kell beszállítani valamely jóváhagyott, szeszezett bort készítő üzembe.

Annak érdekében, hogy a lepárlandó mennyiséget csökkenteni lehessen, legkésőbb az adott borászati év július 15-ig a bort exportálni kell a Közösségből.

55. cikk

Felvásárlási ár

(1) A lepárló az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke (3) bekezdésében meghatározott felvásárlási árat a beszállított mennyiségért a lepárlóüzembe történt szállítást követő három hónapon belül kifizeti a termelőknek. Ez az ár hordós árura vonatkozik, a termelő telephelyén.

(2) Az olyan bor esetében, amelyet a borszőlőfajtákként is besorolt és az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke (3) bekezdése szerinti, a borból párolt szeszes italok készítésére is besorolt szőlőfajtákból állítottak elő, a tagállamok a hektáronkénti hozamtól függően különböző felvásárlási árakat állapíthatnak meg a lepárlásra kötelezett termelők számára. A tagállamok által elfogadott rendelkezések biztosítják, hogy az összes lepárolt bor után ténylegesen kifizetett átlagár 1,34 euró/térfogatszázalék/hl legyen.

56. cikk

A lepárlóknak fizetendő támogatás

Az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett támogatás összegét a következők szerint kell meghatározni, a lepárlás során előállított termék hektoliterenkénti, térfogatszázalékban megadott alkoholtartalma alapján:

Ha az 55. cikk (2) bekezdése szerint változtatják az felvásárlási árat, az első bekezdésben említett támogatás is azzal arányosan változik.

Nem jár támogatás az után az alkohol után, amelyet olyan lepárlandó bormennyiségekből állítottak elő, amely több mint 2 %-kal meghaladja

▼M9

az e rendelet 53. cikke szerinti, a termelőnek a lepárlásra előírt mennyiségét.

57. cikk

Kivételek a borszállítás tilalma alól

Az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke (1) bekezdése alapján megengedett eltérés esetében, az a bor, amelyre a cikk rendelkezései vonatkoznak, elszállítható:

a) valamely vámhivatalhoz a közösségi vámterület elhagyása előtti kiviteli vámalakiságok elvégzése céljára; vagy

b) lepárlás céljára egy jóváhagyott, szeszezett bort készítő üzem telephelyére.

▼B

III. szakasz:E fejezet I. és II. szakaszára vonatkozó közös rendelkezések

58. cikk

Részleges beszállítások

▼M12

A 45. és 54. cikkben említett kötelezettségek valamelyike alá eső termelők, akik a kötelezettségüknek megfelelő termékmennyiségnek legalább 90 %-át a folyó borászati év július 15-éig beszállították, felmentést kaphatnak a fennmaradó mennyiség beszállítása alól az illetékes nemzeti hatóság által rögzítendő időpontig, amely azonban nem lehet később, mint a következő borászati év július 31-e.

▼B

Ilyen esetekben:

▼M14

a) az első albekezdésben említett fennmaradó mennyiségek felvásárlási árát és az ezekből termelt és az intervenciós hivatalhoz beszállított alkohol árát az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke szerinti lepárlás esetén 0,6279 EUR/alkohol-térfogatszázalék/hektoliter összeggel, valamint ugyanezen rendelet 28. cikke szerinti lepárlás esetén 0,7728 EUR/alkohol-térfogatszázalék/hektoliter összeggel kell csökkenteni;

▼B

b) nem lehet támogatást fizetni az intervenciós hivatalokhoz be nem szállított lepárlási termékekre;

▼M14

_____

▼B

d) a lepárlásra, az a) pontban említett ár kifizetéséről szóló igazolás benyújtására és az alkohol intervenciós hivatalhoz történő beszállítására vonatkozó határidőt az illetékes hatóságnak kell kiigazítania, figyelembe véve a beszállítás meghosszabbított határidejét.

▼B

59. cikk

A beszállítás igazolása

A beszállítás igazolására a lepárlók a következő borászati év augusztus 31. előtt igazolást állítanak ki a termelőknek, amely tartalmazza legalább a beszállított termékek típusát, mennyiségét és térfogatban számított alkoholtartalmát, valamint a beszállítás időpontjait.

Ha azonban a termelők az általuk lepároltatandó termékeket olyan lepárlóüzembe szállítják, amely más tagállamban van, mint amelyikből a termék származik, a lepárló kéri annak a tagállamnak az intervenciós hivatalától, ahol a lepárlás történik, hogy az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében előírt, a termék szállítását kísérő hivatalos okmányon igazolja, hogy a lepárlóüzem átvette a szóban forgó termékeket. A lepárló a megfelelően igazolt dokumentum másolatát a lepárlandó termékek átvételétől számított egy hónapon belül továbbítja a termelőhöz.

▼M26

Az első albekezdéstől eltérően a 2004/2005-ös, a 2005/2006-os és a 2006/2007-es borászati év esetében az említett albekezdésben szereplő időpont a következő borászati év szeptember 15-ére tolódik.

▼B

60. cikk

A lepárlók által az intervenciós hivatalnak szolgáltatandó igazolások

(1) A támogatás elnyerése érdekében a lepárlóknak legkésőbb az adott borászati évet követő november 30-ig kérelmet kell benyújtaniuk az intervenciós hivatalhoz, mellékelve a kérelem tárgyát képező mennyiségekre vonatkozóan

a) i. bor és borseprő esetében az egyes termelők beszállításainak összefoglalását, feltüntetve legalább

— a típust, a mennyiséget, a színt és a térfogatban számított alkoholtartalmat,

— az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkének (1) bekezdésben előírt irat számát, ha ilyen iratra szükség van a terméknek a lepárló telephelyére történő szállításához, vagy – egyéb esetben – a nemzeti szabályok szerint használt szállítási irat hivatkozási számát;

ii. szőlőtörköly esetében azon termelők nevét tartalmazó listát, akik törkölyt szállítottak be, valamint az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke szerinti lepárlásra beszállított törkölyben található alkohol mennyiségét;

b) egy nyilatkozatot a tagállam által kijelölt illetékes hatóság pecsétjével, feltüntetve abban legalább

i. a lepárlással nyert termékek mennyiségét, az e rendelet 43. cikke szerinti kategóriánként bontva;

ii. e termékek előállításának időpontjait;

c) igazolást arról, hogy a meghatározott időn belül kifizették a termelőnek az érintett lepárlási műveletre megállapított minimális felvásárlási árat.

▼B

A tagállamok rendelkezhetnek azonban egyszerűsített ügyintézésről a borkészítés melléktermékeinek lepárlásáért fizetendő minimális felvásárlási ár kifizetéséről szóló igazolás bemutatására vonatkozóan, miután megszerezték ehhez a Bizottság egyetértését.

(2) Ha a termelők maguk végzik a lepárlást, az (1) bekezdésben említett iratokat egy, a tagállam illetékes hatósága által lepecsételt nyilatkozat helyettesíti, amely feltünteti legalább:

a) a lepárlandó termék típusát, mennyiségét, színét és térfogatban számított alkoholtartalmát;

b) a lepárlásból nyert termékek mennyiségét, az e rendelet 43. cikke szerinti kategóriánként bontva;

c) e termékek előállításának időpontját.

(3) A minimális ár kifizetésének igazolását helyettesítheti annak igazolása, hogy biztosítékot helyeztek letétbe az intervenciós hivatal javára. A biztosítéknak a kérelmezett támogatás 120 százalékával kell egyenlőnek lennie.

Ilyen esetekben annak igazolását, hogy a lepárló kifizette az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke (9) bekezdésében vagy 28. cikke (3) bekezdésében említett teljes felvásárlási árat, legkésőbb az adott borászati évet követő február utolsó napjáig kell benyújtani az intervenciós hivatalhoz.

(4) Az e rendelet 47. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben a felvásárlási ár kifizetésének igazolását az előlegfizetésről szóló igazolás helyettesíti.

(5) Az intervenciós hivatal a lepárlónak vagy – a (2) bekezdésben említett esetekben – a termelőnek legkésőbb a kérelem és a szükséges iratok együttes benyújtásától számított három hónap múlva fizeti ki a támogatást.

▼M12

Az 1439/1999/EK rendelet 28. cikkében említett lepárlás esetében, amennyiben a tagállam az 55. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint a hektáronkénti hozam alapján differenciálja a felvásárlási árat, az első albekezdésben említett időszak hét hónap lesz.

_____

▼B

61. cikk

A lepárlási műveletek időpontja

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkében megállapított kötelezettség teljesítéseként beszállított bor az adott borászati év január 1-je előtt nem párolható le.

(2) A lepárlók legkésőbb minden hó 10-éig kimutatást küldenek az intervenciós hivatalnak a megelőző hónapban lepárolt és előállított termékek mennyiségéről, az utóbbiakat az e rendelet 43. cikkében foglalt kategóriák szerint bontva.

(3) Nem kerülhet sor lepárlásra az adott borászati év július 31-e után.

▼M26

Mindazonáltal a 2004/2005-ös, a 2005/2006-os és a 2006/2007-es borászati év esetében az első albekezdésben említett időpont a következő borászati év szeptember 15-ére tolódik.

▼B

62. cikk

Alkohol beszállítása az intervenciós hivatalhoz

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke (12) bekezdése és 28. cikke (6) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, a lepárlók a legalább 92 térfogatszázalék alkoholtartalmú termékeket legkésőbb az adott borászati évet követő november 30-ig szállíthatják be az intervenciós hivatalnak.

Az első albekezdésben említett termék előállításához szükséges műveleteket vagy az érintett terméket az intervenciós hivatalhoz beszállító lepárlóüzemében végezhetik el, vagy egy bérlepárlóüzemben.

Kivéve azt az esetet, ha e cikk (2) bekezdésének második albekezdését alkalmazzák, az intervenciós hivatalhoz beszállító lepárlók fizikailag nem tárolhatják telephelyeiken a beszállított alkoholt; ezt az intervenciós hivatal igazgatásában álló telephelyeken kell tárolni.

▼M8

Az első albekezdéstől eltérően, Portugáliában a 2000/01 borászati év során a lepárlók a legalább 92 térfogatszázalék alkoholtartalommal rendelkező termékeket legkésőbb az adott borászati évet követő december 31-ig szállíthatják be az intervenciós hivatalhoz.

▼M12

(2) Az illetékes hatóság által a lepárló részére a beszállított termék után fizetendő árat térfogat %/hl-ben kell rögzíteni az alábbiak szerint:

a) az 1439/1999/EK rendelet 27. cikke alapján végzett lepárlásnál:

— törkölyből nyert nyers alkohol esetében: 1,872 euró,

— borból és borseprőből nyert nyers alkohol esetében: 1,437 euró;

b) az 1439/1999/EK rendelet 28. cikke alapján végzett lepárlásnál:

— borból nyert nyers alkohol esetében: 1,799 euró.

Ha az alkoholt azon a telephelyen tárolják, ahol azt előállították, a fenti árakat az alkohol hektolitereként 0,5 euróval csökkenteni kell.

———————

▼B

(4) Olyan lepárlók esetében, akik e rendelet 48. és 56. cikke alapján támogatásban részesültek, a (2) bekezdésben említett árakat a támogatással azonos összeggel kell csökkenteni.

(5) Az intervenciós hivatal legkésőbb az alkohol beszállításának napját követő három hónap múlva fizet a lepárlóknak, feltéve hogy a 60. cikkben említett iratokat és igazolásokat bemutatták.

▼M11

II. FEJEZET

ÖNKÉNTES LEPÁRLÁSOK

63. cikk

Cél

E fejezet részletes szabályokat állapít meg az 1493/1999/EK rendelet 29. cikkében említett élelmezési célú alkohol előállítása céljából történő borlepárlással kapcsolatos rendelkezések alkalmazására vonatkozóan.

63a. cikk

Lepárlás megnyitása

▼M15

(1) Az asztali borok és az asztali borok készítésére alkalmas borok 1493/1999/EK rendelet 29. cikkében említett lepárlása minden borászati év ►M17 október 1-jétől december 23-ig tartó időszak ◄.

▼M11

(2) ►M15 Az asztali bor és az asztali bor készítésére alkalmas bor mennyisége, amelyre vonatkozóan az egyes termelők szerződést írhatnak alá, a termelőnek a legutolsó három borászati év valamelyike – beleértve a folyó év bortermelését is, amennyiben az már bejelentésre került – során bejelentett termelt bormennyiségének meghatározott százalékos arányára korlátozódik. Az adott éven belül a termelő nem változtathatja meg a vonatkozó százalékos arány kiszámításához referenciaként szolgáló termelési évet. ►M25 A 2004/2005., a 2005/2006., a 2006/2007. és a 2007/2008. borászati évre megállapított százalékos arány 25 %. ◄ ◄

A termelt asztali bor és asztali bor készítésére alkalmas bor mennyisége kizárólag az a bormennyiség, amely az 1282/2001/EK bizottsági rendelet C. táblázatában említett termelési nyilatkozat „Asztali borok” oszlopában borként szerepel ([1]).

(3) Minden termelő, aki a folyó borászati évben asztali bort vagy asztali bor készítésére alkalmas bort termelt, egy vagy több szerződést köthet illetve egy vagy több, e rendelet 65. cikkében említett nyilatkozatot tehet. A szerződéshez illetve nyilatkozathoz mellékelni kell a hektoliterenként 5 euró összegű biztosíték letétbe helyezéséről szóló igazolást. Ezeket a szerződéseket illetve nyilatkozatokat nem lehet átruházni.

▼M17

(4) A tagállamok legkésőbb a folyó év január 15-ig értesítik a Bizottságot az e cikk első bekezdésében említett időszak során lepárlásra vonatkozó szerződésekben vagy a 65. cikk (1) bekezdése alapján benyújtott nyilatkozatokban foglalt összmennyiségről.

▼M11

(5) Ha a szerződésekben illetve a nyilatkozatokban foglalt, és a Bizottsággal a (4) bekezdésben említett határidő letelte előtt közölt mennyiségek meghaladják vagy meghaladhatják a rendelkezésre álló költségvetési forrásoknak megfelelő mennyiségeket vagy jelentősen meghaladják a szeszesital-ágazat felvevőképességét, akkor a Bizottság közös százalékos értéket állapít meg az adott szerződések vagy nyilatkozatok által érintett mennyiségek elfogadására. Ebben az esetben a (3) bekezdésben említett biztosítékot fel kell szabadítani azokra a mennyi-

([1]) HL L 176., 2001.6.29., 14. o.

▼M11

ségekre vonatkozóan, amelyekre szerződést kötöttek, de amelyeket nem hagytak jóvá.

(6) A tagállamok az ilyen szerződéseket, illetve nyilatkozatokat ►M17 január 30. és február 20. között ◄ hagyják jóvá:

— a teljes mennyiség tekintetében, ha a Bizottság nem határozta meg az (5) bekezdésben említett csökkentett százalékos értéket,

— a csökkentett százalékos érték alkalmazásából eredő mennyiség tekintetében, ha ilyen százalékos érték meghatározásra került.

A 2002/2003-as borászati év tekintetében a fenti határidő február 1. és február 20.

A tagállamok legkésőbb a folyó borászati év március 20-ig értesítik a Bizottságot a jóváhagyott szerződések szerinti összmennyiségről.

Nem lehet jóváhagyni a tagállamok illetékes hatóságaihoz benyújtott, de a Bizottsággal a (4) bekezdés szerint nem közölt szerződéseket illetve nyilatkozatokat.

▼M17

(7) A (6) bekezdéstől eltérően a tagállamok január 30-át megelőzően jóváhagyhatnak szerződéseket, a szerződésekben vagy nyilatkozatokban megadott mennyiség 40 %-át meg nem haladó mennyiség tekintetében.

▼M11

(8) A szerződés szerinti szállítandó bormennyiséget legkésőbb a borászati év július 15-ig el kell szállítani a lepárlóüzembe.

▼M13

A 2002/03-as borászati év tekintetében az első albekezdésben megállapított időpont a következő borászati év augusztus 31-e.

▼M11

(9) A (3) bekezdésben említett biztosítékot a leadott mennyiségekkel arányban kell felszabadítani, amint a termelő igazolja a lepárlóüzemhez történt beszállítást. Ha egy szerződést a megállapított mennyiség legalább 95 %-a tekintetében teljesítették, akkor a biztosítékot teljes egészében fel kell szabadítani.

(10) A lepárlóüzem részére szállított bor lepárlását legkésőbb a következő borászati év szeptember 30-ig el kell végezni.

▼M13

A 2002/03-as borászati év tekintetében az első albekezdésben megállapított időpont a következő borászati év november 15-e.

▼M11

64. cikk

A támogatás összege és az alkalmazandó szabályok

(1) A lepárlóknak, vagy az e rendelet 65. cikkének (3) bekezdésében említett esetekben a termelőknek az e fejezet alapján lepárolt borért fizetendő, az 1493/1999/EK rendelet 29. cikkének (4) bekezdésében említett elsődleges támogatást a lepárlással előállított termék alkoholtérfogatszázalékára és hektoliterére vetítve a következőképpen kell megállapítani:

▼M11

— nyersalkoholra, borpárlatra és borból lepárolt szeszesitalokra 1,751 euró/térfogatszázalék/hl,

— semleges alkoholra 1,884 euró/térfogatszázalék/hl.

A támogatási kérelmeket legkésőbb a következő borászati év november 30-ig kell benyújtani az illetékes hatóságokhoz.

Az illetékes hatóság e rendelet 65. cikkének (8) bekezdésében említett igazolás benyújtásának napjától számított három hónapon belül kifizeti a támogatást.

(2) Az 1493/1999/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdésében említett lepárlásból származó alkohol tárolására vonatkozó másodlagos támogatás 0,00042 euró/térfogatszázalék a lepárlással naponta előállított termék hektoliterére vetítve.

A tárolásra vonatkozó kérelmeket legkésőbb egy hónappal a tárolás megkezdésének napját megelőzően kell benyújtani az illetékes hatóságoknak. Kérelmeket csak a már lepárolt alkohol tekintetében lehet benyújtani. A kérelemnek tartalmaznia kell legalább a tárolásra szánt termék mennyiségét és jellemzőit, valamint a tárolás kezdetének és befejezésének várható napját.

Ha az illetékes hatóság a fenti egyhónapos határidőn belül nem emel kifogást, akkor a tárolás megkezdésének tervezett napját kell a tényleges kezdőnapnak tekinteni.

A másodlagos támogatást kizárólag a lepárlók kapják és csak:

— legalább 100 hl lepárlásból nyert termék tekintetében legalább 100 hl-es kapacitású tárolóedényben, és

— legalább hat hónapra, de legfeljebb 12 hónapra. A hetedik hónaptól azok a lepárlók, akik nem igényelték e rendelet 66. cikkében említett előleget, lejárat előtt megszüntethetik a szerződést, ha az illetékes hatósághoz címzett nyilatkozatban közlik a határidőt, legalább egy hónappal a választott napot megelőzően.

Az az alkoholmennyiség, amelynek tekintetében a lepárló raktározási szerződést köthet egy adott borászati évben, nem haladhatja meg ugyanabban a borászati évben vagy az azt megelőző két év egyike során a lepárló által e fejezet alapján végzett lepárlás keretében előállított termékmennyiséget.

Raktározási szerződéseket csak olyan lepárlási termékek tekintetében lehet kötni, amelyeket a lepárló saját maga állított elő a fenti bekezdésben említett borászati években vagy, adott esetben az előző borászati években.

Az alkoholtartalom vonatkozásában számított havi 0,2 %-os eltérés megengedett a lepárlásból nyert raktározott termékmennyiség tekintetében. Ha ennek a százalékos értéknek túllépésére nem kerül sor, akkor a támogatás kifizethető marad; ha túllépik, akkor a támogatást nem lehet kifizetni.

A támogatási kérelmeket legkésőbb a raktározási időszak végétől számított hat hónapon belül kell az illetékes hatósághoz benyújtani. Ennek részletes szabályait a tagállamok határozzák meg.

Az illetékes hatóság legkésőbb a támogatási kérelem benyújtásának napját követő három hónapon belül kifizeti a másodlagos támogatást.

▼M17

A tárolásra vonatkozó kérelmek benyújtásától a tárolási időszak végéig a használt tárolóedényeket és a tárolás helyét csak az illetékes hatóság engedélyével lehet megváltoztatni.

▼M11

(3) Az e cikk alapján támogatásra jogosult lepárlási termékeket a hatóságok később nem vásárolhatják meg. Amennyiben a lepárlók mégis el kívánják adni a hatóságok részére az általuk előállított alkoholt, akkor előbb vissza kell fizetniük a kapott támogatást.

Az első albekezdés nem vonatkozik a hatóságok által olyan programok keretében értékesített alkoholmennyiségekre, amelyek nem akadályozzák a hagyományos felhasználást, például az agrár-környezetvédelmi programok keretében a tüzelőanyag-ágazat részére értékesített alkoholra.

▼B

III. FEJEZET

AZ I. ÉS II. FEJEZETRE VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

I. szakasz:Általános rész

65. cikk

Szállítási szerződések

(1) Minden termelőnek, aki az 1493/1999/EK rendelet 29. és 30. cikke szerinti lepárlásra saját termeléséből bort kíván beszállítani, szállítási szerződést vagy szállítási szerződéseket (a továbbiakban: „szerződést") kell kötnie egy vagy több lepárlóval. A lepárlók ezeket a szerződéseket jóváhagyás végett bemutatják az illetékes intervenciós hivatalnak a tagállamok által meghozott rendelkezéseknek megfelelően meghatározandó időpont előtt.

A szerződés bemutatásával együtt az intervenciós hivatal részére igazolni kell, hogy a termelők ténylegesen megtermelték és birtokolják a beszállítandó bormennyiséget. Ilyen igazolásra nincs szükség azokban a tagállamokban, ahol a hatóságoknak más rendelkezések alapján már van erre vonatkozó bizonyítékuk.

Az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikkében megállapított kötelezettségek alá tartozó termelőknek azt is igazolniuk kell a lepárlók felé, hogy teljesítették e kötelezettségeket az e rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott időszakban.

(2) A szerződések legalább a következő információkat tartalmazzák a tárgyukat képező borról:

a) a mennyiség, amely nem lehet 10 hektoliternél kevesebb;

b) a különböző jellemzők, különösen a szín.

A termelők csak akkor szállíthatják lepárlásra a borukat, ha szerződésüket az illetékes intervenciós hivatal jóváhagyta. Az illetékes hatóság korlátozhatja az egy termelő által megköthető szerződések számát.

Ha a lepárlást más tagállamban hajtják végre, mint amelyben a szerződést jóváhagyták, az az intervenciós hivatal, amelyik a szerződést jóváhagyta, a jóváhagyás egy másolatát megküldi a lepárlás tagállamának intervenciós hivatalának.

▼M11

(3) E cikk (1) bekezdésében említett termelők, akik maguk is rendelkeznek lepárló berendezéssel és e fejezet hatálya alá tartozó lepárlást kívánnak végezni, lepárlásra vonatkozó szállítási nyilatkozatot, a továbbiakban nyilatkozatot, nyújtanak be jóváhagyásra az illetékes hatósághoz.

Az A. szőlőtermő övezetben, a B. szőlőtermő övezet német részén vagy Ausztria szőlőtermő területein a termelők az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (7) bekezdésében említetteknek megfelelően elvégeztethetik az e fejezetben említett lepárlást egy alvállalkozóként működő, jóváhagyott lepárló telephelyén. Ebből a célból egy meghatározásra kerülő határidő lejárta előtt lepárlásra vonatkozó szállítási nyilatkozatot, a továbbiakban „nyilatkozatot", nyújtanak be jóváhagyásra az illetékes hatósághoz.

▼B

Az 1493/1999/EK rendelet 27. és 28. cikkében említett kötelezettségek alá tartozó termelőknek igazolniuk kell az illetékes intervenciós hivatal részére azt is, hogy teljesítették e kötelezettségeiket az e rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott referencia-időszakban.

▼M17

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a szerződést helyettesíti:

a) a (3) bekezdés első albekezdésében említett esetben a nyilatkozat,

b) a (3) bekezdés második albekezdésében említett esetben a nyilatkozat, együtt a termelő és a lepárló közötti, a termelő nevében történő lepárlásra való beszállításra vonatkozó szerződéssel.

▼B

(5) A lepárlásra szállított bor jellemzőinek azonosnak kell lenniük az e cikkben foglalt szerződésben vagy nyilatkozatban szereplőkkel.

Nem jár támogatás:

a) ha a lepárlásra ténylegesen beszállított bormennyiség kevesebb mint 95 %-a a szerződésben vagy a nyilatkozatban szereplő mennyiségnek;

b) olyan bormennyiségért, amely meghaladja a szerződésben vagy a nyilatkozatban szereplő mennyiség 105 százalékát;

c) olyan bormennyiségért, amely meghaladja az adott lepárlási művelet esetén teljesítendő maximális mennyiséget.

(6) A lepárlók az 1493/1999/EK rendelet 29. és 30. cikke alapján az alkohol térfogatszázalékában és hektoliterben meghatározott árat fizetik a termelőknek a hozzájuk beszállított borért úgy, hogy ezek az árak hordós termékre, a termelő telephelyén történő átvétel esetére vonatkoznak.

(7) A lepárlók a bor beszállítását követő három hónapon belül fizetik ki a termelőknek a (6) bekezdésben említett minimális felvásárlási árat, ha a termelők a beszállítást követően két hónapon belül benyújtották az illetékes hatóságnak az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett igazolást. Ha az említett igazolást a beszállítás után több mint két hónap múlva nyújtják be, a lepárlóknak egy hónapon belül kell fizetniük. ►M11 A tagállamok rövidebb határidőket vagy konkrét dátumokat köthetnek ki az igazolás illetékes hatóságok részére történő bemutatása tekintetében. ◄

▼M17

Ha indokolt kétség merül fel arra vonatkozóan, hogy a bor az érintett lepárlásra alkalmas-e, az első albekezdésben említett kifizetési határidőt a tagállam illetékes hatósága legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatja.

▼M11

(8) A lepárlók a tagállam által meghatározott határidőn belül továbbítják az illetékes hatóságnak:

a) a lepárlók részére bort szállító minden egyes termelő minden egyes szállítmánya tekintetében a bor mennyiségére, színére és tényleges alkohotérfogat-százalékára vonatkozó adatokat, valamint a bornak a lepárló telephelyére történő szállításához használt, az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében előírt kísérőokmány számát;

b) az igazolást arról, hogy a szerződésben vagy a nyilatkozatban szereplő bor teljes mennyiségét lepárolták a megadott időn belül;

c) az igazolást arról, hogy a megadott időn belül kifizették a termelőnek a (6) bekezdésben említett felvásárlási árat.

▼B

A (9) bekezdésben említett esetben a termelőknek csak a b) pontban említett igazolást kell benyújtaniuk.

A lepárlók legkésőbb minden hónap 10-éig kimutatást küldenek az intervenciós hivatalnak a megelőző hónapban lepárolt és előállított termékek mennyiségéről, az utóbbiakat e rendelet 43. cikkében foglalt kategóriák szerint bontva.

(9) Ha a lepárlást a termelők maguk végzik el lepárlói minőségben, vagy a termelő megbízásából eljáró lepárlóként, a (8) bekezdésben kért információt a termelő nyújtja be az illetékes intervenciós hivatalhoz.

(10) A tagállamok a szerződésekben szereplő bort reprezentatív szúrópróbaszerű ellenőrzésekkel vizsgálják, és különösen azt ellenőrzik, hogy

a) a termelő ténylegesen megtermelte és birtokolja-e a beszállítandó bormennyiséget;

b) a szerződésben foglalt bor abba a kategóriába tartozik-e, amelyre a lepárlást megnyitották.

A szerződés bemutatásának napjától annak jóváhagyása és a bor lepárlóüzembe érkezése napjáig az ellenőrzésre bármikor sor kerülhet. Azoknak a tagállamoknak, amelyek hatékonyabb rendszerrel rendelkeznek az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerinti ellenőrzésekhez, csak a termékek lepárlóüzembe való beérkezésekor kell az ellenőrzést elvégezniük.

▼M1

Ha a szerződésben feltüntetik a tényleges alkoholtartalmat, 1 térfogatszázalék eltérés megengedett a feltüntetett és az ellenőrzés végzésekor megállapított alkoholtartalom között.

65a. cikk

Meghatározott borok lepárlásával nyert alkoholokra vonatkozó követelmények

Olyan borok közvetlen lepárlásából, amelyeket ugyanabban a közigazgatási egységben borszőlőként és borpárlat készítésére való szőlőfajta-

▼M1

ként is osztályba sorolt szőlőből nyertek, csak 92 térfogatszázalék vagy azt meghaladó alkoholtartalmú termék állítható elő.

▼B

66. cikk

Előlegfizetések

(1) A lepárlók vagy – az e rendelet 65. cikkének (3) bekezdésében említett esetben – a termelők kérhetik egy, az adott lepárlási műveletre megállapított támogatással egyenlő összeg előzetes kifizetését, ha biztosítékot helyeztek letétbe az intervenciós hivatal javára. Ez a biztosíték egyenlő az említett összeg 120 százalékával.

Az első albekezdésben említett összeget a szerződésben vagy a beszállítási nyilatkozatban foglalt borra feltüntetett alkohol térfogatszázalékában és e bor hektoliter egységére kell kiszámítani, vagy – az e rendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kiegészítő támogatás esetén – a tiszta alkohol hektoliterére. Az intervenciós hivatal legkésőbb a biztosíték letételéről szóló igazolás bemutatását követően három hónappal fizeti ki az előleget, ha a szerződést jóváhagyták.

▼M17

(2) Az intervenciós hivatal akkor szabadítja fel a biztosítékot, ha a 65. cikk (8) bekezdésében említett igazolást a megadott időn belül bemutatták.

▼B

67. cikk

EMOGA-hozzájárulás a lepárlási műveletek költségeihez

(1) Az intervenciós hivataloknál felmerült, hogy az alkohol felvásárlásával kapcsolatos kiadások egy részét az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garancia Részlege finanszírozza.

A pénzügyi hozzájárulás megegyezik az e rendelet 48. és 56. cikkében és 68. cikkének a) pontjában, az 1493/1999/EK rendelet 3. cikke alapján meghatározott támogatással.

▼M12

Az intervenciós hivatal által az 1439/1999/EK rendelet 30. cikkében említett lepárlás után a lepárlók részére fizetendő előlegnek meg kell egyeznie a második albekezdésben foglalt támogatás összegével.

▼B

(2) E hozzájárulásra az 1258/1999/EK rendelet ([1]) 4. és 6. cikkét kell alkalmazni.

II. szakasz:Szeszezett bor

68. cikk

Feldolgozás szeszezett borrá

(1) Az e rendelet alapján lepárlandó bort szeszezni lehet. Ebben az esetben, az ilyen szeszezett bor lepárlásával nyerhető termék csak borpárlat lehet.

([1]) HL L 160., 1999.6.26., 103. o.

▼B

(2) Lepárlás céljára bort szeszezni csak hivatalos felügyelet mellett lehet.

Ebből a célból:

a) az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében előírt irat(ok)ban és nyilvántartás(ok)ban fel kell tüntetni a térfogatban számított tényleges alkoholtartalom növekedését, térfogatszázalékban kifejezve, megadva az alkoholtartalmat a párlatnak a borhoz való hozzáadása előtt és után;

b) a szeszezés előtt hivatalos felügyelet mellett mintát kell venni a borból úgy, hogy valamely hivatalos laboratóriumban vagy hivatalos felügyelet mellett működő laboratóriumban meg lehessen határozni a tényleges alkoholtartalmat;

c) a b) pontban említett analízisről készült jelentés két példányát meg kell küldeni a szeszezett bor készítőjének, aki ebből egy példányt továbbít azon tagállam intervenciós hivatalának, amelyben a szeszezett bort készítik.

(3) A bort a szóban forgó lepárlási műveletre megállapított időszakban lehet szeszezni.

(4) A tagállamok korlátozhatják azoknak a helyeknek a számát, ahol bort lepárlás céljára szeszezni lehet, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy a felügyelet leghatékonyabb módszerét alkalmazzák.

69. cikk

Szeszezett bor készítése

(1) Olyan esetekben, ha élnek a 68. cikk (1) bekezdésében említett lehetőséggel, és ha a szeszezett bort nem lepárló készíti vagy készítteti, a termelőknek szállítási szerződést kell kötniük egy elismert szeszezettbor-készítővel, és azt jóváhagyásra be kell nyújtaniuk az illetékes intervenciós hivatalnak.

Olyan termelők esetében azonban, akik elismert szeszezettbor-készítők, és a bort lepárlás céljára maguk kívánják szeszezni, az első albekezdésben említett szerződést a beszállítási nyilatkozat helyettesíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződések és nyilatkozatok a tagállamok által elfogadott szabályok hatálya alá tartoznak.

(3) A szeszezettbor-készítők legalább az 1493/1999/EK rendelet 27–30. cikkében előírt, lepárlásra megállapított minimális felvásárlási árat fizetik a termelőknek a beszállított borért. Ez az ár hordós árura vonatkozik

a) az 1493/1999/EK rendelet 27. cikkének (9) bekezdése szerinti lepárlás esetén a készítő telephelyén;

b) egyéb esetekben a termelő telephelyétől.

A szükséges kiigazításokra is figyelemmel, a lepárlás céljára szeszezett bort készítők ugyanazon kötelezettségek alá esnek, mint az e cím alá tartozó lepárlók.

A szeszezett bor készítőinek fizetendő támogatást a következőképpen állapítják meg, a tényleges alkoholtartalom térfogatszázalékára és a bor hektoliterére vetítve:

▼B

— 0,2657 euró az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke szerinti lepárlás esetén,

— 0,6158 euró az 1493/1999/EK rendelet 28. cikke szerinti lepárlás esetén,

— 0,1715 euró az 1493/1999/EK rendelet 29. cikke szerinti lepárlás esetén.

▼M1

Ha a felvásárlási árat az 55. cikk (2) bekezdésében előírtak értelmében változtatják, az előző albekezdés második francia bekezdésében említett támogatást ugyanígy változtatni kell.

▼B

Az illetékes intervenciós hivatal azzal a feltétellel fizeti ki a szeszezett bor készítőinek a támogatást, hogy a felveendő támogatás 120 százalékával egyenlő biztosítékot helyeznek letétbe. Nincs szükség azonban biztosítékra, ha már teljesítették a támogatás kifizetésének összes követelményét.

Ha a készítők több, az 1493/1999/EK rendelet különböző rendelkezései által szabályozott lepárlási művelet keretében szeszeznek bort, egyetlen biztosíték is letétbe helyezhető. Ilyen esetekben a biztosíték az említett lepárlási műveletekkel kapcsolatos szeszezésre fizetendő összes támogatás 120 százalékával egyenlő.

Az intervenciós hivatal felszabadítja a biztosítékot, amint a megadott időn belül bemutatják annak igazolását, hogy

a) a megadott időn belül lepárolták a szerződésben vagy a nyilatkozatban szereplő szeszezett bor teljes mennyiségét; és

b) a megadott időn belül kifizették az 1493/1999/EK rendelet 27., 28., 29. és 30. cikkében említett minimális felvásárlási árat.

Az (1) bekezdés második albekezdésében foglalt esetekben a termelőnek csak a fenti a) pontban említett igazolást kell benyújtania az intervenciós hivatalnak.

70. cikk

Lepárlás más tagállamban

(1) E rendelet 69. cikkének (4) bekezdésétől eltérően, ha a szeszezett bort más tagállamban párolják le, mint amelyikben a szerződést vagy a nyilatkozatot jóváhagyták, a különböző lepárlási műveletekért fizetendő támogatás kifizethető a lepárlóknak, ha az adott lepárlási művelet végrehajtására meghatározott határidő után legkésőbb két hónappal kérelmet nyújtanak be azon tagállam intervenciós hivatalához, amelynek területén a lepárlást végezték.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmekhez a következőket kell mellékelni:

a) azon tagállam illetékes hatóságai által hitelesített iratot, ahol a szeszezett bort készítették, amely a támogatásra való jogosultságot a szeszezett bor készítőjéről a lepárlóra ruházza át, és feltünteti az adott szeszezett bor mennyiségét és az arra vonatkozó támogatás összegét;

▼B

b) a 69. cikk (1) bekezdésében említett és az illetékes intervenciós hivatal által jóváhagyott szerződés vagy nyilatkozat másolatát;

c) a 68. cikkben említett analitikai jelentés másolatát;

d) annak igazolását, hogy a bor minimális felvásárlási árát kifizették a termelőnek;

e) az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében előírt iratot a szeszezett bornak a lepárlóüzembe történő szállításáról, amely feltünteti a térfogatban számított tényleges alkoholtartalom növekedését, térfogatszázalékban kifejezve, megadva az alkoholtartalmat a párlatnak a borhoz történt hozzáadása előtt és után;

f) igazolást arról, hogy az adott szeszezett bort lepárolták.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt esetekben a szeszezett bor készítőjének nem kell letétbe helyeznie a 69. cikk (4) bekezdésében előírt biztosítékot.

(4) Az intervenciós hivatal a kérelem és a (2) bekezdésben felsorolt iratok benyújtása után legkésőbb három hónappal fizeti ki a támogatást.

71. cikk

Különös szabályok

(1) Az e rendelet 69. cikkének (1) bekezdésében foglalt esetekben a szerződést vagy a lepárlás céljára való szeszezésre történő beszállításról szóló nyilatkozatot legkésőbb az adott borászati év december 31-ig kell jóváhagyásra benyújtani az illetékes intervenciós hivatalhoz. Az intervenciós hivatal a szerződés vagy a nyilatkozat benyújtásától számított 15 napon belül értesíti a termelőt a jóváhagyási eljárás eredményéről.

(2) Az 1493/1999/EK rendelet 27. cikke szerinti lepárlás esetében az adott borászati év január 1. előtt, vagy a vonatkozó szerződés vagy nyilatkozat jóváhagyása előtt nem lehet bort szeszezni.

(3) A lepárlás céljára szeszezett bor készítői legkésőbb minden hónap 10-ig kimutatást küldenek az intervenciós hivatalnak a megelőző hónapban hozzájuk beszállított bormennyiségekről.

(4) A támogatás elnyerése érdekében a szeszezett bor készítői legkésőbb az adott borászati év végét követő november 30-ig kérelmet nyújtanak be az illetékes intervenciós hivatalhoz, mellékelve annak igazolását, hogy a 69. cikk (4) bekezdésében említett biztosítékot letétbe helyezték.

A támogatást legkésőbb három hónappal azután fizetik ki, hogy az előző albekezdésben említett biztosíték letétbe helyezéséről szóló bizonyítékot bemutatták. A támogatást addig nem lehet kifizetni, amíg a szerződést vagy a nyilatkozatot nem hagyták jóvá.

(5) E rendelet 69. cikkének (4) bekezdésére is figyelemmel, a biztosítékot csak akkor lehet felszabadítani, ha a cikkben említett iratokat a kérelem benyújtásától számított 12 hónapon belül átadták az illetékes intervenciós hivatalnak.

(6) Ha megállapítják, hogy a szeszezett bor készítője nem fizette ki a felvásárlási árat a termelőnek, az intervenciós hivatal azt a borászati évet követő június 1-jéig, amelyben a bort beszállították, a támogatással

▼B

egyenlő összeget fizet a termelőnek, adott esetben a termelő tagállamának intervenciós hivatalán keresztül.

III. szakasz:Közigazgatási rendelkezések

72. cikk

Vis maior

(1) Ha a lepárlandó termék egy része vagy egésze *vis maior* miatt nem kerülhet lepárlásra:

a) ha a *vis maior* akkor érte a lepárlandó terméket, amikor az jogilag a termelő rendelkezése alatt állt, a termelő haladéktalanul értesíti annak a tagállamnak az intervenciós hivatalát, amelyben a pincészete található;

b) minden más esetben a lepárló értesíti haladéktalanul annak a tagállamnak az intervenciós hivatalát, amelyben a lepárlóüzem található.

Az első albekezdésben említett körülmények esetén, amint az intervenciós hivatalt értesítették, az dönt azokról az intézkedésekről, amelyeket a felmerült körülményekre való tekintettel szükségesnek tart. Az intervenciós hivatalnak lehetősége van különösen a határidők meghosszabbítására.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett körülmények esetén és ha a termelő pincészete és a lepárlóüzem két különböző tagállamban található, a két érintett tagállam intervenciós hivatala közvetlen információcserével működik együtt az (1) bekezdés végrehajtása érdekében.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett körülmények esetén, amint az intervenciós hivatalt értesítették, az felhatalmazhatja a lepárlókat – feltéve, hogy bérlepárló esetében a termelő abba beleegyezik –, hogy a még le nem párolt termékmennyiségek tekintetében átruházzák jogaikat és kötelezettségeiket egy másik lepárlóra.

73. cikk

A lepárlási műveletek ellenőrzése

(1) A lepárlásra beszállított termékek jellemzőit, különösen a mennyiséget, a színt és az alkoholtartalmat a következők alapján kell ellenőrizni:

a) az 1493/1999/EK rendelet 70. cikkében előírt irat, amellyel a termékeket szállítják;

b) olyan minták analízise, amelyeket a termék lepárlóüzembe érkezésekor azon tagállam valamely hivatalos szervének felügyeletével vettek, amelyben a lepárlóüzem található. A mintavétel reprezentatív szúrópróbaszerű ellenőrzés formájában végezhető;

c) adott esetben az e cím alapján kötött szerződések.

Az analízist az 1493/1999/EK rendelet 72. cikkében említett elismert laboratóriumok végzik, amelyek továbbítják az eredményeket azon tagállam intervenciós hivatalához, ahol a lepárlásra sor kerül.

▼B

Ha a hatályos közösségi szabályoknak megfelelően nem készítettek az első albekezdés a) pontja szerinti iratot, a lepárlásra szánt termék jellemzőit az ugyanazon albekezdés b) pontjában említett analízis alapján kell ellenőrizni.

A hivatalos testület képviselője ellenőrzi a lepárolt termék mennyiségét, a lepárlás időpontját, valamint az előállított termék mennyiségét és jellemzőit.

▼M12

_____

▼B

(3) A tagállamok előírhatják indikátor használatát is. A tagállamok nem akadályozhatják területükön a lepárlásra szánt vagy az abból származó lepárolt termékek mozgását az indikátor jelenléte alapján.

Olyan esetekben, ha az e rendelet alá tartozó termékeket több termelő szállítja be lepárlásra, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ilyen termékeket hordós kiszerelésben kell beszállítani. Ilyen esetekben a 65. cikkben említett termékek jellemzőinek ellenőrzését az érintett tagállam által elfogadott részletes szabályoknak megfelelően kell elvégezni.

(4) Azok a tagállamok, amelyek élni kívánnak a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel, erről értesítik a Bizottságot és tájékoztatják azokról a rendelkezésekről, amelyeket e célból elfogadtak. A bekezdés első albekezdésében említett esetekben a Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

74. cikk

E cím rendelkezéseinek megsértése

(1) Amennyiben valamely ügyirat ellenőrzése során kiderül, hogy a termelő nem felel meg az adott lepárlási műveletre vonatkozóan a közösségi szabályok által megállapított követelményeknek a szállított termék egésze vagy egy része tekintetében, az illetékes intervenciós hivatal erről értesíti a lepárlót és a termelőt.

(2) Az érintett lepárló nem köteles megfizetni az 1493/1999/EK rendelet 27., 28., 29., illetve 30. cikkében említett árat az (1) bekezdésben említett termékmennyiségek után.

(3) E rendelet (2) cikkének sérelme nélkül, ha egy termelő vagy lepárló nem teljesíti az adott lepárlási műveletre vonatkozóan a közösségi szabályok által megállapított követelményeket a lepárlásra beszállított termék egésze vagy egy része tekintetében,

a) nem jár támogatás az adott mennyiségekre;

b) az adott mennyiségek lepárlásával nyert termékeket a lepárló nem szállíthatja be az intervenciós hivatalhoz.

Ha a támogatást már kifizették, az intervenciós hivatal azt visszafizetteti a lepárlóval.

Ha a lepárlással nyert termékeket már beszállították, az intervenciós hivatal az adott lepárlási műveletre megállapított támogatással egyenlő összeget fizettet vissza a lepárlóval.

Ha azonban az e rendeletben megállapított különböző határidőket nem tartották be, a támogatás csökkentéséről lehet rendelkezni.

▼M12

(4) Az intervenciós hivatal a lepárlónak fizetendő támogatással, illetve előleggel megegyező összeg teljes egészét vagy egy részét visszafizetteti a termelővel abban az esetben, ha a termelő nem teljesíti az adott lepárlási műveletre vonatkozó közösségi szabályokban megállapított követelményeket a következő okok valamelyike miatt:

a) a megadott időn belül elmulasztja bemutatni a szüretelési, termelési vagy készletjelentést;

b) a bemutatott szüretelési, termelési vagy készletjelentést a tagállam illetékes hatósága hiányosnak vagy pontatlannak találja, és a hiányzó vagy helytelen adatok az érintett intézkedés alkalmazásához elengedhetetlenek;

c) nem teljesíti az 1439/1999/EK rendelet 37. cikkében megállapított kötelezettségeket, továbbá a szabálysértést azután fedezték fel, illetve arról a lepárlót azután értesítették, hogy a minimális árat korábbi jelentések alapján már kifizették.

Az első albekezdés a) pontjában ismertetett esetben a visszafizetendő összeg nagyságát az 1282/2001/EK bizottsági rendelet ([1]) 12. cikkében megállapított szabályokkal összhangban kell meghatározni.

Az első albekezdés b) pontjában ismertetett esetben a visszafizetendő összeg nagyságát az 1282/2001/EK bizottsági rendelet 13. cikkében megállapított szabályokkal összhangban kell meghatározni.

Az első albekezdés c) pontjában ismertetett esetben a visszafizetendő összeg a lepárlónak kifizetett teljes támogatás vagy előleg összegével egyezik meg.

(5) Ha bebizonyosodik, hogy a lepárló a ►M17 65. cikk (7) bekezdésében említett határidőt egy hónappal meghosszabbított határidőn belül ◄ nem fizette ki a termelőnek a vételárat, az intervenciós hivatalnak az adott borászati évet követő június 1-jéig – adott esetben a termelő tagállama intervenciós hivatalának közvetítésével – a támogatással vagy az előleggel azonos összeget kell fizetnie a termelő részére. Ez esetben a lepárlót támogatás vagy előleg nem illeti meg.

▼B

75. cikk

Szankciók

(1) A *vis maior* esetét kivéve,

a) ha a lepárlók nem teljesítik az e cím szerinti kötelezettségeiket, vagy megtagadják, hogy ellenőrzésnek vessék alá őket, nem lehet támogatást fizetni;

b) ha a lepárlók nem teljesítik az a) pontban említettektől eltérő valamely kötelezettségüket, a támogatást az illetékes hatóság által a szabályszegés súlyosságától függően meghatározott összeggel kell csökkenteni.

(2) Elismert *vis maior* esetekben az intervenciós hivatal meghozza azokat az intézkedéseket, amelyeket a felmerült körülményekre való tekintettel szükségesnek tart.

([1]) HL L 176., 2001.6.29., 14. o.

▼B

(3) Olyan esetekben, ha a lepárló valamely kötelezettségét nem teljesíti a megadott időn belül, a támogatást a következők szerint kell csökkenteni:

a) a termelőnek a 47. cikk (2) bekezdése, az 55. cikk és a 65. cikk (7) bekezdése alapján fizetett vételárak esetében a támogatást a késésért napi 1 százalékkal csökkenteni kell egy hónapon keresztül. Egy hónap után nem fizethető támogatás;

b) a következő esetekben:

i. a 60. cikk (1) bekezdése és a 65. cikk (8) bekezdése szerinti minimális felvásárlási ár kifizetéséről szóló igazolás bemutatása;

ii. a támogatási kérelem és a fizetésről szóló igazolás benyújtása a 60. cikk (1) bekezdése, a 64. cikk (2) bekezdésének második albekezdése és a 65. cikk (8) bekezdése szerint;

iii. az alkohol beszállítása a 62. cikk (1) bekezdése szerint;

iv. a lepárolt és az előállított termékek mennyiségéről készített kimutatás benyújtása a 61. cikk (2) bekezdése szerint;

v. a szeszezésre beszállított mennyiségekről készített kimutatás benyújtása a 71. cikk (3) bekezdése szerint;

a támogatást a késésért napi 0,5 százalékkal kell csökkenteni két hónapon keresztül.

Két hónap után nem lehet támogatást fizetni.

Ha a támogatásra előleget fizettek ki, a megfelelő biztosítékot a ténylegesen esedékes támogatással arányosan kell felszabadítani. Ha nem jár támogatás, a biztosíték elveszik.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot azokról az esetekről, amikor az (1) bekezdést alkalmazták, és a *vis maior* felmerülése esetén tett intézkedésekről.

IV. szakasz:A bor felvásárlási árának az 1493/1999/EK rendelet 32. cikke szerinti csökkentése

76. cikk

A felvásárlási ár csökkentése egyes alkoholtartalom-növeléssel készített borokra

(1) Az 1493/1999/EK rendelet 29. és 30. cikke szerinti lepárlásra beszállított bor felvásárlási árát a következő összegekkel kell csökkenteni:

— az A. övezetben 0,3626 euró,

— a B. övezetben 0,3019 euró,

— a C. övezetben 0,1811 euró.

Az első albekezdésben említett csökkentés nem vonatkozik:

a) az olyan termőhelyek termelői által beszállított borra, ahol az alkoholtartalom csak must hozzáadásával növelhető, s a termelők az

▼B

adott borászati évre az 1493/1999/EK rendelet 34. cikke szerinti adható minden támogatásról lemondtak. Ezek a termelők bemutatják a lepárlónak az adott támogatásról való lemondásról kiállított, a tagállam által kijelölt illetékes hatóság által lepecsételt nyilatkozat egy másolatát;

b) olyan borra, amelyet az 1493/1999/EK rendelet V. melléklet G. 7. pontjában a különböző szőlőtermő övezetekre megállapított időpontok után szállítottak a lepárlóüzembe olyan termelők, akik az illetékes hatóságoknak kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy a borászati évben nem növelték répacukor hozzáadásával asztali boruk alkoholtartalmát, és nem adtak be támogatási kérelmet az említett rendelet 34. cikke alapján e termelésükre vonatkozóan;

c) olyan borra és borkategóriákra, amelyekre a tagállamok nem engedélyezik vagy nem engedélyezték az adott borászati évben az alkoholtartalom növelését.

(2) Az (1) bekezdésben említett csökkentéssel egyenlő összeget kell fizetni az említett bekezdésben említett lepárlásra beszállított bormennyiségért azoknak a termelőknek, akik augusztus 1. előtt közvetlenül vagy a lepárlón keresztül kérelmet nyújtanak be az illetékes hatósághoz, és akik az adott borászati évben nem növelték répacukor hozzáadásával asztali boruk alkoholtartalmát, és nem adtak be támogatási kérelmet az 1493/1999/EK rendelet 34. cikke alapján termelésükre vonatkozóan.

Azok a termelők, akik augusztus 1. előtt nyújtanak be kérelmet, és akik az alkoholtartalmat répacukor hozzáadásával növelték, vagy igényelték az említett támogatást az adott borászati évben, de asztalibor-termésüknek csak kisebb részére, mint amekkora mennyiséget az adott borászati évben az összes érintett lepárlási műveletre beszállítottak, az első albekezdésben említett összeget arra a különbözetre kapják meg, amely az általuk lepárlásra beszállított mennyiség, illetve annak az asztali bornak a mennyisége között van, amelynek alkoholtartalmát növelték.

A tagállamok illetékes hatóságai megkövetelhetik ezektől a termelőktől olyan igazolás benyújtását, amely kérelmük érvényességét bizonyítja.

77. cikk

A 76. cikkben említett támogatáscsökkentés

Ha e rendelet 76. cikke szerinti valamely lepárlásra olyan bort szállítanak be, amelyre alkalmazták a csökkentést,

a) a lepárlónak fizetendő támogatást;

b) a lepárlónak az intervenciós hivatalhoz való beszállításért az 1493/1999/EK rendelet 30. cikke értelmében fizetendő árat; és

c) az intervenciós hivatalnál az alkoholnak az 1493/1999/EK rendelet 30. cikke szerinti átvételével kapcsolatban felmerült kiadásaihoz való EMOGA-hozzájárulást

a 76. cikkben említett csökkentéssel megegyező összeggel kell csökkenteni.

▼B

IV. FEJEZET

AZ E CÍM I. FEJEZETE, ILLETVE – ADOTT ESETBEN – AZ 1493/1999/EK RENDELET 30. CIKKE SZERINTI LEPÁRLÁSSAL ELŐÁLLÍTOTT ALKOHOL ÉRTÉKESÍTÉSE

78. cikk

Cél és fogalommeghatározások

(1) Ez a szakasz megállapítja az 1493/1999/EK rendelet 27., 28. és 30. cikke szerinti lepárlással előállított alkohol (a továbbiakban: „alkohol”) értékesítésének részletes szabályait.

Az értékesítés történhet új ipari célú felhasználásra (I. alszakasz), harmadik országokban kizárólag az üzemanyag-ágazatban való felhasználásra (II. alszakasz), vagy a Közösségben bioetanolként való felhasználásra (III. alszakasz).

(2) E szakasz alkalmazásában „versenytárgyalási eljárás” az érdekelt felek közötti verseny megszervezése ajánlattételi felhívás vagy más hasonló eljárás formájában, amelyben a szerződést a legkedvezőbb és az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelő ajánlattételt benyújtó félnek ítélik oda.

I. alszakasz:Az alkohol új ipari felhasználásra történő értékesítése

79. cikk

Az új ipari felhasználások meghatározása

Az 1493/1999/EK rendelet 31. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság ajánlati felhívásokat tehet közzé a Közösségben végrehajtandó kistételű projektekre olyan új ipari végfelhasználásokra vonatkozóan, mint

a) az üvegházak fűtése;

b) a takarmányok szárítása;

c) a fűtőrendszerek tüzelőanyag-ellátása, ideértve a cementművekét;

és olyan gazdasági szereplők általi, ipari célra szolgáló exporttermékekké történő feldolgozás, akik az előző két évben legalább egyszer felhasználták a kizárólag az alkohol újralepárlásából, finomításából, dehidratálásából, tisztításából vagy denaturálásából álló feldolgozástól eltérő aktív feldolgozással kapcsolatos intézkedéseket.

Ha az alkohol tervezett felhasználása harmadik országokba történő export, előállított termékek formájában, igazolni kell, hogy az előző két évben engedélyt adtak arra, hogy harmadik országokból származó alkoholból aktív feldolgozással kapcsolatos intézkedések keretében ugyanolyan terméket állítsanak elő, mint amelyet exportálnak.

80. cikk

A versenytárgyalási eljárás megnyitása

A Bizottság az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkének megfelelően eljárva, ajánlati felhívást tesz közzé az említett rendelet 27., 28. és 30. cikke szerinti lepárlással nyert alkohol értékesítésére vonatkozóan,

▼B

új ipari felhasználásokra. Az ilyen versenytárgyalási eljárásban odaítélt alkohol mennyisége nem haladhatja meg az évi 400 000 hektolitert, 100 térfogatszázalékos alkoholban számítva.

81. cikk

Értesítés ajánlati felhívásról

Az ajánlati felhívásokról szóló értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell közzétenni.

Az ilyen értesítések meghatározzák:

a) a versenytárgyalási eljárásra vonatkozó különleges szabályokat, valamint az érintett intervenciós hivatalok nevét és címét;

b) a versenytárgyalási eljárás tárgyát képező alkohol mennyiségét 100 térfogatszázalékos alkohol hektoliterében megadva;

c) az adott tagállamban egy tételt alkotó tartályt vagy tartályokat;

d) a felajánlható legalacsonyabb árat, adott esetben a végső felhasználás szerint differenciálva;

e) az e rendelet 82. cikkének (5) bekezdésében előírt ajánlati biztosíték összegét és az e rendelet 84. cikkének (3) bekezdése b) pontjában előírt teljesítési biztosíték összegét.

82. cikk

Az ajánlattételre vonatkozó szabályok

(1) Az e rendelet 97. cikkében meghatározott információkon túl az ajánlattételnek tartalmaznia kell:

a) azt az alkoholmennyiséget, amelyre az ajánlattétel vonatkozik, tartályokra lebontva és 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterében megadva;

b) a tartály(ok) számát, amely(ek)ben az alkoholt tárolják, és amely(ek) mind ugyanazon tagállamban található(k);

c) az alkohol pontos ipari felhasználását;

d) az exportálandó termékek típusát, ha az alkoholt előállított termékek formájában harmadik országokba kívánják exportálni.

(2) Az ajánlatokban utalni lehet arra, hogy azt csak akkor vegyék figyelembe, ha az odaítélt mennyiség megfelel az ajánlattételben megjelölt teljes mennyiségnek.

(3) Az ajánlattevők alkoholtípusonként, végfelhasználásonként és versenytárgyalási eljárásonként csak egy ajánlattételt nyújthatnak be. Ha az ajánlattevő alkoholtípusonként, végfelhasználásonként és versenytárgyalási eljárásonként egynél több ajánlattételt nyújt be, akkor egyik ajánlattételt sem lehet elfogadni.

(4) Az ajánlattételeknek az érintett tagállam intervenciós hivatalához legkésőbb az ajánlati felhívásról szóló értesítésben az ajánlattételek benyújtására megadott zárási időpont napján, brüsszeli idő szerint legkésőbb déli 12 órakor be kell érkezniük. Ennek a napnak az ajánlati

▼B

felhívásról szóló értesítés közzétételét követő 15. és 25. nap közé kell esnie.

(5) Az ajánlattételek csak akkor érvényesek, ha az ajánlattételek benyújtásának zárónapja előtt igazolják, hogy az érintett intervenciós hivatalnál ajánlati biztosítékot helyeztek letétbe.

(6) Az érintett intervenciós hivatal legkésőbb az ajánlattételek benyújtásának zárónapját követő két munkanapon belül közli a Bizottsággal azon ajánlattevők nevének a listáját, akiknek az ajánlattételei e rendelet 97. cikke, valamint az ajánlati árak, az igényelt mennyiségek, a helyszínek és az alkohol típusa, illetve az alkohol pontos felhasználása alapján figyelembe vehetőek.

83. cikk

Az ajánlatok elbírálása

(1) A Bizottság az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkének megfelelően eljárva, a benyújtott ajánlatok fényében és – adott esetben – az alkohol tervezett végfelhasználásától függően dönt arról, hogy az ajánlatokat elfogadja-e vagy sem.

(2) A Bizottság összeállítja az elfogadott ajánlatok listáját, az ajánlati árakat csökkenő sorrendben felsorolva mindaddig, amíg el nem érik az ajánlati felhívásról szóló értesítésben meghatározott alkoholmennyiséget.

(3) Ha több elfogadható ajánlat teljes egészében vagy részben ugyanazokra a tartályokra vonatkozik, a Bizottság annak az ajánlattevőnek ítéli oda az érintett alkoholmennyiséget, aki a legnagyobb abszolút értékű ajánlatot tette.

A Bizottság az első albekezdésben említett esetek szerinti döntés meghozatalakor, amikor az e cikk (1) bekezdése szerinti egyes ajánlattételeket nem lehet kielégíteni, javasolhatja az érintett ajánlattevőknek az érintett alkoholmennyiség helyettesítését egy másik, ugyanolyan típusú alkoholmennyiséggel. Ilyen esetben a szóban forgó ajánlatokat elfogadottnak kell tekinteni, ha az ajánlattevők nem emelnek kifogást írásban az ilyen átalakítás ellen az illetékes intervenciós hivatalnál az e cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett bizottsági döntésről szóló értesítés napjától számított 10 munkanapon belül.

Ebből a célból a bizottsági döntésben meg kell jelölni azt a tartályt, amelyben az érintett intervenciós hivatallal egyetértésben a helyettesítő alkoholmennyiséget tárolják.

(4) Amennyiben több ajánlat ugyanazt az árat tartalmazza, úgy, hogy a megpályázott alkoholmennyiség meghaladja a versenytárgyalási eljárásban szereplő mennyiséget, az érintett intervenciós hivatal a kérdéses mennyiség odaítéléséről:

a) vagy az érintett ajánlatokban meghatározott mennyiségek arányában;

b) vagy a mennyiséget az ajánlattevőkkel való megállapodás szerint közöttük felosztva;

c) vagy sorshúzással dönt.

(5) A Bizottság:

▼B

a) az e cikk alapján meghozott döntésekről csak azokat a tagállamokat és intervenciós hivatalokat értesíti, amelyek olyan alkoholt tárolnak, amelyekre vonatkozó ajánlattételeket elfogadtak;

b) egyszerűsített formában közzéteszi a versenytárgyalási eljárás eredményét az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

84. cikk

Odaítélési nyilatkozat

(1) Az intervenciós hivatal írásban haladéktalanul, tértivevénnyel értesíti az ajánlattevőket az ajánlattételük ügyében hozott döntésről.

(2) Az intervenciós hivatal minden sikeres ajánlattevő számára kiállít egy odaítélési nyilatkozatot, amely igazolja, hogy ajánlattételüket elfogadták.

Ha a Bizottság e rendelet 83. cikkének (3) bekezdése alapján helyettesítést javasol, és az ajánlattevő ezt nem kifogásolja, az érintett intervenciós hivatal az első bekezdésben említett odaítélési nyilatkozatot a 83. cikk (3) bekezdése második albekezdésének utolsó mondatában meghatározott határidő lejáratát követő munkanapon állítja ki.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett, a döntésről szóló értesítés kézhezvételének napjától számított két héten belül, és – ha a (2) bekezdés második albekezdését alkalmazzák – az odaítélési nyilatkozat keltétől számított két héten belül, minden egyes sikeres ajánlattevő

a) megkapja az intervenciós hivataltól a (2) bekezdésben említett odaítélési nyilatkozatot;

b) igazolja az érintett intervenciós hivatal részére, hogy teljesítési biztosítékot helyezett letétbe annak biztosítására, hogy az alkoholt valóban az ajánlatban meghatározott célokra használják fel.

85. cikk

Az alkohol elszállítása

(1) Az alkohol elszállítási utalvány bemutatása ellenében szállítható el, melyet az intervenciós hivatal állít ki, amint az elszállítandó mennyiséget kifizették. A mennyiséget 100 térfogat-százalékos alkoholban számolva, hektoliterre kerekítve kell meghatározni.

(2) Az elszállítási utalványban foglalt alkohol tulajdonjoga az utalványon feltüntetett időpontban kerül átruházásra, amely nem lehet későbbi, mint a kiállítás napját követő ötödik nap; az adott mennyiségeket ezen a napon elszállítottnak kell tekinteni. Ettől kezdve a vevő felel a lopásért, veszteségért vagy károsodásért és az elszállításra váró alkohol tárolási költségéért.

(3) Az elszállítási utalványon fel kell tüntetni azt az időpontot, ameddig az alkoholt ténylegesen el kell távolítani az érintett intervenciós hivatal raktárából.

(4) Az odaítélésről szóló értesítés kézhezvételének napjától számított négy hónapon belül az összes alkoholt el kell szállítani.

(5) Az alkoholt az első elszállítás időpontjától számított két éven belül teljes egészében fel kell használni.

▼B

II. alszakasz:Alkohol értékesítése a harmadik országokban kizárólag az üzemanyag-ágazatban való felhasználásra

▼M12

86. cikk

Pályázati eljárások kiírása

A Bizottság az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkében megállapított eljárással összhangban eljárva, negyedévente egyes harmadik országokba történő exportra pályázati felhívást vagy felhívásokat tehet közzé kizárólag az üzemanyag-ágazatban való végső felhasználásra. Az érintett alkoholt valamely harmadik országba kell bevinni és ott dehidratálni, kizárólag harmadik ország üzemanyag-ágazatában való végső felhasználás céljából.

▼B

87. cikk

Értesítés ajánlati felhívásról

(1) A felhívásokról szóló értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kell közzétenni.

Az ilyen értesítések meghatározzák:

a) az ajánlattételek benyújtásának alaki követelményeit;

b) azt a végső felhasználást és/vagy rendeltetést, amire az alkoholt szánják;

c) a felajánlható legalacsonyabb árat;

d) a Bizottság azon részlegét, ahová az ajánlattételeket meg kell küldeni;

e) az alkohol elszállításának e rendelet 91. cikke (10) bekezdésében meghatározott határidejét;

f) a minták begyűjtésének alaki előírásait;

g) a fizetési feltételeket;

h) azt, hogy az alkoholt denaturálni kell-e.

(2) Minden ajánlati felhívásról szóló értesítés egyetlen tételre vonatkozik, bár a tételt alkotó alkohol helyileg több tagállamban is lehet.

(3) Az ajánlati felhívásokról szóló értesítések kizárhatnak egyes rendeltetési helyeket a 86. cikk 1. pontjában felsoroltak közül.

88. cikk

Az ajánlattételek

(1) Egy ajánlattevő az ezen alszakasz szerinti minden egyes ajánlati felhívásra csak egy ajánlattételt nyújthat be; ha többet nyújt be, ezen ajánlattételek egyike sem fogadható el.

▼B

(2) Ahhoz, hogy az ajánlattétel elfogadható legyen, abban fel kell tüntetni az odaítélt alkohol végső felhasználásának helyét és az ajánlattevő kötelezettségvállalását e rendeltetési hely betartására.

(3) Az ajánlattételekben szerepelnie kell az ajánlati felhívásról szóló értesítés utáni keltezésű igazolásnak arról, hogy az ajánlattevőnek érvényes kötelezettségvállalása van egy, az e rendelet 86. cikkében felsorolt valamelyik harmadik országbeli gazdasági szereplőtől arra nézve, hogy az az odaítélt alkoholt dehidratálja ezeknek az országoknak az egyikében, és azt kizárólag az üzemanyag-ágazatban való felhasználásra exportálja.

(4) Az ajánlattételeknek az ajánlati felhívásról szóló értesítésben az ajánlattételek benyújtására megadott zárónapon legkésőbb brüsszeli idő szerinti 12 óra előtt be kell érkezniük a Bizottság illetékes részlegéhez.

(5) Az ajánlattételek csak akkor érvényesek, ha az ajánlattételek benyújtásának zárónapja előtt igazolják, hogy ajánlati biztosítékot helyeztek letétbe minden érintett intervenciós hivatalnál.

Az ajánlati biztosítékot, amelynek összege 100 térfogat-százalékos alkoholra számítva 4 euró hektoliterenként, az eladásra felkínált teljes mennyiségre kell letétbe helyezni.

(6) Az (5) bekezdés céljából az érintett intervenciós hivatalok:

a) azonnal kiadják az ajánlattevők részére a nyilatkozatot, amely igazolja, hogy az ajánlati biztosítékot letétbe helyezték azokra a mennyiségekre, amelyekért az egyes intervenciós hivatalok felelősek;

b) legkésőbb az ajánlattételek benyújtásának zárónapja utáni két munkanapon belül továbbítják a Bizottsághoz az ellenőrzött és elfogadott ajánlati biztosítékok listáját.

(7) Az ajánlati biztosíték céljából a 2220/85/EGK rendelet 20. cikke értelmében elsődleges követelmények, hogy az ajánlattételeket nem lehet visszavonni a benyújtásukra vonatkozó zárónapot követően, és exportbiztosítékot és/vagy teljesítési biztosítékot kell letétbe helyezni.

89. cikk

A szerződés odaítélése

(1) A Bizottság az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a lehető leggyorsabban dönt arról, hogy a benyújtott ajánlattételeket figyelembe véve odaítéli-e a szerződést vagy sem.

(2) A szerződés odaítélése esetén a Bizottság a legkedvezőbb ajánlatot fogadja el. Ha több ajánlattétel ugyanazt az árat tartalmazza, a Bizottság sorshúzás alapján dönt.

(3) A Bizottság:

a) írásban, tértivevénnyel tájékoztatja az ajánlattevőket, ha ajánlatukat nem fogadták el;

b) értesíti az alkoholt tároló tagállamokat és a sikeres ajánlattevőt az alkohol odaítéléséről szóló döntéséről;

c) egyszerűsített formában közzéteszi a versenytárgyalási eljárás eredményét az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

▼B

(4) Az e rendelet 88. cikkének (5) bekezdésében előírt ajánlati biztosítékot fel kell szabadítani, ha az ajánlatot nem fogadták el, vagy amint a sikeres ajánlattevő teljes egészben letétbe helyezte az exportbiztosítékot és a teljesítési biztosítékot az érintett versenytárgyalási eljárásra.

90. cikk

Odaítélési nyilatkozat

Az intervenciós hivatal a sikeres ajánlattevők számára kiállítja az odaítélési nyilatkozatot, amely igazolja, hogy ajánlatukat elfogadták.

E nyilatkozatot legkésőbb a rendelet 89. cikkének (3) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított 20 nappal kell kiadni.

91. cikk

Az alkohol elszállítása

(1) Az alkoholt tároló intervenciós hivatal és a sikeres ajánlattevő ideiglenes menetrendről állapodik meg az alkohol elszállítására vonatkozóan.

(2) Az alkoholelszállítást megelőzően, legkésőbb azon a napon, amikor az elszállítási utalványt kiadták, a sikeres ajánlattevők két biztosítékot helyeznek letétbe az intervenciós hivatalnál: egyet annak biztosítására, hogy az alkoholt a megadott időn belül exportálják, a másikat teljesítési biztosítékként.

(3) A teljesítési biztosíték 100 térfogat-százalékos alkoholra számítva 30 euró hektoliterenként.

(4) Az exportbiztosíték 100 térfogat-százalékos alkoholra számítva 3 euró hektoliterenként, és minden egyes elszállítási utalványban foglalt mennyiségre kell letétbe helyezni.

(5) Mielőtt az odaítélt alkoholt elszállítják, az intervenciós hivatal és a sikeres ajánlattevő referenciamintát vesz és elvégzi analízisét annak térfogatszázalékban kifejezett alkoholtartalmának ellenőrzésére.

Ha e minta analízisének végeredménye eltérést állapít meg az elszállítandó alkohol térfogatban számított alkoholtartalma és az ajánlati felhívásról szóló értesítésben meghatározott alkohol minimális alkoholtartalma között, a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) az intervenciós hivatal még aznap értesíti erről a Bizottság szolgálatait, a raktározót és a sikeres ajánlattevőt;

b) a sikeres ajánlattevő

   i. vagy beleegyezhet, hogy átveszi a tételt az elemzés által megállapított jellemzőkkel, ha ebbe a Bizottság beleegyezik;

   ii. vagy visszautasíthatja a tétel átvételét.

A sikeres ajánlattevő mindkét esetben még aznap értesíti az intervenciós hivatalt és a Bizottságot, az e rendelet V. mellékletében meghatározott módon.

▼B

Ha ezeket az előírásokat teljesítették, a tétel átvételét visszautasító sikeres ajánlattevőt azonnal felszabadítják az adott tételre vonatkozó valamennyi kötelezettség alól.

(6) Ha a sikeres ajánlattevő az (5) bekezdésnek megfelelően visszautasítja az árut, az érintett intervenciós hivatal legkésőbb 8 napon belül, többletköltség nélkül, az előírt minőségnek megfelelő másik alkoholmennyiséget kínál fel.

(7) Az alkohol elszállítási utalvány bemutatása ellenében szállítható el, amelyet az alkoholt tároló intervenciós hivatal állít ki, amint az elszállítandó mennyiséget kifizették. Ezt a mennyiséget 100 térfogatszázalékos alkohollal számítva, hektoliterre kerekítve kell meghatározni.

A kitárolási utalványoknak legalább 2 500 hektoliterre kell szólniuk, kivéve a tagállamokba történő legutolsó elszállítást.

▼M12

A kitárolási utalványon rögzíteni kell azt az időpontot, ameddig az alkoholt ténylegesen el kell szállítani az érintett intervenciós hivatal raktárából. Az kitárolásra rendelkezésre álló időtartam nem lehet hosszabb a kitárolási utalvány kiállításának napjától számított nyolc napnál. Ahol azonban a kitárolási utalvány több mint 25 000 hl-re vonatkozik, a határidő nyolc napnál hosszabb is lehet, de legfeljebb 15 nap.

▼M14

(8) A kitárolási utalványban foglalt alkohol tulajdonjogát az utalványon feltüntetett időpontban ruházzák át, amely nem lehet későbbi, mint a (7) bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően meghatározott időpont.

(9) Ha az alkohol kitárolására a sikeres ajánlattevő hibájából a kitárolási utalványon szereplő időpont után kerül sor, akkor meg kell fizetnie a tárolás költségeit, valamint ettől kezdve a lopás, a veszteség vagy a megsemmisülés az ajánlattevő kockázatát képezi.

Ha az alkohol kitárolására az intervenciós hivatal hibájából a kitárolási utalványon szereplő időpont után kerül sor, a tagállam kompenzálja az ajánlattevő ezzel kapcsolatos veszteségét.

▼M12

(10) Az 1493/1999/EK rendelet 75. cikkében megállapított eljárással összhangban a pályázati felhívás közzétételekor rögzített határidőig az alkoholt ténylegesen el kell szállítani valamennyi érintett intervenciós hivatal raktárából.

▼B

(11) Az alkoholt az első elszállítás időpontjától számított két éven belül teljes egészében fel kell használni.

▼M5

(12) Az alkoholt tároló intervenciós hivatal minden alkoholmennyiségre felszabadítja az exportbiztosítékot, amelyre vonatkozóan megkapja az igazolást arról, hogy azt a megadott időn belül exportálták. A 2220/85/EGK rendelet 23. cikkétől eltérően és a *vis maior* esetét kivéve, az exportra megadott határidő túllépése esetén a 100 térfogat-százalékos alkoholban számított, hektoliterenként 3 eurós exportbiztosíték következő hányada elvész:

a) 15 % minden esetben;

b) az adott exportálási határidő lekésése miatti napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 0,33 %-a.

▼B

(13) A teljesítési biztosítékot e rendelet 100. cikkének (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kell felszabadítani.

III. alszakasz:Értékesítés bioetanolként való hasznosításra a Közösségben

▼M27

92. cikk

Folyamatos pályázati felhívás

(1) Folyamatos pályázati felhívásra kerül sor alkoholra vonatkozóan annak érdekében, hogy azt kizárólag bioetanol formájában az üzemanyag-ágazatban használják fel a Közösségben.

(2) Ennek érdekében a folyamatos pályázati felhívásról értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

92a. cikk

Részleges pályázati felhívások

(1) Az intervenciós hivatalok a folyamatos pályázati felhívás érvényességi ideje alatt részleges pályázati felhívásokat adnak ki. Ennek érdekében az intervenciós hivatalok megfelelő nyilvánosság biztosításával közzéteszik a pályázati felhívásról szóló értesítést, többek között annak székhelyükön történő kifüggesztésével, valamint internetes oldalukon vagy az illetékes minisztérium internetes oldalán való megjelentetésével.

(2) A pályázati felhívásról szóló értesítés tartalmazza különösen az ajánlatok benyújtásának határidejét és helyét. Minden részleges pályázati felhívás legfeljebb 100 000 hl mennyiségre vonatkozhat.

(3) Az egyes részleges pályázati felhívások esetén az ajánlatok benyújtásának határideje az adott hónap utolsó munkanapján 13 órakor jár le (brüsszeli idő szerint). Július és december hónapban nem lehet ajánlatot benyújtani.

(4) Az első részleges pályázati felhívásra abban a hónapban kerül sor, amely a folyamatos pályázati felhívásról szóló értesítés közzétételének hónapja után következik.

(5) Minden olyan tagállam, amelynek a közösségi boralkoholból felhalmozott készletei elérik vagy meghaladják a 100 000 hl mennyiséget, köteles e cikk alkalmazásával részleges pályázati felhívást kiadni.

93. cikk

Értesítés részleges pályázati felhívásról

A birtokában lévő alkoholmennyiség vonatkozásában az intervenciós hivatal – a 92a. cikk (2) bekezdésében említett információkon kívül – feltünteti:

a) a pályázati felhívás különös feltételeit, valamint azoknak a raktáraknak a helyét, ahol az eladásra szánt alkoholt tárolják;

b) a részleges pályázati felhívás tárgyát képező alkohol mennyiségét 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterében megadva;

▼M27

c) a tételeket;

d) a fizetési feltételeket;

e) a minták megszerzésének alaki előírásait;

f) a 94. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti ajánlati biztosíték és a 94c. cikk (3) bekezdése szerinti teljesítési biztosíték mértékét.

93a. cikk

A vállalatok elismerése

(1) Az alkoholt a Közösségben letelepedett vállalatoknak ítélik oda, és azt a 92. cikkben meghatározott célokra kell felhasználni.

(2) Az (1) bekezdésben említett odaítélés céljából a tagállamok elismerik azokat a vállalatokat, amelyeket jogosultnak tartanak, és amelyek kérelmet nyújtottak be, mellékelve a következő okiratokat:

a) a vállalat nyilatkozata arról, hogy évente legalább 50 000 hektoliter alkohol felhasználására képes;

b) a vállalat igazgatási székhelye;

c) azoknak az üzemeknek az elnevezése és címe, ahol az alkoholt abszolút alkohollá dolgozzák fel, az éves feldolgozói kapacitás megjelölésével;

d) az érintett tagállam nemzeti hatóságaitól származó, az üzemek működtetésére vonatkozó engedély másolata;

e) a vállalat kötelezettségvállalása arra vonatkozóan, hogy az alkoholt minden végső vásárló kizárólag üzemanyaggyártásra, bioetanol formájában használja fel a Közösségben.

(3) A tagállami elismerés a Közösség egész területén érvényes.

(4) A 2007. december 9-ig elismert vállalatok úgy tekintendők, mint a jelen rendelet céljából elismert vállalatok.

(5) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden új elismerésről vagy elismerésmegvonásról, megjelölve az erről szóló döntés pontos időpontját.

(6) A Bizottság minden egyes módosítást követően haladéktalanul hozzáférhetővé teszi a tagállamok számára az elismert vállalatok naprakész jegyzékét.

93b. cikk

Az alkoholra vonatkozó feltételek

Az intervenciós hivatal megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az eladással érintett tartályokban tárolt alkoholt a vonatkozó elszállítási utalvány kiállításáig ne szállíthassák el, kivéve az intervenciós hivatal által logisztikai okokból elhatározott helyettesítés esetét, amelynek a feltételeit a részleges pályázati felhívásban világosan meg kell határozni.

▼M27

93c. cikk

Az ajánlatok benyújtása

(1) A részleges ajánlattételi felhívás közzétételének napján elismert és abban érdekelt vállalatok oly módon vehetnek részt a részleges ajánlattételi eljárásban, hogy átvételi elismervény ellenében írásban, vagy bármely más írásbeli kommunikációt és a kézhezvétel bizonyítását lehetővé tevő távközlési eszköz útján ajánlatot nyújtanak be az alkoholt raktározó intervenciós hivatalhoz.

(2) Az ajánlattevő tételenként csak egy ajánlatot nyújthat be. Ha az ajánlattevő tételenként egynél több ajánlatot nyújt be, akkor ezen ajánlatok egyike sem fogadható el.

94. cikk

Az ajánlattételekre vonatkozó feltételek

(1) Ahhoz, hogy az ajánlat elfogadható legyen, benyújtásakor csatolni kell hozzá a 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenként 4 EUR összegű ajánlati biztosítéknak az érintett alkoholt birtokló intervenciós hivatalnál történt letétbe helyezéséről szóló igazolást.

Ebből a célból az érintett intervenciós hivatalok azonnal kiadják az ajánlattevők részére azt a nyilatkozatot, amely igazolja, hogy az ajánlati biztosítékot letétbe helyezték azokra a mennyiségekre, amelyek tekintetében az egyes hivatalok érintettek.

(2) Az, hogy az ajánlattételeket a benyújtásukra vonatkozó zárónapot követően nem lehet visszavonni, teljesítési biztosítékot kell letétbe helyezni, és az árat meg kell fizetni, a 2220/85/EGK rendelet 20. cikke értelmében elsődleges követelménynek számít.

94a. cikk

Az ajánlatokkal kapcsolatos tájékoztatás

(1) Az intervenciós hivatalok a 92a. cikk (3) bekezdésében említett határidő lejártát követő napon tájékoztatják a Bizottságot a tételekről, az ajánlattevők által ajánlott árakról, valamint az egyes tételeket képező alkohol mennyiségéről. Az intervenciós hivatalok szintén feltüntetik, ha egy ajánlat elutasításra került, és ebben az esetben az elutasítás okait is.

(2) Az intervenciós hivatalok a fenti adatokat név nélküli jegyzék formájában adják át a Bizottság szolgálatai részére.

(3) Amennyiben nem érkezik ajánlat, az intervenciós hivatalok ezt ugyanazon határidőn belül közlik a Bizottsággal.

94b. cikk

Az ajánlatok elbírálása

(1) A benyújtott ajánlatok alapján a Bizottság az 1493/1999/EK rendelet 75. cikke szerinti eljárásnak megfelelően dönt az ajánlatok elbírálásáról vagy elutasításáról.

(2) Az ajánlatok elbírálása során a Bizottság tételenként kiválasztja a legkedvezőbb ajánlatot, és meghatározza minden egyes tétel eladási árát.

▼M27

Ha egy tételre több ajánlat is érkezik ezen az áron, az intervenciós hivatal az adott mennyiség odaítélése során vagy megegyezik az ajánlattevőkkel a kérdéses mennyiség szétosztásáról, vagy sorshúzással dönt.

(3) A Bizottság értesíti az e cikk alkalmazásában hozott döntésekről a tagállamokat és azokat az – ajánlattétel tárgyát képező alkoholt raktározó – intervenciós hivatalokat, amelyekhez ajánlatokat nyújtottak be.

(4) A Bizottság egyszerűsített formában közzéteszi az ajánlattételi eljárás eredményét az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

94c. cikk

Odaítélési nyilatkozat

(1) Az intervenciós hivatal haladéktalanul, írásban, tértivevénnyel értesíti az ajánlattevőket az ajánlatuk elbírálásáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő két héten belül az intervenciós hivatal minden sikeres ajánlattevő számára kiállít egy odaítélési nyilatkozatot, amely igazolja, hogy ajánlatukat elfogadták.

(3) Az (1) bekezdésében említett, a döntésről szóló értesítés kézhezvételének napjától számított két héten belül minden egyes sikeres ajánlattevő igazolja az érintett intervenciós hivatal részére, hogy a 100 térfogat-százalékos alkohol után hektoliterenként 40 EUR teljesítési biztosítékot helyezett letétbe annak biztosítására, hogy az alkohol teljes mennyiségét valóban a 92. cikkben meghatározott célokra használják fel.

94ca. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A 94b. cikk (3) bekezdésében említett döntés kézhezvételét követő öt munkanapon belül az intervenciós hivatal értesíti a Bizottságot az egyes benyújtott ajánlatok ajánlattevőinek nevéről és címéről.

94d. cikk

Az alkohol elszállítása

(1) Az alkoholt birtokló intervenciós hivatal és a sikeres ajánlattevő közös megegyezéssel megállapodnak az alkohol fokozatos elszállításának előzetes ütemezéséről.

(2) Az alkohol elszállítási utalvány bemutatása ellenében szállítható el, amelyet az intervenciós hivatal az elszállítandó mennyiség kifizetését követően állít ki. Ezt a mennyiséget 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterében kell meghatározni.

Az elszállítási utalványnak legalább 1 500 hektolitert elérő mennyiségre kell szólnia, kivéve az egyes tagállamokban történő legutolsó elszállítást.

Az elszállítási utalványon fel kell tüntetni azt a napot, ameddig az alkoholt ténylegesen el kell szállítani az érintett intervenciós hivatal raktárából. Az elszállítás időpontja nem lehet későbbi, mint az elszállítási utalvány kiállítását követő naptól számított nyolcadik nap. Mindazonáltal ha az elszállítási utalvány 25 000 hektolitert meghaladó

▼M27

mennyiségre szól, az elszállításra adott határidő meghaladhatja a nyolc napot, de a tizenöt napot nem lépheti túl.

(3) Az elszállítási utalvány tárgyát képező alkohol tulajdonjoga az utalványon feltüntetett időpontban kerül átruházásra, amely nem lehet későbbi, mint az utalvány érvényességének utolsó napja, és az érintett mennyiségeket ezen a napon kell elszállítottnak tekinteni. Ettől az időponttól kezdve száll át a vevőre a lopás, az elvesztés és a megsemmisülés kockázata, továbbá ő köteles viselni az el nem szállított alkohol tárolási költségeit.

(4) A 94c. cikk (1) bekezdésében említett értesítés kézhezvételét követő hat hónapon belül az összes alkoholt el kell szállítani.

(5) Az odaítélt alkoholt az első elszállítás időpontjától számított két éven belül teljes egészében fel kell használni.

94e. cikk

Az ajánlati biztosíték felszabadítása

A sikertelen ajánlatok esetében a 94. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítékot haladéktalanul fel kell oldani.

▼B

IV. alszakasz:Általános rendelkezések és ellenőrzési intézkedések

▼M27

95. cikk

Az alkohol árverésére alkalmazandó szabályok

(1) Az alkohol árverésének megnyitására vonatkozó szabályok kidolgozása céljából a Bizottság minden érintett tagállamtól tájékoztatást kér:

a) az eladásra kínálható alkohol mennyiségéről, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterében kifejezve;

b) az érintett alkohol típusáról;

c) a tétel minőségéről, alsó és felső értékeket megállapítva az e rendelet 96. cikke (4) bekezdése d) pontjának i. és ii. alpontjában említett jellemzőkre vonatkozóan.

Az érintett tagállamok legkésőbb 12 nappal azt követően, hogy a fent említett kérést megkapták, tájékoztatják a Bizottságot az előírt minőségi követelményeknek megfelelő, és összességében legalább e bekezdés első albekezdésének a) pontjában meghatározott alkoholmennyiséggel megegyező mennyiséget tartalmazó különböző alkoholtartályok pontos helyéről és adatairól.

(2) Amint a tagállamok megadták az (1) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatást, az érintett tartályokban található alkohol mindaddig nem szállítható el, amíg az arra vonatkozó elszállítási utalványt ki nem állították.

Ez a tilalom nem vonatkozik az olyan tartályokban lévő alkoholra, amelyek nem tartoznak az adott alkoholárverésről szóló értesítések hatálya alá, és amelyek a Bizottság e rendelet 83–93. cikkében említett döntésében nem kerültek meghatározásra.

▼M27

Azok az intervenciós hivatalok, amelyek a tagállamoknak az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatásában megjelölt alkoholtartályokat tárolják, főként logisztikai okokból az érintett alkoholt más, ugyanolyan típusú alkohollal helyettesíthetik, vagy azt az intervenciós hivatalhoz szállított más alkohollal keverhetik, amíg az érintett alkoholra vonatkozó elszállítási utalványt ki nem adják. A tagállamok intervenciós hivatalainak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az alkohol helyettesítéséről.

96. cikk

A tételekre vonatkozó feltételek

(1) Az alkoholt tételekben kell értékesíteni.

(2) Egy tétel meghatározott mennyiségű, kellően homogén minőségű alkoholból áll, amely több tartályba és több raktározási helyre elosztva is tárolható.

(3) Minden tételt számozni kell. Az említett tételek számozásának a számokat megelőzően az „EC” betűket kell tartalmaznia.

(4) Valamennyi tételt le kell írni. A leírásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a tétel helye, beleértve az alkoholt tartalmazó egyes tartályok azonosítását lehetővé tevő utalást és a bennük tárolt alkohol mennyiségét;

b) az összmennyiség 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterében kifejezve; ezt a mennyiséget 1 százalékos pontossággal kell megadni, és nem haladhatja meg az 50 000 hektolitert;

c) az egyes tartályokban tárolt alkohol minimális alkoholtartalma, térfogatszázalékban kifejezve;

d) ha lehetséges, a tétel minősége, a következő értékek alsó és felső határát megjelölve:

   i. savtartalom, az ecetsav grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva;

   ii. metil-alkohol-tartalom, grammban kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva;

e) utalás arra az intervenciós intézkedésre, amelynek alapján az alkohol előállítására sor került, megjelölve az 1493/1999/EK rendelet vonatkozó cikkét.

▼B

97. cikk

Az ajánlattételekre vonatkozó általános szabályok

▼M19

(1) Ahhoz, hogy az ajánlattétel elfogadható legyen, azt írásban kell benyújtani és az I., II. vagy III. alszakaszban említett különleges információkon túl tartalmaznia kell a következőket:

▼B

a) az ajánlati felhívásról szóló értesítés hivatkozási száma;

b) az ajánlattevő neve és címe;

▼B

c) az ajánlati ár euróban, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterére;

d) az ajánlattevők kötelezettségvállalása arra, hogy az adott versenytárgyalási eljárásra vonatkozó szabályoknak megfelelnek;

e) az ajánlattevők nyilatkozata, miszerint:

i. lemondanak minden, nekik odaítélt termék minőségével és jellemzőivel kapcsolatos panaszról;

ii. mindenfajta ellenőrzésbe beleegyeznek az alkohol rendeltetése és felhasználása tekintetében;

iii. elfogadják a bizonyítás terhét az alkoholnak az ajánlati felhívásról szóló értesítésben meghatározottak szerinti felhasználása tekintetében.

(2) Az ajánlatok csak akkor érvényesek, ha:

a) az ajánlattevő a Közösségben letelepedett;

b) azok az egész tételre vonatkoznak.

(3) Az elfogadható ajánlatokat nem lehet visszavonni.

(4) Az ajánlatot akkor lehet elutasítani, ha az ajánlattevő nem adja meg az összes szükséges biztosítékot arra, hogy teljesíti minden kötelezettségét.

98. cikk

Minták

▼M19

(1) Az ajánlati felhívásról szóló értesítés közzétételétől az e felhívásra válaszoló ajánlatok benyújtásának zárónapjáig minden érdekelt fél mintát kaphat az eladásra kínált alkoholból, vásárlás útján, literenként 10 euró kifizetése ellenében. Az érdekelt felek rendelkezésére bocsátott mennyiség nem haladhatja meg a tartályonkénti öt litert.

(2) Az ajánlatok benyújtásának zárónapja után az ajánlattevő vagy a 92. cikknek megfelelően elismert cég kaphat mintákat az odaítélt alkoholból.

Az ajánlatok benyújtásának zárónapja után az olyan ajánlattevő, akinek a 83. cikk (3) bekezdésének második albekezdése alapján helyettesítést javasoltak, mintát kaphat a javasolt helyettesítő alkoholból.

Ezt a mintát az intervenciós hivataltól lehet beszerezni literenként 10 euró fizetése ellenében, úgy, hogy a mennyiség nem haladhatja meg a tartályonkénti öt litert.

▼B

(3) Annak a tagállamnak az intervenciós hivatala, amelynek területén az alkohol található, meghozza a szükséges intézkedéseket, hogy az érdekeltek élhessenek a (2) bekezdésben említett joggal.

(4) Ha egy sikeres ajánlattevő vagy a 92. cikkben említett elismert cég az e rendelet 85., 91., illetve 94. cikkében az érintett alkoholtétel elszállítására megadott időpont előtt megállapítja, hogy az odaítélt alkoholmennyiség olyan rejtett hibák miatt alkalmatlan a tervezett felhasználásra, amelyeket jellegükből adódóan nem lehetett felfedezni akkor,

▼B

amikor az alkohol odaítélése előtti ellenőrzésre lehetőség volt, a Bizottság az érintett intervenciós hivatallal egyetértésben helyettesítő mennyiséget javasolhat, ha az utóbbi megerősíti az ajánlattevő megállapításait. Azt a tartályt, amelyben a helyettesítő alkoholmennyiséget tárolják, az érintett intervenciós hivatallal egyetértésben kell meghatározni. Ha az ajánlattevők a Bizottságnak a helyettesítő alkoholmennyiséget kijelölő határozatáról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül nem emelnek kifogást írásban az átalakítás ellen az érintett intervenciós hivatalnál, akkor úgy kell tekinteni, mintha az ajánlattevők beleegyeztek volna a helyettesítésbe.

99. cikk

A denaturálásra és/vagy a megjelölésre vonatkozó előírások

(1) Ha az alkoholt denaturálni kell, a műveletet az érintett tagállam felügyelete mellett, az elszállítási utalvány átadásának és az alkohol tényleges elszállításának időpontja között kell elvégezni. A denaturálás költségeit a sikeres ajánlattevő viseli.

(2) A denaturálás benzin hozzáadását jelenti, 100 térfogat-százalékos alkohol mennyiséghez, 1:100 arányban.

(3) A denaturálást az e célra fenntartott tartályban kell elvégezni.

100. cikk

A biztosítékokra vonatkozó követelmények

E rendelet alkalmazásában

1. a) az ajánlati biztosítékra vonatkozóan a 2220/85/EGK rendelet 20. cikke értelmében elsődleges követelmény, hogy az ajánlatokat nem lehet visszavonni a benyújtásuk határideje után, és teljesítési biztosítékot kell letétbe helyezni;

   b) a teljesítési biztosítékra vonatkozóan a 2220/85/EGK rendelet 20. cikke értelmében elsődleges követelmény, hogy az elszállított alkoholt ténylegesen a vonatkozó versenytárgyalási eljárásban meghatározott célokra kell felhasználni, és a teljes alkoholmennyiséget a határidő lejárta előtt ténylegesen el kell szállítani az érintett intervenciós hivatalok raktáraiból.

2. a) Az odaítélt alkoholt teljes egészében az érintett versenytárgyalási eljárásban meghatározott célokra kell felhasználni, eltekintve azoktól az alkoholveszteségektől, amelyek a szállítás vagy az alkohol végső felhasználásához szükséges feldolgozási műveletek során keletkeznek.

   Az egyes alkoholveszteségek csak akkor fogadhatók el, ha azokat ellenőrizték a végső felhasználás helyén és – exportra szánt alkohol esetében – azon a helyen, ahol az alkohol elhagyta a Közösség vámterületét, ezt igazolta az illetékes felügyelő hatóság és/vagy nemzetközi felügyelő társaság – ha e rendelet 102. cikke rendelkezéseinek megfelelően kijelöltek ilyen társaságot –, ha e veszteségek az alábbi b) pontban meghatározott határokon belül maradnak.

   b) Ha az alkoholveszteségek az alábbi műveletek során meghaladják a következő értékhatárokat, hektoliterenként 96 eurót vissza kell tartani a teljesítési biztosítékból, kivéve a *vis maior* esetét:

▼B

i. elpárolgásnak betudható alkoholveszteség esetén havonta a tárolt alkohol mennyiségének 0,05 százaléka;

ii. szárazföldi szállítási műveletnek vagy műveleteknek betudható alkoholveszteség esetén a raktárból elszállított alkohol mennyiségének 0,4 százaléka;

iii. szárazföldi szállítási műveletnek vagy műveleteknek betudható alkoholveszteség esetén, tengeri vagy belvízi szállítási művelettel vagy műveletekkel kombinálva a raktárból elszállított alkohol mennyiségének 1 százaléka;

iv. olyan szárazföldi és tengeri szállítási műveletnek betudható alkoholveszteség esetén, amelyekre az e rendelet 86. cikkében felsorolt harmadik országok egyikébe irányuló alkoholexportra vonatkozó versenytárgyalási eljárás kapcsán van szükség, a raktárból elszállított alkohol mennyiségének 2 százaléka;

v. a Közösségben végzett finomításnak betudható alkoholveszteség esetén a finomított alkohol mennyiségének 0,9 százaléka;

vi. a Közösségben végzett dehidratálásnak betudható alkoholveszteség esetén a dehidratált alkohol mennyiségének 0,9 százaléka;

vii. az e rendelet 86. cikkében felsorolt harmadik országok egyikében végzett finomításnak betudható alkoholveszteség esetén a finomított alkohol mennyiségének 1,2 százaléka;

viii. az e rendelet 86. cikkében felsorolt harmadik országok egyikében végzett dehidratálásnak betudható alkoholveszteség esetén a dehidratált alkohol mennyiségének 1,2 százaléka.

▼M2

Az ötödik és/vagy hatodik százalékértéket hozzá lehet adni a második és harmadik százalékértékhez.

A hetedik és/vagy nyolcadik százalékértéket hozzá lehet adni a negyedik százalékértékhez.

▼B

Ha az előzőekben említett százalékokat alkalmazzák, az alkoholmennyiséget az illetékes ellenőrző hatóságok által kiállított raksúlyigazolás vagy hasonló iratok alapján kell megállapítani.

▼M19

c) Új ipari felhasználásra odaítélt alkohol esetében, amely a Közösség területén az üzemanyag-ágazat számára bio-etanolként történő felhasználás céljával került versenytárgyalási eljárásra, és amelyet a tervezett végső felhasználás előtt finomítani kell, az elszállított alkoholt teljes egészében a meghatározott célra felhasználtnak kell tekinteni, ha a versenytárgyalási eljárás alapján elszállított alkohol összmennyiségének legalább 90 %-át ezen célokra használták fel.

A sikeres ajánlattevő értesíti az intervenciós hivatalt a finomított termékek mennyiségéről, rendeltetési helyéről és felhasználásáról.

A veszteségek azonban nem haladhatják meg a b) pontban meghatározott határértékeket.

▼B

3. a) Az ajánlati biztosítékot azonnal fel kell szabadítani, ha az ajánlatot nem fogadták el, vagy ha a sikeres ajánlattevő teljesítette az (1) bekezdés a) pontjában megállapított követelményeket.

b) A teljesítési biztosítékot az alkoholt birtokban tartó intervenciós hivatalok azonnal felszabadítják, amint a sikeres ajánlattevő mindegyikükhöz benyújtotta a 2220/85/EGK rendelet 2. és 3. pontjában, valamint V. címében előírt igazolásokat az adott elszállított mennyiségre vonatkozóan.

c) A 2220/85/EGK rendelet 27. cikkétől eltérően a teljesítési biztosíték 10 százalékát vissza kell tartani addig, amíg a sikeres ajánlattevő az érintett intervenciós hivataloknak igazolja, hogy az elszállított alkoholmennyiséget felhasználták, megjelölve a versenytárgyalási eljárással kapcsolatban esetlegesen felmerült alkoholveszteségeket. Ha ezt az igazolást az alkohol végső felhasználására meghatározott határidőtől számított 12 hónapon belül nem mutatják be, hektoliterenként 96 eurót kell visszatartani a 2. pontban meghatározott határokon felüli alkoholveszteség mennyiségére vonatkozóan.

101. cikk

Ellenőrzési intézkedések

(1) Az érintett tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az e fejezetben foglalt műveleteket megkönnyítsék és biztosítsák az alkalmazandó közösségi szabályok betartását. A tagállamok kijelölik azt a szervet vagy szerveket, amely vagy amelyek e szabályok betartásának ellenőrzéséért felelnek.

Az ellenőrzések legalább a belföldön készített alkohol ellenőrzésére alkalmazottakkal egyenértékűek, de mindenképp magukban foglalják

a) a szállított alkohol mennyiségének tényleges ellenőrzését;

b) az alkohol felhasználásának ellenőrzését, gyakori – legalább havi egyszeri – szúrópróbaszerű ellenőrzésekkel;

c) a számlák, nyilvántartások, felhasználási eljárások és készletek ellenőrzését.

Ha az alkoholt denaturálták, ellenőrzéseket legalább kéthavonta kell végezni.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy a sikeres ajánlattevőnek milyen iratokat, nyilvántartásokat és más alátámasztó bizonyítékokat vagy információkat kell benyújtania. Tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdés alkalmazására általuk bevezetett ellenőrzésekről. A Bizottság elküldi az érintett tagállamnak a hatékony ellenőrzés biztosítása szempontjából szükséges észrevételeket.

(3) A tagállamok által hozott intézkedésekről, az ellenőrzések megkezdése előtt tájékoztatni kell a Bizottságot.

▼M27

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amikor az alkoholt kizárólag az üzemanyag-ágazatban való végső felhasználás céljára harmadik országokban értékesítik, a tényleges felhasználás ellenőrzését addig kell végezni, amíg az alkoholt a rendeltetési országban denaturáló szerrel össze nem keverik.

▼M27

A Közösségen belül bioetanolként való felhasználásra szánt alkohol értékesítése esetén a fent említett ellenőrzéseket addig kell végezni, amíg az alkoholt a 93a. cikkben említett elismert vállalat át nem veszi.

Az első és második albekezdésekben ismertetett esetekben az alkoholnak olyan hivatalos szerv felügyelete alatt kell maradnia, amely az alkohol üzemanyag-ágazatban való felhasználását olyan speciális adószabályok alapján garantálja, amelyek ezt a végső felhasználást írják elő.

102. cikk

Felügyeleti társaság igénybevétele

A 92a. cikk (1) bekezdésében említett részleges pályázati felhívás előírhatja egy független nemzetközi felügyeleti társaság szolgáltatásainak igénybevételét a pályázati eljárás megfelelő lefolytatásának ellenőrzése érdekében, különösen az alkohol tervezett végső rendeltetését és/vagy felhasználását illetően. A fentiek kapcsán felmerülő költségek, valamint az e rendelet 99. cikkének alkalmazásával elvégzett elemzések és ellenőrzések költségei az ajánlattevőt terhelik.

▼B

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

▼M12

102a. cikk

Eltérés a fizetési határidőktől

Az e rendelet értelmében a tagállamok illetékes hatóságai részére megadott fizetési határidőket szabályzó rendelkezések alóli kivételként, ha ennél a hatóságnál indokoltan kétségek merülnek fel a kedvezményezett támogatásra való jogosultsága tekintetében, akkor a hatóságnak el kell végeznie a szükséges ellenőrzéseket, a kifizetést pedig addig nem teljesítheti, amíg a támogatásra való jogosultság elismerést nem nyer.

▼M17

102b. cikk

Az illetékes hatóságokra vonatkozó információ

E rendelet alkalmazásában a tagállamok elkészítik a kijelölt illetékes hatóságok vagy testületek jegyzékét, amelyet elektronikus formában továbbítanak a Bizottsághoz. Továbbá haladéktalanul továbbítják a jegyzék minden későbbi módosítását.

A Bizottság ezen információkat közzéteszi a weboldalán.

▼M12

103. cikk

A Bizottság értesítése

(1) Az 1439/1999/EK rendelet III. címének I. fejezete szerint a bor és must magántárolásához nyújtott támogatás esetében a tagállamoknak jelenteniük kell:

a) legkésőbb a szerződések megkötését követő borászati év december 31-éig a szerződés érvényességi ideje alatti sűrített szőlőmusttá vagy

▼M12

finomított szőlőmust-sűrítménnyé feldolgozott szőlőmust mennyiségét, valamint az így nyert mennyiségeket;

b) legkésőbb a folyó borászati év március 5-ig a február 16-án szerződés alatt álló termékmennyiségeket.

▼M19

(2) Az 1493/1999/EK rendelet 27., 28. és 30. cikke szerinti lepárlástípusokkal kapcsolatban a tagállamok minden hónap végén jelentik:

a) az előző hónapban lepárolt bor, borseprő és szeszezett bor mennyiségeket;

b) valamint, különbséget téve, a semleges alkohol, a nyersalkohol és a párlat mennyiségét:

— az előző hónapban termelt mennyiséget,

— az előző hónapban az intervenciós hivatalok által átvett mennyiségeket,

— az előző hónapban az intervenciós hivatalok által értékesített mennyiségeket, valamint e mennyiségek exportált részét és a számlázott eladási árat,

— az előző hónapban az intervenciós hivatalok birtokában lévő mennyiségeket.

▼M12

(3) Az intervenciós hivatalok által átvett alkoholnak az 1439/1999/EK rendelet 31. cikke alapján történő értékesítésére vonatkozóan a tagállamoknak minden hónap végén jelenteniük kell:

a) az előző hónapban pályázati eljárás alapján ténylegesen elszállított alkohol mennyiségét;

b) az előző hónapban nyílvános árverést követően ténylegesen elszállított alkohol mennyiségét.

(4) Az 1493/1999/EK rendelet 29. cikke szerinti lepárlás esetében a tagállamoknak minden hónap végén jelenteniük kell:

a) az előző hónapban lepárolt bor mennyiségét;

b) az előző hónapban másodlagos támogatásra jogosult alkohol mennyiségét.

(5) Az 1439/1999/EK rendelet 34. cikkében foglaltak szerint a sűrített szőlőmust és finomított szőlőmust-sűrítmény utáni támogatások esetében a tagállamoknak legkésőbb a folyó borászati évet követő borászati év december 31-ig jelenteniük kell:

a) a támogatásban részesült termelők számát;

b) az alkoholtartalom-növeléssel készített borok mennyiségét;

c) az alkoholtartalom-növeléshez felhasznált sűrített szőlőmust és finomított szőlőmust-sűrítmény mennyiségét hektoliterenkénti térfogatban számított potenciális alkoholtartalom-fokban kifejezve, illetve bortermelő övezetek szerinti bontásban.

▼M12

(6) A szőlőlé és a szőlőléből készült egyéb étkezési célú termékek előállítása utáni, az 1439/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti támogatások esetében a tagállamoknak az előző borászati évre vonatkozóan legkésőbb április 30-ig jelenteniük kell:

a) a támogatási kérelmekben foglalt nyersanyagok mennyiségét típusok szerinti bontásban;

b) a támogatásban részesített nyersanyagok mennyiségét típusonkénti bontásban.

(7) Az Egyesült Királyságban és Írországban gyártott egyes termékek utáni, az 1439/1999/EK rendelet 35. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti támogatás esetében a tagállamoknak az előző borászati évre vonatkozóan legkésőbb április 30-ig jelenteniük kell:

a) a támogatási kérelmekben foglalt szőlőmust és sűrített szőlőmust mennyiségét származási szőlőtermő övezetek szerinti bontásban;

b) a támogatásban részesített szőlőmust és sűrített szőlőmust mennyiségét, származási szőlőtermő övezetek szerinti bontásban;

c) a feldolgozók és a piaci szereplők által a szőlőmustért és a sűrített szőlőmustért kifizetett árakat.

(8) A tagállamoknak jelenteniük kell:

a) az előző borászati évre vonatkozóan legkésőbb április 30-ig azokat az eseteket, amikor a lepárlók és a lepárlási célú szeszezett borok készítői nem teljesítették kötelezettségeiket, valamint az ennek következtében hozott intézkedéseket;

b) minden negyedév vége előtt 10 nappal azokat az intézkedéseket, amelyeket *vis maior*ra hivatkozó kérelmekre válaszul hoztak, valamint az illetékes hatóságok által erre vonatkozóan az e rendelet hatálya alá tartozó esetekben megtett lépéseket.

▼B

104. cikk

Időpontok és határidők

Az e rendeletben említett időszakokat, időpontokat és határidőket az 1182/71/EGK-Euratom rendeletnek megfelelően kell meghatározni. Azonban az előbb említett rendelet 3. cikkének (4) bekezdése nem alkalmazható az e rendelet II. címe szerinti raktározási időszakok időtartamának meghatározásakor.

105. cikk

Hatályon kívül helyezett rendelkezések

Ezennel hatályát veszti a 2682/77/EGK, az 1059/83/EGK, a 3461/85/EGK, a 441/88/EGK, a 2598/88/EGK, a 2640/88/EGK, a 2641/88/EGK, a 2721/88/EGK, a 2728/88/EGK, az 1238/92/EGK, a 377/93/EGK és a 2192/93/EGK rendelet.

▼B

106. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit 2000. augusztus 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1999/2000-es borászati évből származó termékekre azonban 2000. augusztus 31-ig a következő rendeleteket továbbra is alkalmazni kell:

— 1059/83/EGK rendelet,

— 2640/88/EGK rendelet,

— 2641/88/EGK rendelet,

— 2721/88/EGK rendelet,

— 2728/88/EGK rendelet,

— 3105/88/EGK rendelet.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

▼M12

Megfelelési táblázat a potenciális alkoholtartalom, valamint az 558/93/EGK rendelet mellékletében megállapított módszerrel összhangban használt refraktométeren 20 °C-on leolvasott értékek között

▼B

(E rendelet 13. cikke)

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
50,9	34,62	
51,0	34,69	
51,1	34,76	
51,2	34,82	
51,3	34,89	
51,4	34,96	
51,5	35,06	
51,6	35,16	
51,7	35,25	
51,8	35,35	
51,9	35,45	39,07
52,0	35,55	39,17
52,1	35,63	39,26
52,2	35,70	39,35
52,3	35,77	39,45
52,4	35,85	39,54
52,5	35,95	39,63
52,6	36,05	39,73
52,7	36,14	39,83
52,8	36,23	39,93
52,9	36,32	40,02
53,0	36,41	40,12
53,1	36,49	40,22
53,2	36,56	40,30
53,3	36,63	40,40
53,4	36,71	40,50
53,5	36,81	40,59
53,6	36,91	40,69
53,7	37,01	40,79
53,8	37,11	40,89
53,9	37,20	40,99
54,0	37,30	41,09
54,1	37,38	41,18
54,2	37,45	41,28
54,3	37,53	41,37
54,4	37,60	41,47

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
54,5	37,69	41,56
54,6	37,78	41,66
54,7	37,87	41,76
54,8	37,94	41,86
54,9	38,02	41,95
55,0	38,09	42,04
55,1	38,16	42,14
55,2	38,26	42,23
55,3	38,36	42,33
55,4	38,46	42,44
55,5	38,56	42,54
55,6	38,66	42,64
55,7	38,76	42,74
55,8	38,86	42,83
55,9	38,95	42,93
56,0	39,06	43,04
56,1	39,12	43,13
56,2	39,19	43,23
56,3	39,26	43,32
56,4	39,32	43,42
56,5	39,42	43,52
56,6	39,52	43,62
56,7	39,62	43,72
56,8	39,72	43,81
56,9	39,82	43,92
57,0	39,92	44,02
57,1	39,99	44,12
57,2	40,07	44,22
57,3	40,14	44,31
57,4	40,21	44,41
57,5	40,31	44,51
57,6	40,41	44,61
57,7	40,51	44,71
57,8	40,60	44,81
57,9	40,69	44,91
58,0	40,78	45,01
58,1	40,85	45,11
58,2	40,93	45,21
58,3	40,99	45,30
58,4	41,08	45,40
58,5	41,17	45,50
58,6	41,27	45,61

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
58,7	41,37	45,71
58,8	41,47	45,80
58,9	41,57	45,91
59,0	41,67	46,01
59,1	41,77	46,11
59,2	41,87	46,22
59,3	41,97	46,32
59,4	42,06	46,43
59,5	42,14	46,53
59,6	42,23	46,64
59,7	42,31	46,74
59,8	42,38	46,83
59,9	42,46	46,93
60,0	42,53	47,03
60,1	42,63	47,12
60,2	42,73	47,23
60,3	42,83	47,34
60,4	42,93	47,44
60,5	43,03	47,55
60,6	43,12	47,65
60,7	43,20	47,75
60,8	43,27	47,85
60,9	43,35	47,94
61,0	43,42	48,04
61,1	43,51	48,14
61,2	43,60	48,25
61,3	43,69	48,36
61,4	43,79	48,46
61,5	43,89	48,57
61,6	43,99	48,67
61,7	44,08	48,79
61,8	44,18	48,89
61,9	44,28	48,99
62,0	44,38	49,10
62,1	44,48	49,20
62,2	44,58	49,30
62,3	44,65	49,40
62,4	44,73	49,50
62,5	44,80	49,60
62,6	44,88	49,71
62,7	44,97	49,81
62,8	45,05	49,91

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
62,9	45,14	50,02
63,0	45,24	50,12
63,1	45,34	50,23
63,2	45,44	50,34
63,3	45,54	50,45
63,4	45,64	50,56
63,5	45,74	50,67
63,6	45,84	50,77
63,7	45,94	50,88
63,8	46,03	50,99
63,9	46,11	51,08
64,0	46,18	51,18
64,1	46,26	51,29
64,2	46,33	51,39
64,3	46,42	51,49
64,4	46,51	51,60
64,5	46,60	51,71
64,6	46,70	51,81
64,7	46,80	51,92
64,8	46,90	52,03
64,9	46,99	52,14
65,0	47,09	52,25
65,1	47,21	52,36
65,2	47,31	52,46
65,3	47,41	52,57
65,4	47,51	52,68
65,5	47,61	52,79
65,6	47,71	52,90
65,7	47,82	53,01
65,8	47,92	53,12
65,9	48,02	53,22
66,0	48,12	53,34
66,1	48,21	53,44
66,2	48,30	53,54
66,3	48,40	53,64
66,4	48,49	53,75
66,5	48,58	53,86
66,6	48,67	53.96
66,7	48,76	54,08
66,8	48,86	54,18
66,9	48,95	54,29
67,0	49,04	54,40

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
67,1	49,14	54,51
67,2	49,23	54,62
67,3	49,33	54,73
67,4	49,42	54,83
67,5	49,52	54,95
67,6	49,61	55,06
67,7	49,71	55,17
67,8	49,81	55,28
67,9	49,90	55,40
68,0	50,00	55,50
68,1	50,10	55,61
68,2	50,20	55,72
68,3	50,30	55,83
68,4	50,40	55,94
68,5	50,50	56,06
68,6	50,60	56,16
68,7	50,70	56,28
68,8	50,80	56,38
68,9	50,90	56,50
69,0	50,99	56,61
69,1	51,09	56,72
69,2	51,19	56,83
69,3	51,28	56,94
69,4	51,38	57,06
69,5	51,47	57,17
69,6	51,57	57,28
69,7	51,66	57,39
69,8	51,76	57,51
69,9	51,86	57,62
70,0	51,95	57,72
70,1	52,05	57,84
70,2	52,14	57,95
70,3	52,24	58,07
70,4	52,33	58,18
70,5	52,43	58,29
70,6	52,53	58,41
70,7	52,62	58,52
70,8	52,72	58,63
70,9	52,81	58,74
71,0	57,91	58,86
71,1	53,01	58,97
71,2	53,11	59,09

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
71,3	53,21	59,20
71,4	53,31	59,31
71,5	53,41	59,42
71,6	53,51	59,53
71,7	53,61	59,65
71,8	53,71	59,76
71,9	53,81	59,88
72,0	53,91	59,99
72,1	54,00	60,11
72,2	54,10	60,22
72,3	54,20	60,33
72,4	54,30	60,45
72,5	54,40	60,56
72,6	54,50	60,68
72,7	54,60	60,79
72,8	54,70	60,91
72,9	54,80	61,02
73,0	54,90	61,14
73,1	55,00	61,25
73,2	55,10	61,37
73,3	55,20	61,48
73,4	55,30	61,60
73,5	55,40	61,72
73,6	55,50	61,83
73,7	55,60	61,94
73,8	55,70	62,06
73,9	55,80	62,18
74,0	55,90	62,28
74,1	56,00	62,41
74,2	56,09	62,52
74,3	56,19	62,64
74,4	56,29	62,76
74,5	56,39	62,87
74,6	56,49	62,99
74,7	56,59	63,10
74,8	56,69	63,23
74,9	56,79	63,33
75,0	56,89	63,46
75,1		63,58
75,2		63,69
75,3		63,81
75,4		63,93

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
75,5		64,05
75,6		64,16
75,7		64,28
75,8		64,41
75,9		64,54
76,0		64,66
76,1		64,78
76,2		64,89
76,3		65,02
76,4		65,13
76,5		65,25
76,6		65,37
76,7		65,49
76,8		65,61
76,9		65,74
77,0		65,87
77,1		65,99
77,2		66,09
77,3		66,21
77,4		66,31
77,5		66,45
77,6		66,58
77,7		66,71
77,8		66,82
77,9		66,94
78,0		67,06
78,1		67,19
78,2		67,29
78,3		67,41
78,4		67,52
78,5		67,65
78,6		67,77
78,7		67,89
78,8		68,02
78,9		68,14
79,0		68,26
79,1		68,38
79,2		68,51
79,3		68,62
79,4		68,75
79,5		68,87
79,6		69,00

▼B

Refraktométerértékek (tömegszázalék)	Potenciális alkoholtartalom (térfogatszázalék)	
	Sűrített must	Finomított mustsűrítmény
79,7		69,12
79,8		69,24
79,9		69,35

▼B

II. MELLÉKLET

Az e rendelet 27. cikke b) pontjának i. alpontjában az asztali borokra megállapított minimális minőségi követelmények

I. *Fehérborok*

a) Minimális tényleges alkoholtartalom: 10,5 térfogatszázalék

b) Maximális illósavtartalom: 9 milliekvivalens/liter

c) Maximális kén-dioxid-tartalom: 155 milligramm/liter

II. *Vörösborok*

a) Minimális tényleges alkoholtartalom: 10,5 térfogatszázalék

b) Maximális illósavtartalom: 11 milliekvivalens/liter): Maximális kén-dioxid-tartalom: 115 milligramm/liter

c) Maximális kén-dioxid-tartalom: 155 milligramm/liter

A rozé boroknak a fentiekben a vörösborokra megállapított követelményeknek kell megfelelniük, kivéve a kén-dioxid-tartalmukat, amelynek a fehérborokra megállapított maximális szintnek kell megfelelnie.

Azonban a Kék oportó típusú szőlőfajtákból nyert vörösboroknak és a Zöldszilváni típusú, Rizlingszilváni típusú és Rajnai rizling típusú szőlőfajtából nyert fehér asztali boroknak nem kell megfelelniük a fenti a) és b) pontnak.

▼B

III. MELLÉKLET

Az e rendelet 43. cikkében említett semleges alkohol meghatározása

1.	Érzékszervi jellemzők	Idegen íz nem mutatható ki a nyersanyagban
2.	Térfogatban számított minimális alkoholtartalom:	96 térfogatszázalék
3.	Maradék elemek maximális értéke:	
	— Összes savtartalom	1,5
	az ecetsav grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Észterek	1,3
	az etil-acetát grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Aldehidek	0,5
	az acet-aldehid grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Magasabb rendű alkoholok	0,5
	a 2-metil-1-propanol grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Metil-alkohol	50
	grammban kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Cukormentes extrakt	1,5
	grammban kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Illékony nitrogénbázisok	0,1
	a nitrogén grammjában kifejezve, 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterenkénti mennyiségére vonatkoztatva	
	— Furfurál	Nem kimutatható

▼M12

IV. MELLÉKLET

A semleges alkohol közösségi analitikai módszere

I. *ÁLTALÁNOS RÉSZ*

E melléklet alkalmazásában:

a) a megismételhetőségi határ az az érték, amely alá nagy valószínűséggel az azonos körülmények között (ugyanaz a gazdasági szereplő, ugyanazon berendezés, ugyanazon laboratórium, és rövid időköz) végzett mérésekből származó két egyedi vizsgálati eredmény közötti különbség abszolút értéke esik;

b) a reprodukálhatósági határ az az érték, amely alá nagy valószínűséggel a különböző körülmények között (más gazdasági szereplő, más berendezés és/vagy más laboratórium és/vagy más időpont) nyert két egyedi eredmény közötti különbség abszolút értéke esik.

Az „egyedi vizsgálati eredmény” valamely egyedi mintán egyszer teljes egészében alkalmazott szabvány vizsgálati módszer eredményeként kapott érték. Egyéb megállapítás hiányában a valószínűséget 95 százalékosnak kell tekinteni.

II. *MÓDSZEREK*

Bevezetés

1. A MINTA ELŐKÉSZÍTÉSE AZ ANALÍZISHEZ

1.1. Általános rész

Az analízisre szánt laboratóriumi minta mennyisége általában 1,5 l, kivéve, ha egy speciális meghatározáshoz nagyobb mennyiség szükséges.

1.2. A minta előkészítése

Az analízis előtt a mintát homogenizálni kell.

1.3. Állagmegőrzés

Az előkészített mintát mindig légmentesen és nedvesség-mentesen lezárt edényben kell tartani, és úgy kell tárolni, hogy megromlását megelőzzük; különösen a parafa, műanyag és gumidugóknak nem szabad közvetlenül érintkezésbe kerülniük az alkohollal, a viaszdugók használata pedig kifejezetten tilos.

2. REAGENSEK

2.1. Víz

2.1.1. Minden olyan esetben, amikor oldás, hígítás vagy mosás céljából vizet említenek, desztillált vizet vagy azzal legalább egyenértékű tisztaságú ásványmentesített vizet kell használni.

2.1.2. Minden olyan esetben, amikor egy reagens további megjelölése nélkül „oldatról” vagy „hígításról” esik szó, vizes oldatot kell érteni.

2.2. Vegyszerek

Eltérő rendelkezés hiányában minden vegyszernek analitikai reagens tisztaságúnak kell lennie.

3. BERENDEZÉSEK

3.1 A berendezések listája

A berendezések listája csak a speciális használatra szolgáló és meghatározott leírással rendelkező tételeket tartalmazza.

3.2. Analitikai mérleg

Az analitikai mérleg olyan mérleget jelent, amelynek az érzékenysége 0,1 mg vagy ennél jobb.

4. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

4.1. Eredmények

▼M12

Az analízisjelentésben közölt eredmény legalább két megfelelő megismételhetőséget (r) mutató meghatározásból nyert érték átlaga.

4.2. Az eredmények kiszámítása

Eltérő rendelkezés hiányában az eredményeket g per 100 térfogat %-os etanol hl-re kell számítani.

4.3. Az értékes számjegyek száma

Az eredmény nem tartalmazhat több értékes számjegyet, mint amennyit az alkalmazott analízismódszer pontossága indokol.

1. módszer: Az alkoholtartalom meghatározása

A térfogatban mért alkoholtartalmat a meglévő nemzeti rendelkezésekkel összhangban, vagy pedig vita esetén a szeszfokmérőkre és az alkohol-sűrűségmérőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/765/EGK tanácsi irányelvben ([1]) meghatározott szeszfokmérők vagy alkohol-sűrűségmérők segítségével kell meghatározni.

Az alkoholtartalmat térfogatszázalékban kell kifejezni az alkoholtáblázatokról szóló tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/766/EGK tanácsi irányelvben ([2]) foglaltak szerint.

2. módszer: A szín és/vagy tisztaság értékelése

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszer a semleges alkohol színének és/vagy tisztaságának értékelését teszi lehetővé.

2. MEGHATÁROZÁS

A szín és/vagy tisztaság: a megadott eljárással megállapított szín és/vagy tisztaság.

3. ELV

A szín és a tisztaság vízzel való összehasonlítással végzett vizuális értékelése fehér és fekete háttér alkalmazásával.

4. BERENDEZÉS

Legalább 40 cm magas színtelen üveghengerek.

5. ELJÁRÁS

Helyezzünk két üveghengert (4.) a fehér vagy fekete háttérre, és az egyik hengert töltsük fel körülbelül 40 cm magasan a mintával, a másikat azonos magasságban vízzel.

Figyeljük meg a mintát felülről, vagyis a henger hossza mentén, és hasonlítsuk össze a két henger tartalmát.

6. ÉRTELMEZÉS

Értékeljük az 5. pont szerint megfigyelt minta színét és/vagy tisztaságát.

3. módszer: A permanganát tisztulási idejének meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkohol permanganát-tisztulási idejét határozzuk meg.

2. MEGHATÁROZÁS

Az itt leírt módszerrel meghatározott permanganát tisztulási idő azon percek számát jelenti, amely alatt a minta színe eléri a standard színét, miután 1 ml 1mmol/l kálium-permanganát-oldatot adtunk 10 ml mintához.

3. ELV

Azt az időt határozzuk meg, amely ahhoz szükséges, hogy a minta színe a kálium-permanganát hozzáadása után megegyezzen a színstandarddal, és ezt definiáljuk permanganát-tisztulási időként.

([1]) HL L 262., 1976.9.27., 143. o.
([2]) HL L 262., 1976.9.27., 149. o.

▼**M12**

4. REAGENSEK

4.1. Kálium-permanganát-oldat, 1mmol/l. Közvetlenül a használat előtt készítsük el.

4.2. A színoldat (piros)

— Mérjünk le pontosan 59,50 g $CoCl_2.H_2O$-t.

— keverjünk össze 25 ml sósavat (P^{20} = 1,19 g/ml) és 975 ml vizet.

— egy 1 000 ml térfogatú mérőpalackban a kobalt-kloridot adjuk hozzá kevés HCl/víz-oldathoz, majd az oldat többi részével töltsük fel a jelig 20 °C-on.

4.3. B színoldat (sárga)

— Mérjünk le pontosan 45,00 g $FeCl_3.6H_2O$-t.

— készítsünk egy oldatot 25 ml sósavból (P^{20} = 1,19 g/ml) és 975 ml vízből, majd a lemért vas-kloriddal ugyanúgy járjunk el, mint az „A” színoldatnál.

4.4. Színstandardoldat

Egy pipettával mérjünk be 13 ml „A” és 5,5 ml „B” színoldatot egy 100 ml-es mérőpalackba, és 20 °C-on töltsük fel a jelig vízzel.

Megjegyzés:

Az „A” és „B” színoldatok sötétben 4 °C-on több hónapig tárolhatók; a színstandardot minden alkalommal frissen kell elkészíteni.

5. BERENDEZÉS

5.1. Színtelen, átlátszó üvegből készült 100 ml-es Nessler-palackok 50 ml-es fokbeosztással, becsiszolt üvegdugóval, vagy pedig színtelen, körülbelül 20 mm átmérőjű kémcsövek.

5.2. 1, 2, 5, 10 és 50 ml-es pipetták.

5.3. Hőmérő, 50 °C-ig, 0,1 vagy 0,2 °C fokbeosztással.

5.4. Analitikai mérleg.

5.5. Termosztáttal szabályozott vízfürdő, 20 ± 0,5 °C-ra beállítva.

5.6. 100 és 1 000 ml-es mérőlombikok, becsiszolt üvegdugóval.

6. ELJÁRÁS

6.1. — Egy pipettával mérjünk be a mintából 10 ml-t egy kémcsőbe, vagy pedig 50 ml-t egy Nessler-csőbe.

— helyezzük 20 °C-os vízfürdőbe,

— adjunk hozzá a használt mintamennyiségtől függően 1 ml vagy 5 ml 1 mmol/l-es $KMnO_4$-oldatot, keverjük össze, és tegyük 20 °C-os vízfürdőbe,

— jegyezzük fel az időt,

— egy pipettával 10 ml színstandardot mérjünk be egy ugyanolyan átmérőjű kémcsőbe, vagy pedig 50 ml színstandardot egy Nessler-csőbe,

— figyeljük meg a minta színének megváltozását, és fehér háttér előtt időnként hasonlítsuk össze a színstandarddal,

— jegyezzük fel azt az időt, amikor a minta színe a színstandardéval megegyezővé válik.

Megjegyzés:

Ügyeljünk arra, hogy a vizsgálat alatt a mintaoldatot ne érje közvetlen napfény.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. A kitisztulás idejét tekintjük annak az időnek, amely ahhoz szükséges, hogy a mintát tartalmazó kémcső színe megegyezzen a standard kémcsőével.

▼M12

Semleges alkoholnál ennek az időnek legalább 18 percnek kell lennie 20 °C hőmérsékleten.

7.2. Megismételhetőség

Az azonos elemző által, ugyanazon a mintán, azonos körülmények között, egyidejűleg vagy gyorsan egymásutánban végzett két próba során mért idők különbsége nem haladhatja meg a két percet.

8. MEGJEGYZÉSEK

8.1. A mangán-dioxid nyomai katalitikus hatásúak a reakcióra, ügyeljünk arra, hogy csak gondosan megtisztított és csak e célra félretett pipettákat és kémcsöveket használjunk. Ezeket sósavval tisztítsuk meg, majd alaposan öblítsük le vízzel; az üvegeszközökön nem maradhatnak barna elszíneződések.

8.2. A híg permanganátoldat (4.1.) elkészítéséhez használt víz minőségét gondosan ellenőrizni kell; nem fogyaszthat semennyi permanganátot. Ha a kívánt minőség nem érhető el, forraljuk fel a desztillált vizet, és adjunk hozzá kis mennyiségű permanganátot, hogy egészen halvány rózsaszín elszíneződést kapjunk. Ezt követően hűtsük le, és ezt használjuk a hígításhoz.

8.3. Néhány mintánál a szín elhalványodása anélkül is bekövetkezhet, hogy az a referenciaoldat színárnyalatán menne keresztül.

8.4. A permanganátos vizsgálatot eltorzíthatja, ha az analízisre szánt mintát nem tökéletesen tiszta, alkohollal leöblített becsiszolt üvegdugóval, vagy pedig ón vagy alumínium foglalatú egyéb dugóval lezárt üvegedényben tárolták.

4. módszer: Az aldehidek meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkoholban lévő aldehideket lehet meghatározni acetaldehidben kifejezve.

2. MEGHATÁROZÁS

Az aldehidtartalom: a leírt módszerrel meghatározott aldehidtartalom acetaldehidben kifejezve.

3. ELV

A mintának a Schiff-reagenssel történő reakciója után keletkező színét összehasonlítjuk olyan standardoldatokkal, amelyek ismert acetaldehid-tartalmúak.

4. REAGENSEK

p-rosanilin-hidroklorid (lúgos fukszin)

nátrium-szulfit vagy vízmentes nátrium-metabiszulfit

sósav, p^{20} = 1,19 g/ml sűrűségű

aktívszén-por

1 g oldható keményítőből és 5 mg HgI_2-ből (tartósító) készült keményítőoldat, amelyet kevés hideg vízben kell feloldani, majd összekeverni 500 ml forró vízzel, 5 percig forralni, majd hidegen leszűrni.

jódoldat, 0,05 mol/l-es

1-amino-etanol $CH_3.CH(NH_2)OH$ (MS: 61.08)

Schiff-reagens

— Egy 2 000 ml-es mérőedényben 5,0 g porított p-rosanilin-hidrokloridot oldjunk fel körülbelül 1 000 ml forró vízben,

— szükség esetén hagyjuk a vízfürdőben, amíg teljesen fel nem oldódik,

— 30 g vízmentes nátrium-szulfitot (vagy ezzel egyenértékű mennyiségű nátrium-metabiszulfitot) oldjunk fel körülbelül 200 ml vízben, és adjuk hozzá a hideg prosanilinoldathoz,

— hagyjuk állni körülbelül 10 percig,

— adjunk hozzá 60 ml sósavat (p^{20} = 1,19 g/ml),

▼M12

— ha az oldat színtelen – enyhe barna elszíneződés elhanyagolható –, vízzel töltsük fel a jelig,

— szükség esetén szűrjük át kevés aktív szénen egy összehajtott szűrőn keresztül, hogy az oldat színtelenné váljon.

Megjegyzések:

1. A Schiff-reagenst a felhasználása előtt legalább 14 nappal kell elkészíteni.

2. A reagens szabad SO_2-tartalmának 2,8 és 6,0 mmol/100 ml közöttinek, a pH-nak 1-nek kell lennie.

   A szabad SO_2 meghatározása

   — Egy pipettával mérjünk be 10 ml Schiff-reagenst egy 250 ml-es Erlenmeyer-lombikba,

   — adjunk hozzá 200 ml vizet,

   — adjunk hozzá 5 ml keményítőoldatot,

   — titráljuk 0,05 ml/l-es jódoldattal a keményítő-végpontig,

   ha a szabad SO_2-tartalom a megjelölt tartományon kívül esik, akkor azt:

   — vagy meg kell növelni számított mennyiségű nátrium-metabiszulfittal (0,126 g Na_2SO_3/100 ml reagens per mmol hiányzó SO_2), vagy

   — le kell csökkenteni levegőnek a reagensen keresztül történő átbuborékoltatásával.

   A reagensben levő szabad SO_2 kiszámítása

   mmol szabad SO_2/100 ml reagens:

$$= \frac{\text{az elfogyasztott jódoldat (0,05 mol/l) ml-e} \cdot 3{,}2 \cdot 100}{64 \cdot 10}$$

$$= \frac{\text{az elfogyasztott jódoldat (0,05 mol/l) ml-e}}{2}$$

   Fontos:

   Ha a Schiff-reagens elkészítéséhez más módszert alkalmaznak, ellenőrizni kell a reagens érzékenységét, hogy a vizsgálat alatt:

   — ne legyen elszíneződés az aldehidmentes referenciaalkohollal,

   — a rózsaszínű elszíneződésnek már 0,1 g acetaldehid per hl 100 térfogat %-os alkoholtól látszania kell.

3. A kereskedelmi 1-amino-etanol megtisztítása

   — 5 g 1-amino-etanolt teljesen oldjunk fel körülbelül 15 ml abszolút etanolban,

   — adjunk hozzá körülbelül 50 ml száraz dietil-étert (1-amino-etanol csapadékot),

   — több órán át tartsuk hűtőszekrényben,

   — szűrjük le a kristályokat, és mossuk át száraz dietil-éterrel,

   — egy deszikkátorban kénsav felett részleges vákuumban szárítsuk három-négy órán át.

   Megjegyzés:

   A megtisztított 1-amino-etanolnak fehérnek kell lennie; ha nem ilyen, ismételjük meg az átkristályosítási eljárást.

5. BERENDEZÉS

5.1. Kolorimetrikus kémcsövek, mindegyik becsiszolt üvegdugóval ellátva, 20 ml térfogatúak.

▼**M12**

5.2. 1, 2, 3, 4, 5 és 10 ml-es pipetták.

5.3. Termosztáttal szabályozott 20 ± 0,5 °C-os vízfürdő.

5.4. Spektrofotométer, 50 mm pályahosszúságú küvettákkal.

6. ELJÁRÁS

6.1. Előzetes megjegyzés

Amikor ezt a módszert alkalmazzuk az aldehidtartalom meghatározására, ügyeljünk arra, hogy a minta alkoholtartalma legalább 90,0 térfogat %-os legyen. Ha nem ennyi az alkoholtartalma, azt meg kell növelni megfelelő mennyiségű aldehidmentes etanol hozzáadásával.

6.2. Kalibrációs görbe

— Egy analitikai mérlegen pontosan mérjünk le 1,3860 g tisztított és szárított 1-amino-etanolt.

— Helyezzük egy 1 000 ml-es mérőedénybe, és adjunk hozzá aldehidmentes etanolt, töltsük fel a jelig 20 °C-on. Az oldat 1 g/l acetaldehid-tartalmú.

— Készítsük el a hígítási sorozatot két fokozatban, hogy 10 referenciaoldatot kapjunk, 0,1-től 1,0 mg-ig változó acetaldehid per 100 ml oldat tartalommal.

— Ezekre a referenciaoldatokra a 6.3. pont szerint határozzuk meg az abszorbencia-értékeket, és szerkesszük meg a grafikont.

6.3. Az aldehidtartalom meghatározása

— Egy pipettával mérjünk be a mintából 5 ml-t egy kolorimetrikus kémcsőbe.

— Adjunk hozzá 5 ml vizet, keverjük össze, és tartsuk állandó 20 °C-os hőmérsékleten.

— Egyidejűleg készítsünk egy vakpróbát 5 ml aldehidmentes, 96 térfogat %-os etanollal, adjunk hozzá 5 ml vizet, és tartsuk 20 °C-on.

— Ezután minden kémcsőhöz adjunk 5 ml Schiff-reagenst, zárjuk le azokat a becsiszolt üvegdugókkal, és jól rázzuk össze.

— 20 percig tartsuk 20 °C-os vízfürdőben.

— A kémcsövek tartalmát öntsük a küvettákba.

— Határozzuk meg az abszorbencia-értékeket 546 nm-en.

Megjegyzések:

1. Az aldehidszámok meghatározásához ellenőrizni kell a kalibrációs görbék helyességét a próbaoldattal összehasonlítva; ha nem jó, újra fel kell venni a kalibrációs görbét.

2. Ügyeljünk arra, hogy a vakpróba mindig színtelen legyen.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. Képlet és számítási mód

Szerkesszünk egy olyan grafikont, amely az optikai sűrűséget ábrázolja az acetaldehid-koncentráció függvényében, és határozzuk meg a mintában levő koncentrációt e görbe alapján.

Az acetaldehidben kifejezett aldehidtartalmat, g/hl 100 térfogat %-os etanolban a

$$\frac{100 \cdot A}{T}$$

képlet adja meg, ahol:

A = a mintaoldat acetaldehid-tartalma g/hl-ben a standard görbéhez viszonyítva történő meghatározás szerint,

▼M12

T = a minta térfogatban számított alkoholtartalma az 1. módszerrel meghatározva.

7.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, ugyanazon a mintán, azonos körülmények között elvégzett két vizsgálat eredménye közötti különbség nem lehet 0,1 g aldehid per hl 100 térfogat %-os etanolnál több.

5. módszer: A magasabbrendű alkoholok meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkoholban található, 2-metilpropan-1-ol-ban kifejezett alkoholok halmaza határozható meg.

2. MEGHATÁROZÁS

A magasabbrendűalkohol-tartalom: a leírt módszerrel meghatározott, 2-metilpropan-1-ol-ban kifejezett magasabbrendű alkoholok mennyisége.

3. ELV

A magasabbrendű alkoholok és egy aromás aldehid forró híg kénsavban végbemenő reakciója (Komarowsky-reakció) során keletkező színes termékek abszorbenciájának meghatározása 560 nm-en, annak a mintában jelenlevő esetleges aldehidekkel való korrigálása, majd az azonos körülmények között 2-metilpropan-1-ol-lal reagáltatott termékekével való összehasonlítása.

4. REAGENSEK

4.1. Szalicilaldehid-oldat, 1 tömegszázalékos. Készítése: adjunk 1 g szalicil-aldehidet 99 g 96 térfogat %-os (kozmaolajmentes) etanolhoz.

4.2. Koncentrált kénsav, 1,84 g/m^2 sűrűségű.

4.3. 2-metilpropan-1-ol.

4.4. Standard 2-metilpropan-1-ol-oldatok.

A 2-metilpropan-1-ol-t (4.3.) 96 térfogat %-os etanol vizes oldatával hígítsuk, hogy olyan standardoldat-sorozatot kapjunk, amely az oldat minden egyes hl-ében 0,1, 0,2, 0,4, 0,6 és 1,0 g 2-metilpropan-1-olt tartalmaz.

4.5. Standard acetaldehid-oldatok.

Készítsük el a standard acetaldehid-oldatokat a 4. módszer 6.2. szakaszában leírtak szerint.

4.6. 96 térfogat %-os etanol, magasabbrendű alkoholoktól és aldehidektől mentes.

5. BERENDEZÉS

5.1. UV-VIS spektrofotométer, amely oldatok abszorbanciájának meghatározására alkalmas 560 nm-en.

5.2. Spektrofotométer-küvetták, 10, 20 és 50 mm-es pályahosszakkal.

5.3. Termosztáttal szabályozott, 20 ± 0,5 °C-os vízfürdő.

5.4. Vastag Pyrex üvegből készült, vagy ehhez hasonló, kolorimetrikus kémcsövek becsiszolt üvegdugóval, körülbelül 50 ml-es térfogattal.

6. ELJÁRÁS

6.1. Aldehidtartalom

A 4. módszert alkalmazva határozzuk meg a minta acetaldehidben kifejezett aldehidtartalmát.

6.2. Kalibrációs görbe: 2-metilpropan-1-ol

Egy pipettával mérjünk be minden 2-metilpropan-1-ol standardból (4.4.) 10 ml-t 50 ml-es, becsiszolt üvegdugókkal ellátott üveghengerekbe. Egy pipettával mérjünk be 1 ml szalicilaldehid-oldatot (4.1.) a hengerekbe, majd 20 ml kénsavat (4.2.). Jól keverjük össze a hengerek tartalmát többször ide-oda rázva a hengereket (közben ügyeljünk arra, hogy néhányszor emeljük meg a dugót). Hagyjuk

▼M12

szobahőmérsékleten állni 10 percig, majd helyezzük 20 ± 0,5 °C-ra beállított vízfürdőbe (5.3.). 20 perc elteltével az oldatot öntsük a spektrofotométer-küvettákba.

Pontosan 30 perccel a kénsav hozzáadása után határozzuk meg az oldatok abszorbanciáját 560 nm-en, miközben a spektrofotométer referenciaküvettájában víz van.

Szerkesszük meg az abszorbancia kalibrációs görbéjét a 2-metilpropan-1-ol-koncentráció függvényében.

6.3. Kalibrációs görbe – aldehidek

Ismételjük meg a 6.2. pontban leírtakat úgy, hogy a 10 ml-es 2-metilpropan-1-ol-standardokat 10 ml-es acetaldehid-standardokkal helyettesítjük.

Szerkesszük meg az abszorbancia kalibrációs görbéjét 560 nm-en az acetaldehid-koncentráció függvényében.

6.4. A minta meghatározása

Ismételjük meg a 6.2. pontban leírtakat, de úgy hogy a 10 ml-es 2-metilpropan-1-ol-standardokat 10 ml mintával helyettesítjük.

Határozzuk meg a minta abszorbanciáját.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. Képlet és számítási mód

7.1.1. Korrigáljuk a minta abszorbanciáját, levonva a mintában levő aldehid-koncentrációnak megfelelő abszorbancia értéket (amelyet a 6.3. pont szerint megszerkesztett kalibrációs görbéből kapunk meg).

7.1.2. A 6.2. pont szerint megszerkesztett kalibrációs görbéből határozzuk meg a magasabbrendű alkoholok 2-metilpropan-1-ol-ban kifejezett koncentrációját a mintában, de a korrigált abszorbanciát (7.1.1.) használva.

7.1.3. A magasabbrendű alkoholok 2-metilpropan-1-ol g per 100 térfogat %-os etanol hl-ben kifejezett koncentrációját az alábbi képlet adja meg:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

ahol:

A = a magasabbrendű alkoholok koncentrációja a mintában, a 7.1.2. pont szerint számítva.

T = a minta térfogatára számított alkoholtartalom, az 1. módszer szerint meghatározva.

7.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 0,2 g per hl 100 térfogat %-os etanolt.

6. módszer: Az összes savtartalom meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkohol ecetsavban kifejezett összes savtartalmát lehet meghatározni.

2. MEGHATÁROZÁS

Az ecetsavban kifejezett összes savtartalom: a leírt módszer szerint meghatározott, ecetsavban kifejezett összes savtartalom.

3. ELV

A minta gáztalanítást követően standard nátriumhidroxid-oldattal való titrálása, és a savtartalom ecetsavként való kiszámítása.

▼**M12**

4. REAGENSEK

4.1. Nátriumhidroxid-oldatok, 0,01 mol/l és 0,1 mol/l, úgy tárolva, hogy a széndioxiddal való érintkezés minimális legyen.

4.2. Indigóvörös-oldat (A)

— Mérjünk le 0,2 g indigóvörös festéket,

— oldjuk fel 40 ml vízben, és etanollal töltsük fel 100 g-ra.

Fenolvörös-oldat (B)

— Mérjünk le 0,2 g fenolvörös festéket,

— oldjuk fel 6 ml 0,1 mol/l-es nátriumhidroxid-oldatban, majd egy 100 ml-es mérőedényben vízzel töltsük fel a jelig.

5. BERENDEZÉS

5.1. Büretta vagy automata titráló.

5.2. 100 ml-es pipetták.

5.3. 250 ml-es gömbfenekű lombik becsiszolt üvegdugóval.

5.4. Visszafolyó-kondenzátor becsiszolt üvegdugóval.

6. ELJÁRÁS

— Egy pipettával mérjünk be a 250 ml-es gömbfenekű lombikba 100 ml-t a mintából,

— adjunk hozzá forralóköveket, és gyorsan hevítsük forrásig a refluxkondenzátorban,

— tegyünk az A és B indikátoroldatból egy-egy cseppet a forró oldathoz,

— ezután 0,01 mol/l nátriumhidroxiddal titráljuk a zöldessárga színről lilára való változás első jeléig.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. Képlet és számítási mód

Az ecetsavban kifejezett összes savtartalmat, g per hl 100 térfogat %-os etanolban az alábbi képlet adja meg:

$$\frac{V \cdot 60}{T}$$

ahol:

V = a semlegesítéshez szükséges 0,01 mol/l-es nátriumhidroxid ml-ek száma.

T = a mintának az 1. módszer szerint meghatározott, térfogatban kifejezett alkoholtartalma.

7.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 0,1 g per hl 100 térfogat %-os etanolt.

7. módszer: Az észterek meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

Ezzel a módszerrel a semleges alkoholok etil-acetátban kifejezett észtertartalmát határozzuk meg.

2. MEGHATÁROZÁSOK

Az észtertartalom: az etil-acetátban kifejezett észtertartalom, a leírt módszerrel való meghatározás szerint.

▼**M12**

3. ELV

Az észterek a lúgos oldatban levő hidroxilamin-hidrokloriddal reagálva hidoxil-aminosavakat képeznek. Ezek azután a savas oldatokban a vasionokkal színes komplexeket képeznek. Ezeknek a komplexeknek az optikai sűrűségét mérjük meg 525 nm-en.

4. REAGENSEK

4.1. 4 mol/l-es sósav.

4.2. Vasklorid-oldat, 0,37 mol/l 1 mol/l-es sósavban.

4.3. 2 mol/l-es hidroxilamin-hidroklorid. Hűtőszekrényben tároljuk.

4.4. 3,5 mol/l-es nátriumhidroxid-oldat.

4.5. Etil-acetát standardoldatok, amelyek észtermentes, 96 térfogat %-os etanol hl-enként 0,0, 0,2, 0,4, 0,6, 0,8 és 1,0 g etil-acetátot tartalmaznak.

5. BERENDEZÉS

5.1. Spektrofotométer, 50 mm pályahosszúságú küvettákkal.

6. ELJÁRÁS

6.1. Kalibrációs görbe

— Egy analitikai mérlegen mérjünk le pontosan 1,0 g etil-acetátot,

— egy 1 000 ml-es mérőlombikba tegyünk észtermentes alkoholt, és 20 °C-on töltsük fel a jelig.

— készítsünk hígítási sorozatokat két szakaszban, hogy 100 ml oldatban 0,1–2,0 mg etil-acetátot tartalmazó 20 referenciaoldatot kapjunk,

— határozzuk meg a referenciaoldatok abszorbencia-értékeit a 6.2. ponttal összhangban, és szerkesszük meg a diagrammot.

6.2. Az észtertartalom meghatározása

— Egy pipettával mérjünk be 10 ml mintát a becsiszolt üvegdugókkal ellátott kémcsövekbe,

— adjunk hozzá 2 ml hidroxilamin-hidroklorid-oldatot,

— egyidejűleg készítsünk el egy vakpróbát 10 ml észtermentes, 96 térfogat %-os etanol és 2 ml hidroxilamin-hidroklorid-oldat felhasználásával,

— ezután minden egyes oldathoz adjunk 2 ml nátrium-hidroxidot, a kémcsöveket zárjuk le a becsiszolt üvegdugókkal, és jól rázzuk össze.

— tartsuk 20 °C-os vízfürdőben 15 percig,

— minden egyes kémcsőbe tegyünk 2 ml sósavat, röviden rázzuk össze,

— adjunk hozzá 2 ml vasklorid-oldatot, jól keverjük össze,

— a kémcsövek tartalmát öntsük a küvettákba,

— Határozzuk meg az abszorbencia-értékeket 525 nm-en.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. Képlet és számítási mód

Ábrázoljuk a standardok optikai sűrűségét a koncentrációik függvényében.

Az abszorbencia-értéknek megfelelő észtertartalom (etil-acetátban kifejezve = A) a diagramról olvasható le, és az alábbi képlettel számítható ki:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

és g per 100 térfogat %-os etanolban van megadva,

▼M12

ahol T = a minta térfogat %-os alkoholtartalma, az 1. módszer szerint meghatározva.

7.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 0,1 g etil-acetátban kifejezett észter per hl 100 térfogat %-os etanolt.

8. módszer: Az illó nitrogénvegyületek meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkoholban levő illó nitrogénvegyületeket határozzuk meg, nitrogénben kifejezve.

2. MEGHATÁROZÁS

Az illónitrogénvegyület-tartalom: a nitrogénben kifejezett illónitrogén-vegyület-tartalom, a leírt módszerrel meghatározva

3. ELV

A mintából kis mennyiséget elpárologtatunk kénsav jelenlétében, majd a Conway mikrodiffúziós technikával meghatározzuk az ammóniatartalmat.

4. REAGENSEK

4.1. 1 mol/l-es kénsav.

4.2. Bórsavas indikátoroldat. Oldjunk fel 10 g bórsavat, 8 mg brómkrezol zöldet és 4 mg metilvöröst 30 térfogat %-os propan-2-ol-ban, majd 30 térfogat %-os propan-2-ol-lal töltsük fel 1 000 ml-re.

4.3. 500 g/l-es káliumhidroxid-oldat; széndioxidmentes.

4.4. 0,02 mol/l-es sósav.

5. BERENDEZÉS

5.1. Párologtató edény, 50 ml minta befogadására alkalmas.

5.2. Vízfürdő.

5.3. Conway-palack szorosan záró fedéllel: leírását és a javasolt méreteket lásd az 1. ábrán.

5.4. 2–5 ml-es mikrobüretta, 0,01 ml-es fokbeosztással.

6. ELJÁRÁS

6.1. Egy pipettával mérjünk be 50 ml mintát (ha a várható nitrogéntartalom kisebb 0,2 g per hl mintánál, vegyünk 200 ml mintát) egy üvegedénybe, adjunk hozzá 1 ml 1 mol/l-es kénsavat (4.1.), helyezzük az edényt (5.1.) vízfürdőbe (5.2.), majd párologtassuk el, amíg körülbelül 1 ml nem marad belőle.

6.2. Egy pipettával mérjünk be 1 ml bórsavas indikátoroldatot (4.2.) a Conway-palack (5.3.) belső kamrájába, és a párologtatás (6.1.) utáni folyadékmaradékot mossuk be a külső kamrába. Enyhén döntsük meg a Conway-palackot, és a lehető leggyorsabban tegyünk körülbelül 1 ml káliumhidroxid-oldatot (4.3.) a külső kamrába, a külső kamrában levő folyadéktól a lehető legnagyobb távolságra. Azonnal zárjuk le a Conway-palackot szorosan záró, zsírral bekent kupakkal.

6.3. A külső kamrában lévő két oldatot keverjük össze, ügyelve arra, hogy egyik kamrából se cseppenjen folyadék a másikba. Hagyjuk állni két órán át.

6.4. A belső kamrában levő ammóniát egy mikrobüretta segítségével (5.4.) titráljuk 0,02 mol/l-es sósavval (4.4.) a semlegesítésig. Az elhasznált sav mennyiségének 0,2 és 0,9 ml között kell lennie; az elhasznált sav mennyisége V_1 ml.

6.5. Végezzük el a vakpróba titrálását a 6.1.–6.4. szakaszban leírtak megismétlésével, de a 6.1. szakasz szerinti 50 ml mintát helyettesítsük azonos mennyiségű vízzel. Az elhasznált sósav mennyisége V_2 ml.

▼**M12**

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. Képlet és számítási mód

Az illónitrogénvegyület-tartalmat, g per hl 100 térfogat % etanolra számítva és nitrogénben kifejezve, az alábbi képlet adja meg:

$$\frac{(V_1 - V_2) \cdot 2800}{E \cdot T}$$

ahol:

V_1 = a minta semlegesítéséhez elhasznált sósav mennyisége ml-ben.

V_2 = a vakpróba semlegesítéséhez elhasznált sósav mennyisége ml-ben.

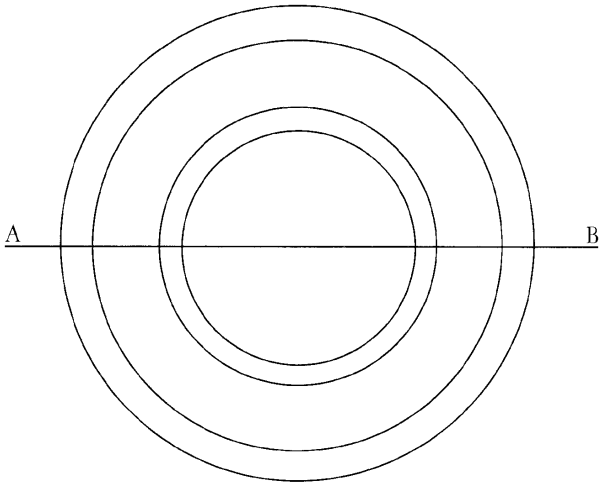
T = a minta térfogatban megadott alkoholtartalma, az 1. módszer szerint meghatározva.

E = a felhasznált minta mennyisége ml-ben.

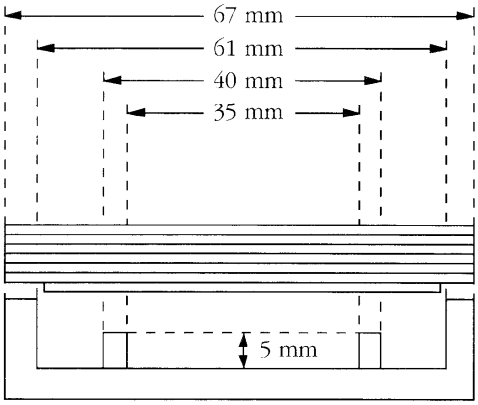
7.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 0,05 g per hl 100 térfogat %-os etanolt.

▼**M12**

A palack felülnézete

Függőleges metszet az A – B vonal mentén

A jellemző méretek megadásával

1. ábra: Conway-palack

9. módszer: A metanol meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkohol metanoltartalma határozható meg.

2. MEGHATÁROZÁS

A metanoltartalom: a leírt módszerrel meghatározott metanoltartalom.

3. ELV

A metanol-koncentrációt a mintának egy gáz-folyadékkromatográf berendezésbe történő közvetlen befecskendezésével határozzuk meg.

4. ELJÁRÁS

Minden GLC-módszer alkalmas, ha a gázkromatográfiás oszlop és az alkalmazott körülmények lehetővé teszik a metanol, acetaldehid, etanol és etil-acetát egyértelmű szétválasztását. A metanol etanolban való kimutathatósági határának 2 g/hl-nél kevesebbnek kell lennie.

5. MEGISMÉTELHETŐSÉG

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 2 g metanol per hl 100 térfogat %-os etanolt.

▼M12

10. módszer: A szárazanyag-maradék meghatározása

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkohol szárazanyag-maradékát lehet meghatározni.

2. DEFINÍCIÓ

A szárazanyagmaradék-tartalom: a leírt módszerrel meghatározott szárazanyag-tartalom.

3. ELV

A minta egy lemért részének 103 °C-on való szárítása, majd a maradék gravimetrikus meghatározása.

4. BERENDEZÉS

4.1. Forrásban levő vízfürdő.

4.2. Megfelelő méretű párologtató edény.

4.3. Deszikkátor, frissen aktivált szilikagéllel (vagy ezzel egyenértékű deszikkánssal) és nedvességtartalom-jelzővel.

4.4. Analitikai mérleg.

4.5. Termosztáttal szabályozott 103 ± 2 °C-os kemence.

5. ELJÁRÁS

Egy száraz párologtató edényt (4.2.) mérjünk le 0,1 mg pontossággal (m_0). Pipettával, szükség esetén több részletben, mérjünk be az edénybe megfelelő mennyiségű (100–250 ml) mintát (V_0 ml). Helyezzük a mintát tartalmazó edényt a forrásban levő vízfürdőbe (4.1.), és hagyjuk beszáradni. Helyezzük a 103 ± 2 °C-ra beállított kemencébe (4.5.) 30 percre, majd mérjük le 0,1 mg pontossággal a maradékot M_1) tartalmazó edényt.

6. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

6.1. Képlet és számítási mód

A szárazanyagmaradék-tartalmat g per hl 100 térfogat %-os etanolban az alábbi képlet adja meg:

$$\frac{(M_1 - M_0) \cdot 10^7}{V_0 \cdot T}$$

ahol:

M_0 = a tiszta száraz edény tömege g-ban,

M_1 = a beszárítás után az edény és a maradék tömege g-ban,

V_0 = a beszárításra levett minta térfogata, és

T = a minta térfogatban mért alkoholtartalma, az 1. módszer szerint meghatározva.

6.2. Megismételhetőség

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két meghatározás eredménye közötti különbség nem haladhatja meg a 0,5 g per hl 100 térfogat %-os etanolt.

11. módszer: Furfurolmentességi határértékpróba

1. CÉL ÉS ALKALMAZÁSI TERÜLET

A módszerrel a semleges alkoholban levő furfurolt lehet kimutatni.

2. MEGHATÁROZÁS

A furfurol-koncentráció határértékének kimutatása: a határértékpróba eredménye a leírt módszerrel meghatározva.

▼M12

3. ELV

Az alkoholmintát anilinnel és jégecettel keverjük össze. A furfurol jelenlétét lazacrózsaszínű elszíneződés jelzi, amely 20 percnyi keverés alatt jelenik meg az oldatban.

4. REAGENSEK

4.1. Frissen desztillált anilin.

4.2. Tömény ecetsav.

5. BERENDEZÉS

Becsiszolt üvegdugóval ellátott kémcsövek.

6. ELJÁRÁS

10 ml mintát mérjünk be pipettával egy kémcsőbe (5.); adjunk hozzá 0,5 ml anilint és 2 ml jégecetet. Rázzuk össze a kémcsövet, amíg tartalma össze nem keveredik.

7. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

7.1. A határértékpróba értelmezése

Ha a kémcsőben a lazacrózsaszínű elszíneződés 20 percen belül kialakul, a próba pozitív, és a minta furfurolt tartalmaz.

7.2. Megjegyzés

Az egyidejűleg vagy rövid egymásutánban, azonos elemző személy által, azonos mintán, azonos körülmények között végzett két határértékpróba eredményének azonosnak kell lennie.

12. módszer: UV-teszt

1. CÉL

Ez a módszer a semleges alkohol optikai áttetszőségét határozza meg.

2. ELV

A minta optikai áttetszőségét a 220 és 270 nm közötti hullámhossztartományban mérik egy magas optikai áttetszésű meghatározott referenciaanyaghoz viszonyítva.

3. BERENDEZÉS

3.1. UV-VIS spektrofotométer

3.2. Kvarc küvették, 10 nm pályahosszal, azonos spektrumtranszmisszióval.

4. REAGENSEK

Spektroszkópiai n-hexán.

5. ELJÁRÁS

— A tiszta küvettákat öblítsük át a mintaoldattal, majd öntsük be a mintát; szárítsuk meg a küvetták külsejét,

— a referenciaküvettát ugyanígy kezeljük n-hexánnal, majd töltsük fel,

— határozzuk meg az abszorbencia-értékeket, és szerkesszük meg a diagrammot.

6. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

A 270, 240, 230 és 220 nm-en mért abszorbencia-értékek nem haladhatják meg a következő számokat: 0,02, 0,08, 0,18 és 0,3.

Az abszorbencia-görbének egyenletesnek és szabályosnak kell lennie.

13. módszer: Az etanolban levő ^{14}C-tartalom meghatározása

1. AZ ALKOHOL TÍPUSÁNAK MEGHATÁROZÁSÁRA SZOLGÁLÓ MÓDSZER

Az etanolban levő ^{14}C-tartalom meghatározása lehetővé teszi, hogy különbséget tegyünk a fosszilis tüzelőanyagokból származó (szinte-

▼M12

tikus) alkoholok és a fiatal nyersanyagokból származó (fermentációs) alkoholok között.

2. MEGHATÁROZÁS

Az etanolban levő ^{14}C-tartalom úgy értendő, mint az itt leírt módszerrel meghatározott ^{14}C-tartalom.

Az atmoszférában jelenlévő természetes ^{14}C-tartalom (a referenciaérték), amelyet az élő növényzet asszimiliációval abszorbeál, nem állandó érték. Ezért a referenciaértéket a legújabb vegetációs időszakból származó nyersanyagokból nyert etanolra kell meghatározni. Ezt az éves referenciaértéket minden évben a Közösségi Referenciairoda és a Közös Kutatóközpont (Ispra) együttműködésében végzett analízissel kell meghatározni.

3. ELV

A legalább 85 tömegszázalék etanolt tartalmazó alkoholminták ^{14}C-tartalmának közvetlenül a folyadékszcintillációs detektorral történő meghatározása.

4. REAGENSEK

4.1 Toluol szcintillátor

5,0 g 2,5-difeniloxazol (PPO)

0,5 g p-bis-[4-metil-5-feniloxazol(2)]-benzol (dimetil-POPOP) 1 liter analitikai tisztaságú toluolban.

A kereskedelemben készen kapható, ilyen összetételű toluol szcintillátorok is alkalmazhatók.

4.2. ^{14}C-standard

n-hexadekán ^{14}C, körülbelül 1×10^6 dpm/g aktivitású (körülbelül $1{,}67 \times 10^6$ cBq/g), ahol a meghatározott aktivitás garantált rel. pontossága ± 2 %.

4.3. ^{14}C-mentes etanol

Fosszilis eredetű nyersanyagokból nyert szintetikus alkohol, legalább 85 súly % etanollal a háttér meghatározására.

4.4. A legújabb vegetációs időszak fiatal nyersanyagaiból kinyert alkohol, legalább 85 tömegszázalék etanollal referenciaanyagként.

5. BERENDEZÉS

5.1. Multicsatornás folyadékszcintillációs spektrométer processzorral és automata külső standardizálással, valamint a külső standard/csatorna arány kijelzésével (a szokásos konstrukció: három mérőcsatorna és két külső standardcsatorna).

5.2. A spektrométerhez alkalmas alacsonykálium-számlálócsövek, polietilén betétet tartalmazó, sötét, csavaros tetőkkel.

5.3. 10 ml-es mérőpipetták.

5.4. 10 ml-es automata adagolóberendezés.

5.5. 250 ml-es gömbfenekű lombik becsiszolt üvegdugóval.

5.6. Alkoholdesztilláló berendezés fűtőköpennyel, pld. Micko típusú.

5.7. 50 µl-es mikroliter fecskendő.

5.8. Sűrűségmérő tölcsér, sűrűségmérők, 25 ml-es és 50 ml-es.

5.9. Termosztát, ± 0,01 °C-os hőmérséklet-stabilitással.

5.10. Hivatalos alkoholtáblázatok az alkoholtáblázatokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i tanácsi irányelvvel összhangban, amelyeket az Európai Közösségek Bizottsága adott ki (ISBN 92-825-0146-9).

6. ELJÁRÁS

6.1. A berendezés beszabályozása

▼M12

A berendezését a gyártó utasításai szerint kell beszabályozni. A mérési körülmények akkor optimálisak, ha az E_2/B érték, azaz a minőség index, maximális értéket mutat.

E = hatékonyság

B = háttér

Csak két mérőcsatorna van optimalizálva. A harmadik teljesen nyitva van hagyva ellenőrzési célokra.

6.2. A számlálócsövek kiválasztása

A később igényeltnél nagyobb számú számlálócsövet töltsünk meg 10 ml ^{14}C-mentes szintetikus etanollal és 10 ml toluol szcintillátorral. Mindegyiket mérjük legalább 100 percig. Az átlag számításánál figyelmen kívül kell hagyni azokat a csöveket, amelyek háttere több mint rel. ± 1 %-kal ingadozik. Csak gyárilag új és azonos tételből származó csöveket szabad használni.

6.3. A külső standard/csatorna arány (ESCR) meghatározása

A csatorna-beállítási eljárás alatt (6.1.) az ESCR-t a megfelelő komputerprogram segítségével határozzuk meg, a hatékonyság meghatározása után. Az alkalmazott külső standard a ^{137}cézium, amelyet a gyártó már beépített.

6.4. A minta előkészítése

Csak olyan mintákat lehet mérni, amelyek etanoltartalma legalább 85 súly % és nem tartalmaznak 450 nm alatti hullámhosszakon abszorbeáló szennyeződéseket. Alacsony észter- és aldehidmaradék-tartalom nem jelent problémát. Az első néhány ml félretétele után a mintát közvetlenül a sűrűségmérőbe desztilláljuk, és a minta alkoholtartalmát sűrűségméréssel határozzuk meg. A meghatározandó értékeket a Hivatalos Alkoholtáblázatokból lehet kiolvasni.

7. A MINTÁK MÉRÉSE KÜLSŐ STANDARD ALKALMAZÁSÁVAL

7.1. A 6.4. pontban leírt enyhén kioltott, körülbelül 1,8-as ESCR értékű mintákat lehet mérni az ESCR-en keresztül, ami megadja a hatékonyság mértékét.

7.2. A mérés

A 6.4. pont alapján készített mintákból 10–10 ml-t mérjünk be a pipettával egy kiválasztott számlálócsőbe, amelynek ellenőriztük a hátterét, majd az automata adagolóberendezés segítségével adjunk hozzá 10 ml toluol szcintillátort. Megfelelő forgató mozdulatokkal homogenizáljuk a csövekben lévő mintákat; a folyadéknak nem szabad megnedvesítenie a csavaros fedélen lévő polietilén betétet. Ugyanígy készítsünk el egy ^{14}C-mentes fosszilis etanolt tartalmazó csövet a háttér megméréséhez. A vonatkozó éves ^{14}C-érték ellenőrzésére készítsünk egy másolatot a legújabb vegetációból származó új etanolból, a csőbe belső standardot keverve, lásd a 8. pontot.

A kontroll- és a háttérmintákat tegyük a mérési sorozatok kezdetére, amelyek nem tartalmazhatnak 10 mintánál többet az analízishez. A teljes mérési idő mintánként legalább 2 × 100 perc, ahol az egyes mintákat 100 perces szakaszokban mérjük, hogy a berendezések esetleges elállítódásai vagy az egyéb hibák kimutathatók legyenek. (Ezért egy ciklus mintánkénti 100 perces mérési időköznek felel meg).

A háttér- és kontrollmintákat négyhetente frissen kell elkészíteni.

Ez a módszer kevés időt és anyagot igényel, és különösen a nem specializálódott laboratóriumokban alkalmas nagyszámú minta feldolgozására.

Enyhén kioltott minták (ESCR körülbelül 1,8) esetében a hatékonyságot csak elhanyagolható mértékben befolyásolja ennek az értéknek a változása. Ha a rel. változás ± 5 %-on belül marad, azonos hatékonyság várható. Erősebben kioltott mintáknál, mint például denaturált alkoholok esetében, a hatékonyságot kioltás-korrekciós diagrammokkal lehet megállapítani. Ha nem áll rendelkezésre megfelelő komputerprogram, a belső standardot kell használni, és ez egyértelmű eredményt ad.

▼M12

8. A MINTÁK MÉRÉSE HEXADÉN ^{14}C BELSŐ STANDARD HASZNÁLATÁVAL

8.1. Eljárás

A kontroll- és háttérmintákat (új és fosszilis etanol), valamint az ismeretlen anyagot másodpéldányként mérjük. A két mintából az egyiket egy nem szelektált csőben készítjük el, és pontosan adagolt (30 µl) hexadekán ^{14}C-t adunk hozzá belső standardként (a hozzáadott aktivitás körülbelül 26 269 dpm/gC, megközelítőleg 43 782 cBq/gC). A minták másik példányának előkészítésére és mérési idejére vonatkozóan lásd a 7.2. pontot, de a belső standardos minták mérési ideje körülbelül öt percre csökkenthető, ha előre 10^5 impulzust állítunk be. Valamennyi háttér- és kontrollminta egy példányát használjuk a mérési sorozatokhoz; ezeket a mérési sorozatok elejére kell tenni.

8.2. A belső standard és a számlálócsövek kezelése

A belső standarddal való mérésnél a szennyeződések elkerülése érdekében a belső standardokat messze kell tárolni és kezelni attól a területtől, ahol az analízisre szolgáló mintákat készítjük elő és mérjük. Mérés után a háttérre vonatkozóan ellenőrzött csöveket újra fel lehet használni. A belső standardot tartalmazó csavaros fedeleket és csöveket ki kell dobni.

9. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

9.1. Egy radioaktív anyag aktivitásegysége a becquerel: 1Bq = 1 bomlás/sec.

A fajlagos radioaktivitást becquerelben fejezzük ki egy gramm szénre vonatkoztatva = Bq/gC.

A gyakorlatban jobban használható eredmények érdekében az eredményeket centibecquerelben célszerű kifejezni = cBq/gC.

Az irodalomban használt, dpm alapú megnevezéseket és képleteket egyelőre meg lehet tartani. Ahhoz, hogy megkapjuk a megfelelő cBq-értékeket, egyszerűen szorozzuk meg a dpm értékeket 100/60-nal.

9.2. A külső standarddal kapott eredmények kifejezése:

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cmp}_{pr} - \text{cmp}_{NE}) \cdot 1{,}918 \cdot 100}{V \cdot F \cdot Z \cdot 60}$$

9.3. A belső standarddal kapott eredmények kifejezése

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{pr} - \text{cpm}_{NE}) \cdot \text{dpm}_{is} \cdot 1{,}918 \cdot 100}{(\text{cpm}_{is} - \text{cpm}_{pr}) \cdot V \cdot F \cdot 60}$$

9.4. Rövidítések

cpm_{pr} = az átlagos mintaszámlálási ráta a teljes mérési idő alatt.

cpm_{NE} = az átlagos háttérimpulzus-ráta ugyanígy számítva.

cpm_{is} = a hozzáadott belső standard hozzáadott összege (kalibrációs radioaktivitás dpm).

dpm_{is} = a hozzáadott belső standard mennyisége (kalibrációs radioaktivitás dpm).

V = a használt minták térfogata ml-ben.

F = a tiszta alkoholtartalom grammokban a koncentrációjának megfelelő ml-enként.

Z = az ESCR-értéknek megfelelő hatékonyság.

1,918 = az alkohol grammok száma per szén grammok.

10. A MÓDSZER MEGBÍZHATÓSÁGA

10.1. Megismételhetőség (r)

r = 0,632 cBq/g C; $S_{(r)}$ = ± 0,223 cBq/g C

10.2. Összehasonlíthatóság (R)

R = 0,821 cBq/g C; $S_{(R)}$ = ± 0,290 cBq/g C.

▼B

V. MELLÉKLET

Értesítés tételek visszautasításáról vagy elfogadásáról a boralkohol exportjára vonatkozó versenytárgyalási eljárásokkal kapcsolatban

— A sikeres ajánlattevő neve:

— Az elbírálás napja:

— A tétel sikeres ajánlattevő általi visszautasításának vagy elfogadásának dátuma:

Tételszám	Mennyiség hektoliterben	Az alkohol tárolási helye	A tétel átvétele visszautasításának vagy elfogadásának oka